

Lupaus: Jumalan ikuinen liitto

Johdanto

Liitto

Vuonna 1588 eräs nuori englantilaisnainen (joka oli kahdeksannella kuulla raskaana) katsoi ulos meren ulapalle, ja se, mitä hän näki – Espanjan armadan: sotalaivaston, johon kuului 130 raskaasti aseistettua alusta, joiden tarkoituksena oli vallata saari – pelästytti hänet niin pahasti, että hänen synnytyksensä käynnistyi ennenaikaisesti pelon kättilöimänä.

Pelko olikin osuva sana kuvaamaan naisen poikaa, Thomas Hobbesia, josta tuli yksi Euroopan suurimmista politiikan teoreetikoista. Koska Hobbes eli aikana, jolloin sisällissota ja loppumattomat uskonnon nimissä suoritettavat väkivaltaisuuDET runtelivat Englantia, hän kirjoitti, että ilman vahvaa ja kaiken kattavaa valtionjohtoa ihmiskunta joutuisi elämään jatkuvassa pelossa – epävarmuuden pelossa, valloitusten pelossa ja ennen kaikkea kuoleman pelossa. Ihmiset elivät hänen sanojensa mukaan ”sodassa kaikkiä vastaan” ja ellei asialle tehtäisi jotakin radikaalia, ihmiselämä olisi hänen varoituksensa mukaan ”yksinäinen, köyhä, inhottava, järjetön ja lyhyt”.

Mikä olisi ratkaisu? Hobbesin mukaan löytyi vain yksi: ihmisten olisi asetettava yhden vallan alle, joka alistaisi heidän kaikkien tahdon yhdeksi tahdoksi ja joka käyttäisi täyttää päätäntävaltaa heidän puolestaan. Käyttämällä ehdotonta ylivaltaa kansaan nähden tämä valta, tämä itsevalta – oli se sitten joku yksittäinen henkilö tai eri henkilöistä koostuva ryhmä – tekisi lopun niistä kammottavista olosuhteista, jotka tekivät ihmisten elämästä niin pelottavaa ja epävakaa. Toisin sanoen vastineeksi kaikista oikeuksistaan luopumiselle ihmiset saisivat rauhaa ja turvallisuutta. Hobbes kutsui tällaista vallansiirtoa kansalta yksinvaltiaalle ”liitoksi”.

Liitto-ajatus ei kuitenkaan ollut Hobbesin keksintö. Jo tuhansia vuosia aiemmin Jumala teki Israelin kanssa liiton – liiton, jonka juuret ulottuivat vielä kauemaksi ajassa. Toisin kuin Hobbesin esittämä liitto, jossa aloitteentekijänä ja voimaansaattajana oli kansa, tämän liiton aloitteentekijänä ja voimaansaattajana oli todellinen Ylivaltaias, taivaan ja maan Luoja. Erona on lisäksi se, että Hobbesin liiton motiivina oli yksinomaan pelko, kun taas Jumalan liiton motiivina on rakkaus: Jumalan rakkaus langennutta ihmiskuntaa kohtaan – rakkaus, joka johti hänet ristille.

Niinpä sen tähden, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme, me tunnemme Jumalaa kohtaan vastarakkautta, ja kuten hobbesilaisessa liitossa, jossa alaisten oli luovutettava oikeutensa yksinvaltiaan käsiin, samoin mekin luovutamme kaiken Jumalalle – syntiset tapamme, pelkomme, vääristyneet käsityksemme oikeasta ja väärästä. Emme tee tätä siksi, että saisimme jotakin vastalahjaksi, vaan siksi,

että me jo olemme saaneet parasta, mitä Ylivalentias voi antaa: Jeesuksen Kristuksen ja vain hänessä saatavan lunastuksen.

Miten tämä kaikki toimii? Se on vain yksinkertaista vaihtokauppaa: Kristus ottaa meidän syntimme ja antaa tilalle oman vanhurskautensa, jotta meidät hänen kauttaan luettaisiin yhtä vanhurskaiksi kuin Jumala itse. Näin syntiä ei enää lue- ta meidän ominaisuudeksemme; sen ei enää tarvitse erottaa meitä Jumalasta. Murhaajia, avionrikkooja, kiihkoilijoita, valehtelijoita, varkaita ja jopa sukurutsaa- jia voidaan pitää yhtä vanhurskaina kuin Jumala itse. Ja tämän ihanan lahjan, tä- män vanhurskaaksi lukemisen, he saavat uskon kautta, yksin uskon. Siitä tulee- kin sanonta ”uskon kautta vanhurskauttaminen”.

Eikä tässä kaikki. Murhaajat, avionrikkoojat, kiihkoilijat, valehtelijat, varkaat ja jopa sukurutsaajat voivat Jeesuksen kautta astua suhteeseen Jumalan kanssa, sillä Jeesuksen veri tuo paitsi anteeksiannon myös puhdistuksen, parannuksen ja ennallistamisen. Kristuksen kautta me synnymme uudesti, ja tämän kokemuk- sen myötä Jumala kirjoittaa pyhän lakinsa sydämemme lihatauluun. Siksi mur- haajat, avionrikkoojat, kiihkoilijat, valehtelijat, varkaat ja sukurutsaajat eivät enää tee asioita, joita he ennen tekivät. Tämä sisäinen laki vaikuttaa uskovan elämäs- sä ja muuttaa siinä kaiken. Nämä ihmiset haluavat toteuttaa sen, minkä Juma- la panee heidän sydämelleen, ja halun mukana tulee vielä lupaus jumalallisesta voimasta. Tätä tarkoittaa liittosuhteessa eläminen Jumalan kanssa.

Tässä neljänneksessä tutkimme tarkemmin, mikä Jumalan liitto on, mitä se tarjoaa ja mitä se vaatii. Tutkisteluoppaan laatimisessa on käytetty useita lähteitä, mutta pääpaino on ollut edesmenneen tohtori Gerhard Haselin kirjoituksissa. Hänen syvälliset näkemyksensä Raamatusta (jossa liittolupaukset paljastettiin) antavat rohkaisua, toivoa ja ymmärrystä, jotta voimme oppia jotakin, jota Hob- bes ei kenties koskaan oppinut: ”Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rak- kaus karkottaa pelon.” (1. Joh. 4:17, 18.)

Gerhard F. Hasel (teol. tri, Vanderbilt University) oli Vanhan testamentin eksege- tiikan John Nevins Andrews -professori seitsemännen päivän adventistien teolo- gisessa seminaarissa Andrews Universityssä. Hän palveli seminaarin dekaanina vuosina 1981-1988 sekä 27 vuotta tohtorikoulutusohjelman johtajana.

Mitä tapahtui?

”Jumala sanoi: ‘Tekkäämme ihminen, tekkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme – –. Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.” (1. Moos. 1:26, 27.)

Avaintekstit:

Ps. 100:3;
Ap. t. 17:26;
1. Moos. 2:7, 8–25;
1. Moos. 1:28, 29;
1. Moos. 3:15

Reamatun kertomus ihmisen luomisesta on kertomus täynnä toivoa, onnea ja täydellisyyttä. Jokainen luomispäivä päättyi siihen, että Jumala totesi kaiken hyväksi. Tuohon hyvään ei tietenkään kuulunut hirmumyrskyjä, maanjäristyksiä, nälänhätää eikä sairauksia.

Mitä tapahtui?

Kuudes päivä päättyi siihen, että Jumala katsoi tekemäänsä, ja se oli ”erittäin hyvää” (RK 2012). Tämä johtui siitä, että tuona päivänä Herra loi oman kuvansa kaltaisia olentoja: ihmisiä. Mitään tällaista hän ei ollut tehnyt tätä edeltäneinä luomispäivinä. Nämä olennot olivat tietysti täydellisiä kaikin tavoin; heidän täytyi olla, sillä olivathan he Jumalan kuvaksi luotuja. He eivät siis olleet murhaajia, varkaita, valehtelijoita, petkuttajia tai moraalialta vailla olevia ihmisiä. Mitä tapahtui?

Tämän viikon tutkistelussa tarkastelemme luomista ja syntiinlankeemusta: sitä, minkä Jumala oli ensin tehnyt, ja sitten sitä, mitä tuolle täydelliselle luomakunnalle tapahtui. Lopuksi sivutaan koko neljänneksen teemaa: mitä Jumala tekee saattaakseen kaiken takaisin ennalleen.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Mitä Raamattu opettaa kaiken alkupe-
räästä? Millaisen suhteen Jumala halusi ihmisten kanssa? Mikä oli hyvän- ja pahantiedon puun tarkoitus? Mitä toivoa Aadamille ja Eevalle annettiin heti heidän lankeemuksensa jälkeen?

3.4. Kevään lähetysviikon erityisuhrilahja OIKOS-projektiin
Tämä tutkistelu on sapatiksi 3.4.2021

KILPI- KONNIA TOINEN TOISENSA JÄLKEEN

”Alussa Jumala loi taivaan ja maan.” (1. Moos. 1:1.)

Tiedemies oli juuri pitänyt luennon planeettojen kiertoradoista auringon ympäri ja auringon kiertoradasta linnunradan keskustan ympäri, kun eräs vanha nainen nousi seisomaan ja sanoi, että maa on litteä levy kilpikonna selässä. Pilkallisesti tiedemies kysyi, minkä päällä kilpikonna sitten mahtoi seistä. Nainen vastasi, että toisen kilpikonna. ”Rouva hyvä”, tiedemies jatkoi pilailuaan, ”minkä päällä *tu*o kilpikonna sitten seisoo?” Nainen vastasi: ”Toisen kilpikonna”, ja ennen kuin tiedemies ehti kysyä, minkä päällä se sitten oli, nainen kivahti: ”Eikä tarvitse kysellä pidemmälle, poju, kyse on kilpikonista toinen toisensa jälkeen.”

Tämä hassu tarina paljastaa olemassaolomme keskeisimmän kysymyksen - kysymyksen koko maailmankaikkeuden luonteesta. Mikä on tämä maailma, johon olemme tulleet ilman omaa valintaamme? Miksi olemme täällä? Miten tänne tulimme? Ja mihin lopulta päädyimme?

Nämä ovat olennaisimpia kysymyksiä, joita ihmiset voivat esittää, koska ymmärryksemme siitä, keitä olemme ja miten tänne tulimme, vaikuttaa siihen, kuinka elämme ja käyttäydymme täällä.

Lue 1. Moos. 1:1; Ps. 100:3; Jes. 40:28; Ap. t. 17:26; Ef. 3:9; Hepr. 1:2, 10. Miten jakeet vastaavat yllä esitettyihin kysymyksiin? Mikä yhteinen näkökulma niistä löytyy?

---

1. Moos. 1:1 (ja muissakin yllä mainituissa kohdissa) Herra ei yritä todistaa olevansa Luoja. Hän ei esitä yksityiskohtaisia argumentteja asian puolesta. Asia vain yksinkertaisesti todetaan ilman yritystä perustella, selittää tai todistaa sitä. Me joko hyväksymme asian uskossa tai emme. Itse asiassa usko on *ainoa* tapa, jolla voimme ottaa asian vastaan siitä yksinkertaisesta syystä, ettei kukaan meistä ollut paikalla näkemässä luomisprosessia. Myös maallisten ihmisten täytyy uskossa hyväksyä ajatuksensa alkuperästään, mikä se onkin, sillä kukaan ei ollut paikalla näkemässä kaiken alkua.

Miksi on järkevää uskoa, että olemme täällä siksi, että Luoja tarkoituksellisesti pani meidät tänne, sen sijaan, että uskoisimme, että alkuperämme täällä perustuisi silkkään sattumaan?

TEKIJÄNSÄ KUVAKSI

(1. MOOS. 1:27)

Raamattu sanoo (1. Moos. 1:27), että Jumala loi ihmisen ”kuvakseen”. Tähän perustuen vastaa seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä tarkoittaa, että Jumala loi meidät omaksi kuvakseen? Millä tavoin olemme hänen kuviaan?
2. Tekikö Jumala luomiskertomuksen mukaan ketään muuta omaksi kuvakseen kuin ihmisen? Jos ei, mitä tämä kertoo ainutlaatuisesta asemastamme verrattuna muihin maapallon luotuihin olentoihin? Mitä voimme oppia tästä vertailusta?
3. Mitä muita sellaisia asioita voidaan löytää luomiskertomuksesta, jotka osoittavat, että ihminen eroaa selvästi kaikesta muusta, minkä Herra loi? Ks. 1. Moos. 2:7, 18–25.

Vaikka puhumme Jumalasta ihmisten terminologiaa käyttäen, emme saa unohtaa, että hän on henkiolento (Joh. 4:24), jolla on jumalalliset ominaisuudet. Voimme vain sanoa sen, että fyysisessä, henkisessä ja hengellisessä olemuksessamme heijastamme jollakin tapaa Luojaamme, vaikka hänessä onkin paljon sellaista, joka jää meille salaisuudeksi. Raamattu korostaa kuitenkin mieleemme hengellistä ja henkistä puolta. Näitä puolia voimme kehittää ja harjoittaa itsessämme. Juuri ihmismielen ainutlaatuisuus mahdollistaa antoisan suhteen Jumalan kanssa. Tällaista kykyä ei annettu millekään muulle Jumalan maanpäällisen luomakunnan edustajalle.

Huomaa myös ainutlaatuinen kertomus siitä, miten Jumala teki naisen. Sekä mies että nainen saivat molemmat sen etuoikeutetun osan, että heidät luotiin Jumalan kuvaksi. Heidän luomisessaan ei ole minkäänlaista viitettä siitä, että toinen olisi toista alempiarvoisempi. Jumala itse teki heidät molemmat samasta aineesta. Jumala teki molemmista tasa-arvoisia alusta lähtien ja asetti heidät yhdessä erityiseen suhteeseen itsensä kanssa. Molemmilla oli samat mahdollisuudet kehittää Jumalalta saatua luonnettaan tavalla, joka toisi Jumalalle kunniaa.

”Jumala itse antoi Aadamille toverin. Hän teki miehelle avun, joka oli hänelle sopiva – joka häntä vastaavana soveltui hänen kumppanikseen ja joka saattoi hänen kanssaan tuntea samaa rakkautta ja myötätuntoa. Eeva luotiin kylkiluusta, jonka Jumala otti Aadamin kyljestä. Se merkitsi sitä, ettei vaimon sopinut hallita miestään päänä mutta ei myöskään joutua sorretuksi vähempiarvoisena. Hänen tuli olla miehensä rinnalla tasavertaisena hänen rakastamanaan ja suojelemaan.” (1AO 26, 27.)

JUMALA JA IHMINEN YHDESSÄ

(1. MOOS. 1:28,
29)

Huomaa ensimmäiset sanat (ainakin Raamatussa mainitut ensimmäiset sanat), jotka Jumala puhui ihmisille. Jumala kiinnittää heidän huomionsa heidän kykynsä lisääntyä, saattaa maailmaan uusia itsensä kaltaisia olentoja. Hän kiinnittää heidän huomionsa myös itse maahan, luomakuntaan, ja käskää heidän täyttää sen ja ottaa sen valtaansa ja vallita sitä. Hän kiinnittää heidän huomionsa myös kasveihin, joita he saavat syödä. Lyhyesti sanottuna Raamatun mukaan Jumalan ensimmäiset sanat miehelle ja naiselle koskivat nimenomaan heidän vuorovaikutustaan ja suhdettaan fyysiseen maailmaan.

Mitä 1. Moos. 1:28, 29 kertovat meille siitä, miten Jumala suhtautuu aineelliseen maailmaamme? Mitä nämä ensimmäiset näytökset ihmiskunnan historiassa opettavat meille siitä, miten meidän tulisi suhtautua luomakuntaan itseensä?

Näillä sanoilla Jumala lähtee rakentamaan suhdetta ihmiseen. Hän puhuu heille, antaa heille käskyjä ja kertoo heille, mitä heidän tulee tehdä. Sanoihin on kätkeyty myös ajatus vastuusta. Jumala on pyytänyt ihmisiä olemaan tämän tekemänsä upean luomakunnan herroja.

1. Moos. 1:28 sanoo, että Jumala siunasi Aadamin ja Eevan. Mitä tämä tarkoittaa? Millaiseen suhteeseen siunaaminen viittaa ihmisten ja Luojan välillä?

Jumala puhuttelee Aadamia ja Eevaa älykkäinä olentoina, jotka voivat vastata hänen ystävällisyyteensä ja astua ystävyyssuhteeseen hänen kanssaan. Luotuina Jumalan lapsina Adam ja Eeva olivat myös riippuvaisia heidän Luoja-Isänsä siunauksesta ja huolenpidosta. Hän tarjosi kaiken, mitä he tarvitsivat. He eivät tehneet mitään ansaitakseen sen, mitä Jumala heille antoi. He olivat vain vastaanottajia sellaiselle, mitä he eivät ansainneet.

Kun luemme elämästä ennen syntiinlankeemusta, näemme välähdyksiä suhteesta, jonka Jumala haluaisi kanssamme myös nyt. Mitä sellaisia asioita löydät, jotka auttavat meitä ymmärtämään, miten voimme olla yhteydessä Jumalaan tilastamme huolimatta?

PUUN LUONA

"Herra Jumala sanoi ihmiselle: 'Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista. Vain siitä puusta, joka antaa tiedon hyvästä ja pahasta, älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma.'" (1. Moos. 2:16, 17.)

Testi tarjosi Aadamille ja Eevalle mahdollisuuden harjoittaa heidän vapaata tahtoaan. Se haastoi heidät vastaamaan myönteisesti tai kielteisesti heille tarjottuun suhteeseen Luojan kanssa. Jumala oli tehnyt heistä vapaita moraalisia olentoja. Jos heillä ei olisi ollut mahdollisuutta olla tottelemattomia, miksi Herra olisi varoittanut heitä tottelemattomuuden seurauksista?

"Kaikki luvussa aiemmin kirjoitettu on pohjustanut tietä tätä huipennusta varten [1. Moos. 2:16, 17]. Ihmissuvun tulevaisuus on tämän yhden kiellon varassa. Ihmistä ei hämmennetä monilla kysymyksillä. Hänen tulee pitää mielessään vain yksi Jumalan määräys. Rajoittamalla käskyjen määrän yhteen ainoaan Jahve osoittaa armonsa. Osoittaakseen vielä, ettei käsky ole ankara, Herra antaa sen samassa yhteydessä kuin lupauksensa siitä, että muutoin he saavat 'vapaasti syödä puutarhan kaikista puista'." - H. C. Leupold, *Exposition of Genesis* (Columbus, OH: Wartburg Press, 1942), osa 1, s. 127.

Kutsumalla Aadamin ja Eevan kuuliaisuuteen Jumala ikään kuin sanoi: Olen Luojanne. Ylläpidän elämäännne. Minussa te elätte, liikutte ja olette. Olen huolehtinut kaiken hyvinvointianne ja onneanne ajatellen. Olen asettanut teidät maailman hallitsijoiksi alaisuuteeni. Jos haluatte vahvistaa suhteen kanssani, koska rakastatte minua, niin olen Jumalanne ja te olette minun lapsiani. Voitte vahvistaa suhteen ja siihen liittyvän luottamuksen noudattamalla tätä yhtä käskyä.

Suhteemme Jumalaan on voimassa vain, jos vapaasta tahdostamme valitsemme hyväksyä hänen tahtonsa. Hänen tahtonsa hylkääminen on sitä, että julistaudumme itsenäisiksi hänestä uskoen, ettemme tarvitse häntä. Tällainen valinta johtaa pahan tuntemiseen, vieraantumiseen, yksinäisyyteen, turhautumiseen, kuolemaan.

Jumalan testi oli uskollisuuden ja uskon koetin. Olisivatko Aadam ja Eeva lojaaleja kaiken antaneelle Luojaalleen vai lähtisivätkö he omille teilleen ja irtautuisivat Jumalan tahdon alaisuudesta? Heitä testattiin hyvän- ja pahantiedon puun luona. Millä tavoin kohtaamme samankaltaisia testejä päivittäin?

SUHTEEN RIKKOUTU- MINEN

Eeva suhtautui luonnostaan varauksella Paholaiseen. Jos Paholainen olisi suoraan hyökännyt Jumalaa vastaan, Eeva olisi asettunut puolustuskannalle. Millaisia keinoja Paholainen käytti ohittaakseen Eevan luonnolliset suojamuurit? (1. Moos. 3:1-6.)

”Niin valitettava kuin Eevan rikkomus olikin – hänen valintansa ei välttämättä tarkoittanut sitä, että koko ihmissuvun olisi pitänyt kärsiä rangaistus hänen rikoksestaan. Ei niinkään Eevan vaan pikemminkin Aadamin tietoinen valinta, jonka hän teki ymmärtäen täysin Jumalan nimenomaisen käskyn, teki synnistä ja kuolemasta ihmiskunnan vääjäämättömän kohtalon. Eevaa petettiin, Adamia ei.” (1BC 231.)

Tämän räikeän rikkomuksen ja Jumalan käskyn väheksymisen seurauksena Jumalan ja ihmisen välinen suhde särkyi. Avoimen kanssakäymisen tilalle tuli pelko, joka sai ihmiset pakenemaan Jumalan läsnäoloa (1. Moos. 3:8-10). Kanssakäymisen ja yhteyden tilalle tuli vieraantumisen ja ero. Synti astui kuvaan ja sen mukana tulivat kaikki sen rumat seuraukset. Jos tilanteeseen ei puututtaisi, ihmiskunta olisi matkalla ikuiseseen tuhoonsa.

Mitä toivoa Jumala lupasi? (Ks. 1. Moos. 3:15.)

Jumalan profeetallisen toivon sanat puhuvat Jumalan säättämästä vihollisuudesta käärmeen ja naisen välillä, naisen jälkeläisten ja käärmeen jälkeläisten välillä. Ennustus huipentuu naisen siemenestä tulevan voittoisan edustajan ilmestymiseen, joka antaa Paholaisen päälle kuolettavan iskun, kun taas Paholainen kykenee vain pistämään Messiaasta kanta-päähän.

Täydellisessä avuttomuudessaan Adam ja Eeva saivat toivoa tästä messiaanista lupauksesta. Tämä toivo muuttaisi heidän olemassaolonsa, sillä se oli Jumalalta saatua ja Jumalan kannattelemaa. Lupaus Messiaasta ja lopullisesta toivosta nosti pois synkkyyden, jonka synty oli heidän ylleen langettanut.

Lue 1. Moos. 3:9. Jumala kysyy ihmiseltä: ”Missä sinä olet?” Jumala tietysti tiesi, missä he olivat. Millä tavoin saamme kokea Jumalan kutsuvan meitä armoonsa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Raamattu on täynnä syntisille, tieltä lipsuneille osoitettuja kutsuja palata Jumalan luo. Vertaa Ps. 95:7, 8; Jes. 55:1, 2, 6, 7; Luuk. 15:3-7 ja Luuk. 19:10. Mitä muita vastaavia tekstejä löydät?

Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 24-53 tai *Patriarkat ja profeetat* s. 23-51.

”Mielestäni nuo kolme jumalallista, tiheään pusikkoon tunkeutuvaa sanaa olivat evankelinen saarna, joka tavoitti pakenneiden ihmisten kuumottavat korvat - ’Missä sinä olet?’ Jumalasi ei halua menettää sinua. Hän on saapunut etsiäkseen sinua, aivan kuten hänen tarkoituksensa on jonkin ajan kulluttua saapua Poikansa persoonassa ei vain etsimään vaan myös pelastamaan eksyksiin joutuneet.” - C. H. Spurgeon, *The Treasury of the Bible* (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1962) Old Testament, osa 1, s. 11.

Keskustelunaiheita:

1. Hyväntahtoinen ja huolehtiva Jumalamme etsii ihmistä. Miten voimme vastata Isän ja Jeesuksen Kristuksen rakkauden osoituksiin vielä nytkin? Miten Herra odottaa meidän vastaavan?

2. Vertaa Raamatun antamaa kuvaa ihmisestä korkealta paikalta langenneena, lunastusta tarvitsevana ihmisenä evoluutioteoriaan ja sen käsitykseen ihmisestä. Kumpi kuva tarjoaa enemmän toivoa? Miksi?

3. Kuinka olennaisia rakastavat ihmissuhteet ovat ihmisen onnellisuuden kannalta? Miksi elävä yhteys Jumalaan on tällaisten ihmissuhteiden kannalta välttämätön? Keskustelkaa terveiden ihmissuhteiden vaikutuksesta noissa suhteissa elävien osapuolten kannalta (vanhempi-lapsi, ystävä-ystävä, mies-vaimo, työnantaja-työntekijä jne.).

Liiton alkeita

”Jos te nyt kuuntelette minua ja pidätte minun liittoni, niin te tulette olemaan kansojen joukossa minun oma kansani. Koko maailma on minun.”
(2. Moos. 19:5.)

Avaintekstit:

1. Moos. 9:15;
Jes. 54:9;
1. Moos. 12:1–3;
Gal. 3:6–9, 29;
2. Moos. 6:1–8;
Jer. 31:33, 34.

Viime viikolla jäimme siihen, miten ihmiskunta lankesi ensimmäisten esivanhempiemme synnin tähden. Tämän viikon tutkistelu on lyhyt tiivistelmä koko neljänneksen aiheesta, sillä tarkastelemme jokaisena päivänä aina yhtä niistä varhaisista liitoista, jotka olivat kaikki omalla tavallaan ”nykyisen totuuden” ilmentymiä siitä aidosta liitosta, joka ratifioitiin Golgatalla Jeesuksen veren kautta – liitosta, johon me kristittyinä astumme Herramme kanssa.

Aloitamme Jumalan Nooan kanssa tekemästä liitosta, jonka kautta Jumala pelasti Nooan ja tämän perheen tuholta. Jatkamme Abrahamin kanssa tehtyyn liittoon, joka on täynnä runsaita lupauksia meille kaikille. Sitten siirrymme liittoon Siinailla ja niihin tärkeisiin asioihin, joita siellä julistettiin. Lopuksi tarkastelemme uutta liittoa, sitä liittoa, johon kaikki muut liitot osoittivat. Kaikkia näitä liittoja tutkimme tietysti tarkemmin useiden seuraavien viikkojen aikana. Tämän viikon tutkistelu on vain pikakurkistus tähän syvälliseen aiheeseen.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Mitä sana ”liitto” tarkoittaa? Mistä elementeistä liitto koostuu? Minkä liiton Jumala teki Nooan kanssa? Mitä toivoa löytyi Abrahamin kanssa tehdystä liitosta? Millainen osa ihmisen uskolla ja teoilla on liitossa? Onko liitto vain sopimus vai kuuluuko siihen myös suhteeseen liittyviä piirteitä? Mikä on ”uuden liiton” ydin?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 10.4.2021

PERUS- ASIOITA LIITOSTA

”[N]iin minä otan sinut liittoon kanssani ja teen suureksi sinun jälkeläistesi määrän.” (1. Moos. 17:2.)

”Hebrean kielen ’liitoksi’ käännetty sana (esiintyy 287 kertaa Vanhassa testamentissa) on *bərīt*. Se voitaisiin kääntää myös sanoilla ’testamentti’ tai ’viimeinen tahto’. Sanan alkuperä on epäselvä, mutta se on alkanut tarkoittaa asiaa, joka sitoo kaksi osapuolta toisiinsa. Sitä käytettiin tarkoittamaan erilaisia ’sidoksia’; niin ihmisten keskinäisiä kuin ihmisen ja Jumalan välisiä. Sanan yleisen käyttötavan mukaan liiton molemmat osapuolet ovat ihmisiä, mutta sanalla on lisäksi uskonnollinen käyttötapa, jossa liitto on Jumalan ja ihmisen välinen. Uskonnollinen käyttötapa oli sanan yleiselle käyttötavalle perustuva kielikuva, jolla oli vain syvällisempi konnotaatio [sivumerkitys].” – J. Arthur Thompson, ”Covenant (OT)”, *The International Standard Bible Encyclopedia*, uusittu painos (Grand Rapids, MI: William B. Eerdmans Publishing Company, 1979), osa 1, s. 790.

Kuten avioliittosopimuksessa, raamatullisessa liittosopimuksessa määritellään sekä osapuolten suhde että heidän keskinäinen sopimuksensa. Raamatullinen liitto sisältää seuraavat kolme piirrettä:

1. Jumala vahvisti liiton *lupaukset* valalla (Gal. 3:16; Hepr. 6:13, 17).
2. Liiton *velvoite* oli kuuliaisuus Jumalan tahtoa kohtaan sellaisena kuin se oli ilmoitettu kymmenessä käskyssä (5. Moos. 4:13).
3. Pelastussuunnitelma Kristuksessa on se *tapa*, jolla Jumalan liittovelvoitteet voidaan täyttää (Jes. 42:1, 6).

Katso yllä lueteltuja elementtejä (lupaukset, kuuliaisuus, pelastussuunnitelma). Miten ne näkyvät omassa vaelluksessasi yhdessä Herran kanssa?

Vanhan testamentin esikuvallinen uhrijärjestelmä opetti ihmisiä ymmärtämään koko pelastussuunnitelmaa. Sen symbolien kautta ihmiset oppivat harjoittamaan uskoaan tulevaan Lunastajaan. Rituaalien kautta katuva sai anteeksiannon ja vapautui syyllisyydestä. Liiton siunaukset säilyivät ennallaan ja hengellinen kasvu saattoi jatkua, vaikka ihminen epäonnistui pitämään oman osuutensa liittosopimuksesta.

LIITTO NOOAN KANSSA

”[M]utta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun tulee mennä arkkiin ja ottaa mukaan poikasi, vaimosi ja poikiesi vaimot.” (1. Moos. 6:18.)

Tässä jakeessa sana ”liitto” esiintyy ensimmäistä kertaa Raamatussa. Jumala on juuri kertonut Nooalle päätöksestään tuhota maailman. Vaikka tuho tulee maailmanlaajuisen vedenpaisumuksen muodossa, Jumala ei hylkää luomaansa maailmaa. Hän tarjoaa ihmisille edelleen liittosuhdetta, joka astui voimaan heti syntiinlankeemuksen jälkeen. Jumala itse on Nooan turvallisuuden tae. Liittonsa pitävänä Jumalana Herra lupaa suojella niitä, jotka suostuvat hänen kanssaan kuuliaisuuteen johtavaan liittosuhteeseen.

Oliko Nooan kanssa tehty liitto yksipuolinen? Ajatus liitosta pitää jo itsessään sisällään ajatuksen useammasta osapuolesta. Velvoittiko liitto Nooa johonkin? Mitä vastaukset näihin kysymyksiin opettavat meille?

Jumala kertoo Nooalle, että on tulossa vedenpaisumus ja maailma tulee tuhoutumaan. Jumala tekee kuitenkin Nooan kanssa sopimuksen, jossa lupaa pelastaa Nooan ja tämän perheen. Panokset ovat korkeat, sillä jos Jumala ei pitäisiäkään lupaustaan, Nooa ei voisi tehdä mitään pelastaakseen itseään, vaan hän pyyhkiytyisi pois muun maailman mukana.

Jumala sanoi, että hän tekisi liiton Nooan kanssa. Sana ”liitto” itsessään kertoo siitä, että tarkoituksena on pitää kiinni siitä, mitä lupaa. Kyse ei ole vain epävakaaasta päähänpalkähdyksestä. Sana itsessään on täynnä sitoutumista. Kuvittele, että Herra olisi sanonut Nooalle: ”Maailma tuhoutuu kauheassa tulvassa ja minä saatan pelastaa sinut tai saatan jättää pelastamatta. Tee kuitenkin näin, näin ja näin, ja sitten katsomme, mitä tapahtuu. En kuitenkaan anna mitään takuita.” Tällainen lausunto ei olisi sisältänyt sellaista vakuutusta ja lupautusta, joka sanaan ”liitto” kuuluu.

Jotkut väittävät vedenpaisumusta paikalliseksi tulvaksi. Jos katsomme mitä Jumala lupasi 1. Moos. 9:15 (ks. myös Jes. 54:9), niin aina kun tulee uusi paikallinen tulva, Jumala pettäisi liittolupauksensa. Toisaalta taas se, ettei toista maailmanlaajuista tulvaa ole tullut, todistaa Jumalan liittolupauksen olevan voimassa. Mitä tämä kertoo Jumalan lupauksen luotettavuudesta?

LIITTO ABRAMIN KANSSA

Lue 1. Moos. 12:1-3. Tee luettelo niistä lupauksista, jotka Jumala antoi Abramille.

Yksi Jumalan Abramille antamista lupauksista kuuluu: ”- - sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille.” (1. Moos. 12:3.) Mitä tämä tarkoittaa? Miten maailman kaikki sukukunnat tulevat siunatuiksi Abraminkin kautta? Katso Gal. 3:6-9. Millä tavoin näet tässä varhaisessa lupauksessa lupauksen Jeesus Messiaasta? Katso Gal. 3:29.

Tässä ensimmäisessä muistiin kirjatussa Jumalan ilmoituksessa Abramille Jumala lupaa astua läheiseen ja kestäväään suhteeseen tämän kanssa. Tämän hän tekee, vaikkei ole vielä maininnut liittoa, jonka hän tekisi myöhemmin (1. Moos. 15:4-21; 1. Moos. 17:11-14). Tuossa hetkessä Jumala tarjoaa ihmisen ja Jumalan välistä suhdetta, jolla on suuri merkitys. Jumalan itsensä antama lupaus (1. Moos. 12:1-3) on täynnä syvyyttä ja suuruutta.

Lisäksi Abram saa yhden yksittäisen, mutta kovasti koettelevan käskyn: ”Lähde maastasi.” Hän totteli uskossa (Hepr. 11:8), mutta ei siksi, että saisi luvatus siunaukset. Hänen kuuliaisuutensa oli uskossa kurottautumista siihen rakastavaan suhteeseen, jonka Jumala halusi heidän välilleen luoda. Toisin sanoen, Abram jo uskoi ja luotti Jumalaan ja piti tämän lupauksia luotettavina. Ei hän muutoin olisi jättänyt perhettään ja esi-isänsä maata suunnatakseen tuntemattomiin paikkoihin. Abraminkin kuuliaisuus osoitti hänen uskonsa sekä ihmisille että enkeleille.

Abram paljasti jo tuolloin, mikä on uskon ja tekojen välinen suhde. Me pelastumme uskosta - uskosta, jota seuraavat kuuliaisuuden teot. Ensin tulee lupaus pelastuksesta; teot tulevat vasta sitten. Vaikka ilman kuuliaisuutta ei voi olla mitään liittosuhdetta eikä sen tuomia siunauksia, kuuliaisuus on silti vain uskon vastaus siihen, mitä Jumala on jo tehnyt. Tällainen usko kuvaa hyvin periaatetta, joka löytyy 1. Joh. 4:19: ”Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.”

Lue 1. Moos. 15:6. Millä tavoin jae osoittaa kaikkien liittolupausten perustan? Miksi tämä siunaus on kaikista siunauksista kallisarvoisin?

LIITTO MOOSEKSEN KANSSA

Lue 2. Moos. 6:1-8 ja vastaa sitten seuraaviin kysymyksiin:

1. Mistä liitosta Jumala tässä puhuu? Ks. 1. Moos. 12:1-3.
2. Millä tavoin Egyptistä lähtö tulisi olemaan Jumalan osalta liittolupauksen täyttymys?
3. Mitä yhtäläisyyksiä löydät siitä, mitä Jumala lupasi kansalle tässä ja mitä hän lupasi Nooalle ennen vedenpaisumusta?

Egyptistä lähdön jälkeen Israelin kansa vastaanotti liiton Siinailla orjuudesta lunastuksen yhteydessä (2. Moos. 20:2). Liittoon kuuluivat Jumalan uhrimääräykset synnin sovitukseksi ja anteeksisaamiseksi. Se oli siis muiden liittojen tavoin armoliitto, jossa Jumala tarjosi armoaan kansalleen.

Tämä liitto toisti monella tapaa niitä pääkohtia, jotka löytyivät liitosta Abrahamin kanssa:

1. Jumalan ja hänen kansansa erityissuhde (vrt. 1. Moos. 17:7, 8 kohtaan 2. Moos. 19:5, 6).
2. Heistä tulisi suuri kansa (vrt. 1. Moos. 12:2 kohtaan 2. Moos. 19:6).
3. Kuuliaisuutta vaadittiin (vrt. 1. Moos. 17:9-14 ja 1. Moos. 22:16-18 kohtaan 2. Moos. 19:5).

”Huomaa järjestys tässä: ensin Herra *pelastaa* Israelin, ja sitten antaa heille lain *noudatettavaksi*. Sama järjestys pätee evankeliumiin. Ensin Kristus pelastaa meidät synnistä (ks. Joh. 1:29; 1. Kor. 15:3; Gal. 1:4) ja sitten elää todeksi omaa lakiaan meissä (Gal. 2:20; Room. 4:25; 8:1-3; 1. Piet. 2:24).” (1BC 602.)

Lue 2. Moos. 6:7. Mikä asia tulee selväksi jakeen alkuosasta, jossa Herra sanoo, että heistä tulee hänen kansansa ja hän on oleva heidän Jumalansa? Huomaa tämä vuorovaikutus: He ovat jotakin Jumalalle ja Jumala on jotakin heille. Jumala haluaa olla tietynlaisessa suhteessa heidän kanssaan ja lisäksi hän haluaa, että he suhtautuvat häneen tietyllä tavalla. Eikö Jumala etsi samanlaista suhdetta meihin nykyäänkin? Heijastaako 2. Moos. 6:7 alkuosa suhdettasi Herraan, vai oletko ihminen, jonka nimi vain sattuu olemaan seurakunnan kirjoissa? Jos vastauksesi kysymyksen alkuosaan on ”kyllä”, selitä miksi.

UUSI LIITTO**(JER. 31:31-33)**

Jer. 31:31-33 on ensimmäinen Vanhan testamentin teksti, joka mainitsee ”uuden liiton”. Ajatus on liitetty Israelin pakosiirtolaisuudesta paluun yhteyteen ja siinä puhutaan siitä siunauksesta, jonka kansa saa Jumalalta. Jälleen kerran, kuten muissakin tapauksissa, Jumala on aloitteentekijänä liitossa, ja hän on se, joka täyttää liiton armonsa kautta.

Huomaa jakeissa käytetty kieli. Jumala viittasi itseensä aviomiehenä; hän puhui lakinsa kirjoittamisesta heidän sydämeensä; käyttäen Abrahamin kanssa tehdyn liiton kieltä hän sanoo, että hän on oleva heidän Jumalansa ja he ovat hänen kansansa. Niinpä liitto ei ole vain jokin laillisesti sitova sopimus - sellainen, joita voi nähdä tämän päivän oikeudenkäyneissäkin, vaan siinä on kyse paljon enemmänästä.

Lue Jer. 31:33. Vertaa sitä kohtaan 2. Moos. 6:7, jossa kerrotaan lisää Israelin kanssa tehdystä liitosta. Mikä on jälleen se keskeinen asia, joka nousee tässä esiin? Mitä Jumala haluaa kansaltaan?

Lue Jer. 31:34. Vertaa jaetta kohtaan Joh. 17:3. Mikä on keskeisin asia, jonka Herra tekee rakentaakseen perustaa tälle suhteelle?

Jer. 31:31-34 voidaan nähdä sekä armon että kuuliaisuuden elementtejä, aivan kuten aiemmissakin liitoissa. Jumala antaa heidän syntinsä anteeksi, Jumala astuu suhteeseen heidän kanssaan ja Jumala vuodattaa armonsa heidän elämäänsä. Tämän seurauksena ihmiset yksinkertaisesti tottelevat häntä. Ei millään ulkoa opitulla, mekaanisella tavalla vaan puhtaasti siksi, että he rakastavat häntä ja haluavat palvella häntä. Tällainen on pääpiirteinen kuvaus liittosuhteesta, jollaisen Herra haluaa kansansa kanssa.

Miten ymmärrät ajatuksen laista, joka on kirjoitettu sydämeemme? Tarkoittaako se sitä, että laista tulee meille omakohtainen ja henkilökohtainen asia - jotakin sellaista, jota voimme tulkita ja soveltaa oman sydämemme henkilökohtaisten mieltymysten mukaan? Vai tarkoittaako se jotakin muuta? Jos se tarkoittaa jotakin muuta, niin mitä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 116-121 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 112-125 sekä *Alfa ja omega*, osa 3, s. 312-313 tai *Profeetat ja kuninkaat*, s. 391-393.

"Ies, joka sitoo meidät palvelukseen, on Jumalan laki. Tuo suuri rakkauden laki, joka ilmoitettiin Eedenissä, julistettiin Siinailla ja uudessa liitossa kirjoitetaan sydämeen, on se, mikä sitoo inhimillisen työntekijän Jumalan tahtoon. Jos meidät jätettäisiin seuraamaan omia taipumuksiamme ja menemään sinne, minne oma tahtomme meidät johdattaisi, me joutuisimme satanan riveihin ja tulisimme hänen kaltaisikseen. Siksi Jumala sitoo meidät omaan tahtoonsa, joka on korkea, jalo ja ylevä. Hän toivoo, että me kärsivällisesti ja viisaasti suorittaisimme palvelusvelvollisuutemme. Kristus itse kantoi ihmisenä palvelusiestä. Hän sanoi: 'Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämässäni' (Ps. 40:9). 'Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt' (Joh. 6:38). Rakkaus Jumalaan, kiivaus hänen kunniansa puolesta ja rakkaus langenneeseen ihmiskuntaan saivat Jeesuksen tulemaan maan päälle kärsimään ja kuolemaan. Se oli hänen elämänsä hallitseva voima. Hän pyytää meitäkin omaksumaan tämän periaatteen." (4AO 283.)

Keskustelunaiheita:

1. Oliko Jumalan liitto Nooan, Abramin, Mooseksen ja meidän kanssamme jatkumo hänen liitostaan Aadamin kanssa vai oliko se jotakin aivan uutta? Vrt. 1. Moos. 3:15; 1. Moos. 22:18 ja Gal. 3:8, 16.
2. Miksi suhdenäkökulma on tärkeä liitossa? Ihmisellä voi olla laillisesti sitova sopimus ("liitto") jonkun toisen kanssa ilman läheistä ja henkilökohtaista kanssakäymistä. Herra ei kuitenkaan etsi tällaista järjestelyä kansansa kanssa. Miksi ei?
3. Millä tavoin miehen ja naisen välinen avioliitto muistuttaa Jumalan ihmisen kanssa tekemää liittoa? Millä tavoin avioliiton vertauskuva jää riittämättömäksi kuvaksi Jumalan liitosta?

”Kaikki tulevat sukupolvet”

”Nooa sai kuitenkin armon Herran silmissä.”
(1. Moos. 6:8, RK 2012.)

Avaintekstit:

1. Moos. 3:6;
1. Moos. 6:5, 11;
1. Moos. 6:18;
1. Moos. 9:12-17;
Jes. 4:3;
Ilm. 12:17.

Bakteerit ovat liian pieniä eliöitä nähtäväksi ilman mikroskooppia. Yksi tavallinen pallobakteeri ei ole lyijykynän kärkeä suurempi, vaikka se suurennetaisiin tuhatkertaiseksi. Suotuisissa kasvuolosuhteissa, joissa bakteereilla on riittävästi lämpöä, kosteutta ja ravintoa, ne lisääntyvät erittäin nopeaan tahtiin. Jotkin bakteerit lisääntyvät yksinkertaisen jakaantumisen avulla: kypsä solu vain jakaantuu kahdeksi tytärsoluksi. Kun jakaantuminen toistuu tunnin välein, yksi bakteeri voi tuottaa yli 18 000 000 uutta bakteeria vuorokaudessa. Kahden vuorokauden kuluttua niitä on jo satoja miljardeja.

Tämä mikroskoopilla havaittava luonnonilmiö kuvaa pahuuden nopeaa kasvua syntiinlankeemuksen jälkeen. Viriili ihmissuku hylkäsi Jumalan ja myi itsensä ja harvinaislaatuiset voimansa, suuren älynsä, terveytensä ja pitkäikäisyytensä kaikenlaisen pahuuden tavoitteluun. Siinä missä bakteerit voidaan hävittää auringonvalolla, kemikaaleilla tai korkeilla lämpötiloilla, Jumala valitsi tukahduttaa tämän villiksi muuttuneen kapinan maailmanlaajuisella vedenpaisumuksella.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Mitä synti teki Jumalan luomakunnalle? Millaisia luonteenpiirteitä Nooalla oli? Millaisista aineksista liitto Nooan kanssa koostui? Millä tavoin Jumalan armo paljastuu ennen vedenpaisumusta tehdyssä liitossa Nooan kanssa? Mitä Jumalan tekemä liitto ihmisten kanssa vedenpaisumuksen jälkeen opettaa meille hänen rakkaudestaan meitä kaikkia ihmisiä kohtaan?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 17.4.2021

SYNNIN TOIMINTA- PERIAATE

(1. MOOS. 6:5)

Jumalan mielipide luomistyön jälkeen oli, että kaikki oli ”erittäin hyvää” (1. Moos. 1:31, RK 2012). Sitten synty tuli kuvaan ja kaikki muuttui. Jumalan luoma järjestyksen maailma tahrantui synnistä iljettävine seurauksineen. Nooan päiviin tullessa kapina oli saavuttanut kammottavat mittasuhteet; pahuus kalvoi ihmiskuntaa. Vaikka Raamattu ei kerro asiasta yksityiskohtaisesti (ks. lisää aiheesta *Alfa ja omega*, osa 1, s. 71, 72 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 71–73), ihmisten kapinointi ja rikkomukset olivat niin pahoja, että edes rakastava, kärsivällinen ja anteeksiantava Jumala ei voinut enää suvaita sellaista.

Eikö moni tämänkin päivän ihminen voisi syntejään katsoessaan kysyä samaa: Miten asiat menivät niin huonolle tollalle niin nopeasti?

Etsi seuraavat jakeet ja kirjoita ylös, mikä niissä on oleellista. Huomaa miten tasaisen varmasti synti etenee:

1. Moos. 3:6 _____

1. Moos. 3:11–13 _____

1. Moos. 4:5 _____

1. Moos. 4:8 _____

1. Moos. 4:19 _____

1. Moos. 4:23 _____

1. Moos. 6:2 _____

1. Moos. 6:5, 11 _____

Tilanne, jota 1. Moos. 6:5, 11 kuvaa, ei syntynyt tyhjiössä. Jokin oli aiheuttanut tämän hirvittävän tilanteen. Synti paheeni asteittain. Sillä on taipumusta tehdä niin. Synti ei ole kuin haava, jota keho alkaa automaattisesti sisäänrakennetun prosessin kautta korjata. Päinvastoin synti, jos sitä ei poisteta elämästä, lisääntyy itsestään eikä pysähdy ennen kuin se johtaa tuhoon ja kuolemaan. Ei tarvitse kuvitella elämää ennen vedenpaisumusta nähdäkseen synnin toimintaperiaatteen. Se näkyy ympärillämme tälläkin hetkellä.

Ei ihme, että Jumala vihaa syntiä. Ei ihme, että ennemmin tai myöhemmin synti hävitetään lopullisesti. Oikeudenmukainen, rakastava Jumala ei voisi toimia mitenkään muuten.

Hyvä uutinen on, että vaikka hän haluaakin päästä eroon synnistä, hän haluaa pelastaa syntiset. Tästä liitossa on kyse.

MIES NIMELTÄ NOOA

(1. MOOS. 6:9)

Maailman pahuudesta ennen vedenpaisumusta kertovissa jakeissa muusta joukosta erottuu mies nimeltä Nooa. Lue 1. Moos. 6:9 ja katso niitä kolmea asiaa, jotka jakeessa mainitaan Nooasta. Kirjoita ylös, mitä ominaisuudet mielestäsi tarkoittavat:

1. Hän oli oikeamielinen. _____

2. Hän oli nuhteeton. _____

3. Hän vaelsi Jumalalle kuuliaisena. _____

Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Nooa ollut ihminen, jolla oli pelastava suhde Herraan. Hän oli ihminen, jossa Jumala pysyi tekemään työtään - ihminen, joka kuunteli ja totteli Herraa ja luotti häneen. Siksi Herra saattoi käyttää Nooaa tarkoitustensa toteuttamiseen, ja siksi Pietari Uudessa testamentissa kutsui Nooaa vanhurskauden julistajaksi (2. Piet. 2:5).

Lue 1. Moos. 6:8, RK 2012/VKR. Miten jae auttaa meitä ymmärtämään, millainen suhde Nooan ja Herran välillä vallitsi?

Tässä kohtaa sana "armo" mainitaan ensimmäistä kertaa Raamatussa, ja sillä on selvästi sama merkitys kuin Uuden testamentin paikoissa, joissa kuvataan Jumalan armollista, ansaitsematonta suosiota ansiottomia syntisiä kohtaan. Meidän tulee siis ymmärtää, että vaikka Nooa oli kuinka oikeamielinen ja nuhteeton, hän oli silti syntinen, joka tarvitsi Jumalansa ansaitsematonta suosiota. Tässä mielessä Nooa ei poikkea kenestäkään meistä, jotka hartaasti pyrimme seuraamaan Herraa.

Ymmärrämme siis, että Nooa tarvitsi Jumalan armoa samalla tavalla kuin me muutkin. Pitäen tämän mielessäsi tutki elämäsi ja kysy itseltäsi: Voitaisiinko minustakin sanoa, että Nooan tavoin olen oikeamielinen ja nuhteeton ja vaellan Jumalalle kuuliaisena? Kirjoita ylös syitä antamallesi vastaukselle. Voit halutessasi jakaa ne raamatuntutkisteluryhmäsi kanssa.

**LIITTO
NOOAN
KANSSA**

”[M]utta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun tulee mennä arkkiin ja ottaa mukaan poikasi, vaimosi ja poikiesi vaimot.” (1. Moos. 6:18.)

Tästä löytyvät perustiedot raamatullisesta liitosta, jonka Jumala tekee ihmiskunnan kanssa: Jumala ja ihminen solmivat sopimuksen. Niin yksinkertaista se on.

Liitossa on kuitenkin kyse muustakin kuin siitä, minkä ensisilmäyksellä havaitsemme. Ihmisten puolelta vaaditaan kuuliaisuutta. Jumala sanoo Nooalle, että hänen ja hänen perheensä tulee mennä arkkiin. Heillä on osuutensa hoidettavanaan, ja jos he eivät sitä hoida, liitto rikkoutuu. Jos liitto rikkoutuu, ihmiset ovat viime kädessä häviäjiä, sillä hehän liitosta hyötyvät. Jos Nooa olisi sanonut Jumalalle EI, tai jos hän olisi sanonut KYLLÄ, mutta muuttanutkin mieltään, mitä hänelle ja hänen perheelleen olisi tapahtunut?

Jumala kutsuu liittoa ”minun liitokseni”. Mitä tämä kertoo liiton perusluonteesta? Millä tavoin käsityksemme liitosta olisi erilainen, jos Herra olisi kutsunut sitä ”meidän liitoksemme”?

Vaikka tilanne oli ainutlaatuinen, näemme siinä kuitenkin perusdynamiiikan, joka vallitsee Jumalan ja ihmisen välisessä liitossa. Ryhtymällä Nooan kanssa ”minun liittooni” Jumala osoittaa armoaan. Hän näyttää olevansa halukas tekemään aloitteen pelastaakseen ihmiset heidän syntiensä seurauksiltaan. Tätä liittoa ei tule nähdä tasavertaisten osapuolten liittona, jossa kumpikin on toisesta riippuvainen. Jumalakin tavallaan hyötyy liitosta, mutta hyvin eri lailla kuin ihmiset. Hän hyötyy siten, että ne, joita hän rakastaa, saavat ikuisen elämän – se tyydyttää Herraa (Jes. 53:11, RK 2012). Me olemme etujen varsinaisia vastaanottajia.

Seuraava vertaus voi valaista asiaa: Mies on pudonnut yli laidan keskellä myrskyä. Joku laivan kannelta sanoo heittävänsä miehelle pelastusrenkaan vetääkseen tämän turvaan. Veden varassa olevan on kuitenkin suostuttava hoitamaan oma osuutensa ”sopimuksesta”, eli hänen on tartuttava renkaaseen ja pidettävä siitä kiinni. Jumalan ja ihmisen välinen liitto on monella tapaa juuri tämän kaltainen.

Miten vertaus auttaa sinua ymmärtämään armoa ja sitä, mihin suhteesi Jumalaan tulee perustua jo nyt?

SATEEN- KAARI MERKKINÄ

”Jumala sanoi vielä: ’Tämä on merkinä liitosta, jonka minä teen teidän sekä kaikkien maan päällä elävien olentojen kanssa kaikkiin tuleviin sukupolviin asti: minä asetan kaareni pilviin, ja se on oleva merkinä minun ja maan välisestä liitosta.’” (1. Moos. 9:12, 13.)

Harva luonnonilmiö on yhtä kaunis kuin sateenkaari. Kukapa ei muistaisi sitä lapsen ensilumousta ja -ihmetystä, kun nuo hämmästyttävät väripalkit kaartuivat ilmaan kuin kutsuvaksi, mystiseksi portiksi taivaaseen? Vielä aikuisinakin nuo uskomattoman kauniit värit pilvissä voivat saada meidät haukkomaan henkeämme. Ei ihme, että sateenkaarta käytetään nykyäänkin symbolina monenlaisille asioille: sitä käyttävät poliittiset järjestöt, rockbändit, matkatoimistot jne. (googleta englannin kielen sana ”rainbow” ja katso, mitä löydät). Selvästikin nuo kauniit värit edelleen koskettavat sydäntämme. Tätä Jumala tarkoittikin.

Mistä Herra sanoi sateenkaaren olevan merkinä meille? 1. Moos. 9:12-17.

Herra sanoi, että hän käyttäisi sateenkaarta merkinä ”minun liitostani” (1. Moos. 9:15, RK 2012). Jumala käytti tässäkin tapauksessa sanaa ”liitto”, vaikka tämä liitto on erilainen kuin muut. Verrattuna Abrahamin kanssa tai Siinailla tehtyyn liittoon, tässä ei tule mitään velvoitteita niille, jotka liitosta hyötyvät (ei edes Nooalle). Nämä Jumalan sanat on kohdenettu kaikille ihmisille, kaikille eläville olennoille ja kaikelle elolliselle (1. Moos. 9:15) aina ”kaikkiin tuleviin sukupolviin asti” (1. Moos. 9:12). Jumalan sanat ovat yleismaailmallisia ja kaiken kattavia riippumatta siitä, valitsee kukaan totella Herraa tai ei. Käsitettä ”liitto” on käytetty tässä siis eri tavalla kuin muualla Raamatussa, kun puhutaan Jumalan ja ihmisen välisestä suhteesta.

Millä tavoin tämä liitto ilmaisee Jumalan armoa? Kuka oli tässä liitossa aloitteentekijä? Kuka on liiton varsinainen edunsaaja? Liitto velvoittaa Jumalaa siten, ettei hän saa enää tuhota maailmaa tulvalla. Miten tietomme sateenkaaren symboliikasta voi vaikuttaa siihen, että elämme kuuliaisina Herralle? Pohdi tilannetta, jossa sateenkaari ensimmäisen kerran syntyi ja mieti, mitä voimme oppia kertomuksesta.

JÄLJELLE JÄI VAIN NOOA

PERHEINEEN

"Näin Herra pyyhkäisi maan päältä kaikki elävät olennot, ihmiset, karjaeläimet, pikkueläimet ja linnut; kaikki ne hän pyyhkäisi pois. Jäljelle jäivät vain Nooa sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa." (1. Moos. 7:23.)

Tässä jakeessa löytyy Raamatun ensimmäinen maininta käsitteestä "jäännös". Sanat 'jäljelle jäivät' tulevat sananjuuresta, jonka muotoja käytetään usein Vanhassa testamentissa paikoissa, joissa on haluttu välittää ajatus jäännöksestä ja jälkeläisistä.

"Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä pelastukseksi monille." (1. Moos. 45:7, RK 2012, kursivointi lisätty)

"Ja Siionin jäljelle jääneitä ja Jerusalemissa jäljellä olevia kutsutaan pyhiksi, kaikkia, jotka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa." (Jes. 4:3, kursivointi lisätty.)

"Sinä päivänä Herra jälleen kohottaa kätensä vapauttaakseen kansansa jäännöksen[.]" (Jes. 11:11, kursivointi lisätty.)

Kaikissa näissä jakeissa kursivoidut sanat ovat yhteydessä sanoihin "jäljelle jäivät", jotka löytyvät 1. Moos. 7:23.

Katso 1. Moos. 7:23 ja yllä olevia esimerkkijakeita. Miten ymmärrät käsitteen "jäännös" tässä yhteydessä? Mitkä olivat ne ympäröivät olosuhteet, jotka johtivat jäännöksen syntymiseen? Miten liitto sopii yhteen jäännös-ajatuksen kanssa?

Vedenpaisumuksen aikaan maailman Luoja tuli maailman Tuomari. Lähestyvä maailmanlaajuinen tuomio nostatti kysymyksen siitä, tuhottaisiinko kaikki elämä maan päältä – myös kaikki ihmiset. Jos ei, ketkä jäisivät jäljelle? Ketkä olisivat jäännös?

Jäännös oli Nooa perheineen. Kuitenkin Nooan pelastus riippui liitosta (1. Moos. 6:18), jonka alkuunpanijana ja toteuttajana oli armollinen Jumala. Nooan perhe pelastui vain sen ansiosta, mitä Jumala teki heidän hyväkseen, oli pa heidän yhteistyönsä kuinka tärkeää tahansa. Olivatpa liiton velvoitteet Nooalle millaiset tahansa, ja täyttipä hän ne kuinka uskollisesti tahansa, hänen ainoa toivonsa oli Jumalan armossa.

Mitä yhteistä on Nooan päivillä ja lopun ajalla (Ilm. 12:17)?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 71-92 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 71-90.

”Sateenkaari - luonnollinen fysikaalinen ilmiö - oli sopiva symboli Jumalan lupaukselle olla tuhoamatta maailmaa enää koskaan tulvalla. Koska maapallon ilmastolliset olosuhteet olisivat täysin erilaiset vedenpaisumuksen jälkeen, ja sateet tulisivat suurimmassa osassa maailmaa korvaamaan aiemmin maan pintaa hoitaneen ja kostuttaneen kasteen, tarvittiin jotakin, joka rauhoittaisi ihmisten pelkoja aina kun alkoi sataa. Hengellinen mieli voi nähdä luonnonilmiöissä Jumalan ilmoituksia itsestään (ks. Room. 1:20). Uskovalle sateenkaari on todistus siitä, että sade tuo siunauksen eikä maailmanlaajuista tuhoa.” (1BC 265.)

Keskustelunaiheita:

1. ”Noihin aikoihin maailma kuhisi elämää, ihmiset lisääntyivät, maailma mylvi kuin villihärkä ja suuri jumala heräsi tähän elämöintiin. Enlil kuuli metelöinnin ja sanoi neuvoston jumalille: ’Ihmisten meteli on sietämätöntä eikä nukkuminen ole enää mahdollista tuon epäjärjestyksen tähden.’ Niin jumalat sopivat tuhoavansa ihmiset.” ”The Story of the Flood” teoksessa *The Epic of Gilgamesh* (London, The Penguin Group, 1972), s. 108.) Vertaa tarinassa esitettyä vedenpaisumuksen syytä Raamatussa annettuun syyhyn.

2. Nooa teki muutakin kuin varoitti sukupolveaan Jumalan lähestyvistä tuomiosta. Hänen sanomansa tarkoituksena oli auttaa ihmisiä ymmärtämään heidän pelastuksen tarpeensa. Miksi pelastustotuus on yleisesti ottaen niin epäsuosittu? Tehkää luettelo ja keskustelkaa asioista, jotka estävät monia vastaanottamasta Jumalan pelastussuunnitelmaa. Ks. Joh. 3:19; Joh. 7:47, 48; Joh. 12:42, 43; Jaak. 4:4.

Ikuinen liitto

”Minä pidän voimassa liiton sinun ja myös sinun jälkeläistesi kanssa, ikuisen liiton sukupolvesta toiseen, ja minä olen oleva sinun Jumalasi ja sinun jälkeläistesi Jumala.” (1. Moos. 17:7.)

Avaintekstit:

2. Moos. 3:14;
1. Moos. 17:1–6;
1. Moos. 41:45;
Dan. 1:7;
1. Moos. 15:7–18;
1. Moos. 17:1–14;
Ilm. 14:6, 7.

Kuinka moni muistaa lapsuudestaan sellaisen tilanteen, jossa oli vakavan taudin, esimerkiksi keuhkokuumeen, partaalla, ja olo tuntui karmealta ja lisäksi sai pelätä, että sairaus vain pahenisi? Tuona pitkänä kuumeisena yönä saatoit herätä puoliunestasi ja nähdä yölampun pehmeässä valossa äidin tai isän istumassa tuolilla sänkysi vieressä.

Kuvainnollisesti voidaan sanoa, että Jumala istui synninsairaana maailman vuoteen vierellä, kun moraalinen pimeys alkoi syvetä vedenpaisumuksen jälkeisinä vuosisatoina. Tästä syystä Jumala kutsui Abramian ja suunnitteli perustavansa tämän uskollisen palvelijansa kautta kansan, jolle hän voisi uskoa tiedon itsensä ja tarjota pelastusta.

Siksi Jumala astui liittoon Abramian ja tämän jälkeläisten kanssa. Tämä liitto korosti vielä yksityiskohtaisemmin Jumalan suunnitelmaa pelastaa ihmiskunta synnin seurauksilta. Herra ei aikonut jättää maailmaansa oman onnensa nojaan, kun se nyt oli niin suuressa pulassa. Tällä viikolla tarkastelemme uusien liittolu-pausten avautumista.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Mikä Jumalan nimi on? Mitä se tarkoittaa? Mikä merkitys oli nimillä, joita Jumala käytti itsestään paljastaessaan itsensä Abramille? Mitä nimiä hän käytti itsestään? Miksi Jumala muutti Abramian nimen Abrahamiksi? Miksi nämä nimet ovat tärkeitä? Mitä ehtoja tai velvoitteita liittoon liittyi?

24.4. Kansainvälinen vammaistyön päivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 24.4.2021

JAHVE JA LIITTO ABRAHAMIN KANSSA

”Herra sanoi Abramille: ’Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Urista antaakseni sinun omaksesi tämän maan.’” (1. Moos. 15:7.)

Nimet ovat joskus kuin tuotemerkkejä. Alamme mieltää niiden liittyvän niin läheisesti tiettyihin ominaisuuksiin, että kun kuulemme kyseisen nimen, ajattemme heti kyseisiä piirteitä. Mitä ominaisuuksia tulee mieleesi nimistä Albert Einstein, Martin Luther King Jr., Gandhi tai Dorkas? Jokainen heistä liitetään johonkin ideaan tai luonteenpiirteeseen.

”Heprealaiset ajattelivat aina nimen joko kuvaavan kantajansa henkilökohtaisia ominaisuuksia tai nimen antajan ajatuksia ja tunteita tai nimen antamisen aikaan vallinneita olosuhteita.” (1BC 523.)

Kun Jumala ensimmäisen kerran ryhtyi liittosuhteeseen Abramin kanssa, hän kertoi tälle nimekseen Jahve [suomennettu sanalla Herra; 1. Moos. 15:7]. Kirjaimellisesti siinä luki: ”Minä olen Jahve, joka toin sinut - -.”

Vaikka nimi Jahve esiintyy Vanhassa testamentissa 6 828 kertaa, se on silti jollakin tapaa salaperäinen. Se on muodostettu verbistä hājah, joka merkitsee ’olla’. Se voisi siis tarkoittaa ’Ikuisesti oleva’, ’Olemassa oleva’, ’Itsestään olemassa oleva’, ’Omassa varassaan oleva’ tai ’Se, joka elää ikuisesti’. Ne jumalalliset ominaisuudet, joita nimi tuntuu korostavan, ovat itsestään olemassaolo sekä uskollisuus. Ne viittaavat Herraan elävänä Jumalana, elämän lähteenä; toisin oli pakanoitten jumalien laita, jotka eivät olleet olemassa muuta kuin palvojiensa mielikuvituksessa.

Jumala itse selittää nimen Jahve merkitystä 2. Moos 3:14: ”Minä olen se joka olen.” Merkitys ilmaisee Jumalan ehdottoman olemassaolon todellisuuden. Samalla se viittaa siihen, miten hän hallitsee mennyttä, nykyistä ja tulevaa.

Jahve on Jumalan henkilökohtainen nimi. Se, että hän käytti tätä nimeä kertoessaan olevansa se, joka toi Abramin pois Kaldean Urista, viittaa ilmoitukseen Jumalan liitosta Abramin kanssa (1. Moos. 12:1-3). Jumala haluaa Abramin tietävän hänen nimensä, koska se paljastaa tiettyjä ominaisuuksia Jumalan identiteetistä ja luonteesta - ja tämä tieto auttaa meitä luottamaan hänen lupauksiinsa (Ps. 9:11; Ps. 91:14).

Kun ajattelet nimeä Jahve, mitä ominaisuuksia tai luonteenpiirteitä tulee heti mieleesi? Tuleeko mieleesi rakkaus, hyvyys ja huolenpito vai pelko, ankaruus ja kuri? Mitä ajatuksia tulee mieleesi nimestä Jeesus?

EL SHADDAI

"Kun Abram oli yhdeksänkymmenenyhdeksän vuoden ikäinen, Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: 'Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella koko sydämestäsi minun tahtoni mukaisesti[.]'" (1. Moos. 17:1.)

Jahve oli ilmestynyt Abrahamille usein aiemminkin (1. Moos. 12:1, 7; 13:14; 15:1, 7, 18). Nyt Jahve ilmestyy jälleen Abramille ("Herra ilmestyi hänelle") esitellen itsensä Kaikkivaltiaana Jumalana. Tällä nimellä häntä kutsutaan vain 1. Mooseksen kirjassa ja Jobin kirjassa. Nimi "Kaikkivaltias Jumala" koostuu kahdesta osasta: ensimmäinen on *El*, joka on seemiläisten perusnimi Jumalalle. Vaikka nimen toisen osan - *Šaddai* - merkitys ei ole täysin varma, käänнос 'Kaikkivaltias' vaikuttaa tarkimmalta. (Vrt. Jes. 13:6 ja Joel 1:15.) Nimi tuo esille vastakohtaisuuden Jumalan voiman ja ihmisen heikkouden välillä.

Lue 1. Moos. 17:1-6. Miksi Herra halusi tuossa hetkessä korostaa Abramille valtaansa ja voimaansa? Mitä sellaista Jumala sanoi, joka vaatisi Abramia luottamaan tuohon voimaan ja mahtiin? Katso jae 6.

Kirjaimellisesti 1. Moos. 17:1-6 kuuluisi: "Jahve ilmestyi Abramille ja sanoi: 'Minä olen *El Šaddai*. Vaella edessäni ja ole täydellinen; ja minä teen liiton itseni ja sinun välille, ja saan sinut lisääntymään runsaasti - - ja sinusta tulee kansan paljouksien isä - - ja minä teen sinusta sangen hedelmällisen.'" Tämä sama nimi esiintyy myös 1. Moos. 28:3, jossa lisä sanoo, että *El Šaddai* on siunaava Jaakobia ja tekevä hänet hedelmälliseksi ja hänen jälkeläisensä monilukuisiksi.

Samantapainen *El Šaddai* lupaus löytyy 1. Moos. 35:11; 1. Moos. 43:14 ja 1. Moos. 49:25, joissa viitataan Jumalan anteliaisuuteen: *El*, voiman ja vallan Jumala, ja *Šaddai*, ehtymättömien rikkauksien Jumala - rikkauksien, joita hän on valmis jakamaan niille, jotka niitä uskossa ja kuuliaisuudessa etsivät.

"Ruusu yhä tuoksun tois, vaik' sen nimen vaihtais pois". Lauseen ajatus on, ettei nimellä ole väliä. Kuinka paljon lohtua ja toivoa kuitenkin saisit, jos Herran nimi olisi "Hauras Jumala" tai "Heikko Jumala"? Ks. 1. Moos. 17:1. Vaihda Kaikkivaltias Jumala -nimen tilalle nämä kaksi muuta nimeä. Mitä luottamuksellesi Jumalaan tapahtuisi, jos Herra esittelisi itsensä tällaisilla nimillä? Millä tavoin nimi *El Šaddai* antaa meille lohtua?

ABRAMISTA ABRAHA- MIKSI

(1. MOOS. 17:4, 5)

Jumalan nimet kantavat mukanaan hengellisiä ja teologisia merkityksiä, mutta niin tekevät myös muut nimet. Muinaisen Lähi-idän ihmisten nimet eivät olleet vain merkityksettömiä nimiä, joilla erottaa joku toisista, kuten nimet meillä usein ovat. Sillä, antaako työlleen nimen Maria tai Susanna, ei ole kovin paljon väliä tänä päivänä. Muinaisille seemiläisille ihmisten nimet olivat kuitenkin täynnä hengellistä merkitystä. Kaikilla seemiläisillä ihmisten nimillä on jokin merkitys, ja se voidaan yleensä ilmaista lyhyenä fraasina tai lauseena, joka sisältää toiveen tai jonkinlaisen kiitollisuuden ilmauksen vanhemman osalta. Esimerkiksi nimi Daniel tarkoittaa 'Jumala on tuomari'; Joel tarkoittaa 'Jahve on Jumala'; tai Naatan merkitsee 'Jumalan lahja'.

Nimiin liittyvien merkitysten tähden niitä vaihdettiin usein vastaamaan ihmisen elämässä ja olosuhteissa tapahtuneita radikaaleja muutoksia.

Etsi seuraavat jakeet. Millaisista tilanteista on kyse ja miksi niissä vaihdettiin ihmisten nimiä?

1. Moos. 32:28, 29 _____

1. Moos. 41:45 _____

Dan. 1:7 _____

Meidän modernisti ajattelevienkaan ei ole vaikeaa ymmärtää, mikä merkitys sillä on, millä nimellä ihmistä kutsutaan. Nimillä voi olla hienovaraisia tai suurempiakin vaikutuksia. Jos jotakuta jatkuvasti nimitetään tyhmäksi tai rumaksi, ja vielä useiden ihmisten taholta, ennemmin tai myöhemmin noilla nimillä voi olla vaikutusta siihen, miten ihminen näkee itsensä. Antamalla ihmiselle tietyn nimen tai vaihtamalla nimeä voi vaikuttaa siihen, miten tämä näkee itsensä ja siten myös siihen, miten hän itse toimii.

Ei ole siis vaikea ymmärtää, miksi Jumala halusi vaihtaa Abram nimen Abrahamiksi. Abram tarkoittaa 'isä on korotettu'; Abraham tarkoittaa 'kansojen paljouden isä'. Kun katsoimme liittolupausta, jossa Jumala sanoo: "Minä annan sinulle paljon jälkeläisiä, ja sinusta on polveutuva kansakuntia ja kuninkaita" (1. Moos. 17:6), ymmärrämme nimenmuutoksen paremmin. Ehkä se oli Jumalan tapa saada Abraham luottamaan liittolupaukseen, joka annettiin 99-vuotiaalle miehelle, joka oli naimisissa vanhan naisen kanssa, joka oli ollut siihen asti hedelmätön. Jumala vaihtoi nimen lisätäkseen Abrahamin uskoa Jumalan hänelle antamiin lupauksiin.

LIITON VAIHEET

(1. MOOS. 12:1, 2)

Näissä kahdessa jakeessa paljastetaan Jumalan Abramille antaman liittolupauksen ensimmäinen vaihe (niitä on kaikkiaan kolme). Jumala lähestyi Abramia, antoi tälle käskyn ja sitten lupauksen. *Lähestyminen* ilmaisee Jumalan armoon perustuvan valinnan, jossa hän ottaa Abramin ensimmäiseksi merkittäväksi henkilöksi hänen erityiseen armon liittoonsa. Käsky piti sisällään luottamustestin Jumalaan (Hepr. 11:8). *Lupaus* taas (1. Moos. 12:1-3, 7), vaikkakin se annettiin nimenomaan Abramin jälkeläisille, on viime kädessä lupaus koko ihmiskunnalle (1. Moos. 12:3; Gal. 3:6-9).

Toinen vaihe Jumalan liitossa Abramin kanssa tulee esiin 1. Moos. 15:7-18. Missä jakeissa löydämme joitakin ensimmäisen vaiheen askelista?

Jumala lähestyy ihmistä? Missä jakeissa? _____

Ihminen kutsutaan kuuliaisuuteen? Missä jakeissa?

Jumalallinen lupaus? Missä jakeissa? _____

Vaiheen kaksi vakavassa rituaalissa Herra ilmestyy Abramille ja kulkee huolella aseteltujen eläinten puolikkaiden välistä. Jokainen noista kolmesta eläimestä teurastettiin ja halkaistiin ja sitten puolikkaat pantiin toisiaan vasten niin, että niiden väliin jäi tilaa. Linnut tapettiin, mutta niitä ei halkaistu. Liittoon ryhtyvien piti kulkea halkaistujen puolikkaiden välissä vannon symbolisesti ikuista kuuliaisuutta sopimusehdoille, joista näin juhlallisesti sovittiin.

Kuvaile, mitä tapahtui Abrahamin kanssa tehtävän liiton kolmannessa ja viimeisessä vaiheessa. (Ks. 1. Moos. 17:1-14.)

Nimen Abraham merkitys korostaa Jumalan halua ja suunnitelmaa pelastaa kaikki ihmiset. "Monilla kansoilla" tarkoitettiin sekä juutalaisia että pakanakansoja. Uusi testamentti tekee erittäin selväksi, että Abrahamin todellisia jälkeläisiä ovat ne, joilla on Abrahamin usko ja jotka luottavat luvattuun Messiaan ansioihin. (Ks. Gal. 3:7, 29.) Jo Abrahamin ajoista lähtien Herran aikeena on ollut pelastaa niin monta ihmistä kuin mahdollista, kuuluivatpa he mihin kansaan tahansa. Jumalan tahto on tuskin muuttunut tänäkään päivänä.

LIITON VELVOIT- TEET

”Minähän olen valinnut hänet, että hän käskisi poikiaan ja jälkeentulevaa sukuaan pysymään Herran tiellä ja noudattamaan oikeutta ja vanhurskautta, jotta minä voisin täyttää sen lupauksen, jonka olen Abrahamille antanut.” (1. Moos. 18:19.)

Kuten olemme nähneet, liitto on aina armoliitto. Jumala tekee puolestamme sen, mitä emme koskaan voisi itse tehdä. Liitto Abrahamin kanssa ei poikkea tästä millään tavalla.

Armossaan Jumala on valinnut Abrahamin työkalukseen avustamaan pelastussuunnitelman julistamisessa maailmalle. Jumalan liittolupausten täytyminen liittyi kuitenkin Abrahamin halukkuuteen toimia vanhurskaasti ja totella Jumalaa uskossa. Ilman Abrahamin kuuliaisuutta Jumala ei olisi voinut käyttää häntä.

1. Moos. 18:19 osoittaa, kuinka armo ja laki liittyvät toisiinsa. Jae alkaa armolla (”Minähän olen valinnut hänet”) ja sitten seuraa tieto siitä, että Abraham tottelee Herraa ja saa perheensäkin tottelemaan. Usko ja teot esiintyvät tässä siis hyvin tiiviinä parina, kuten niiden tuleekin. (Ks. Jaak. 2:17.)

Huomaa kuitenkin 1. Moos. 18:19 ilmaisutapa, varsinkin jakeen loppuosa. Mitä siinä sanotaan Abrahamin kuuliaisuudesta? Vaikka kuuliaisuus ei ole keino saavuttaa pelastusta, minkälainen arvo sille tässä kuitenkin annetaan? Voisiko liitto jakeen mukaan toteutua ilman kuuliaisuutta? Perustelee vastauksesi.

Liiton siunauksista ei voitaisi nauttia eivätkä ne säilyisi, jos edunsaajat eivät täyttäisi tiettyjä ehtoja. Liiton perustamiseen ei tarvittu ehtoja, mutta liittoon oli määrä reagoida rakkaudella, uskolla ja kuuliaisuudella. Ehtojen täytyminen olisi osoitus ihmisen ja Jumalan välisestä suhteesta. Kuuliaisuus oli keino, jonka kautta Jumala saattoi täyttää liittolupaustensa kansalleen.

Liiton rikkominen tottelemattomuuden kautta olisi uskotomuutta luodulle suhteelle. Kun liitto rikotaan, siinä ei rikota lahjan saamisen ehtoa vaan lahjan täyttymisen ehtoa.

Keksitkö esimerkkejä, joko Raamatusta tai omasta elämästäsi, jolloin tottelemattomuus tekee liittolupausten toteutumisesta mahdotonta? Miten asia saataisiin korjattua?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 107–115 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 105–111, ja *Alfa ja omega*, osa 6, s. 135–142 tai *Apostolien teot*, s. 144–153.

Sateenkaari on merkki Jumalan liitosta Nooan kanssa. Lue 1. Moos. 17:10 saadaksesi selville, mikä oli merkinä Jumalan liitosta Abrahamin kanssa. Ympärileikkauksen ”tarkoitus oli 1) erottaa Abrahamin siemen pakanoista (Ef. 2:11), 2) jatkaa Jumalan liiton muistoa eteenpäin (1. Moos. 17:11), 3) edistää moraalisen puhtauden viljelyä (5. Moos. 10:16), 4) edustaa uskosta vanhurskautumista (Room. 4:11), 5) symboloida sydämen ympärileikkausta (Room. 2:29) ja 6) olla esikuvana kristillisestä kasteesta (Kol. 2:11, 12).” (1BC 322, 323.)

Sateenkaari säilyy merkinä Jumalan lupauksesta maailman loppuun asti, mutta ympärileikkauksen merkki ei säily. Apostoli Paavalin mukaan Abraham vastaanotti ympärileikkauksen merkinä vanhurskaudesta, jonka hän oli saanut uskomalla Jumalaan (Room. 4:11). Vuosisatojen kuluessa ympärileikkaus oli alkanut kuitenkin olla merkinä pelastuksesta lakia noudattamalla. Uuden testamentin aikoihin tultaessa ympärileikkaus oli jo menettänyt merkityksensä. Sen sijaan keskeinen elementti on usko Jeesukseen Kristukseen, mikä johtaa kuuliaiseen, muuttuneeseen elämään. Lue Gal. 5:6; Gal. 6:15 ja 1. Kor. 7:18, 19.

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa uskon ja tekojen välisestä suhteesta. Voiko olla toista ilman toista? Jos ei, niin miksi ei?

2. ”Monia koetellaan yhä samoin kuin Aabrahamia. He eivät kuule Jumalan äänen puhuvan suoraan taivaasta, vaan hän kutsuu heitä sanansa opetuksilla ja kaitselmuksensa tapahtumilla. Heidän on ehkä luovuttava rikkautta ja kunniaa lupaavasta urasta, hylättävä mieluinen ja hyödyllinen seurapiirinsä ja erottava suvustaan lähteäkseen kulkemaan polkua, joka näyttää tarjoavan pelkkiä kieltäymyksiä, vaikeuksia ja uhrauksia. He ovat saaneet Herralta tehtäväkseen työn, mutta joutilas elämä ja ystävien ja sukulaisten vaikutus estäisivät juuri sellaisten luonteenpiirteiden kehittymistä, jotka auttaisivat heitä suorittamaan sen. Hän kutsuu heitä irrottautumaan inhimillisestä vaikutuksesta ja tuesta ja luottamaan yksin häneen, jotta hän voisi ilmaista itsensä heille.” (1AO 108.) Keskustelkaa sellaisista nykyajan ihmisistä, joiden tiedätte vastanneen tällaiseen kutsuun.

Lupauksen lapset

”Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” (Matt. 28:20.)

Avaintekstit:

1. Moos. 15:1-3;
Jes. 25:8;
1. Kor. 2:9;
Ilm. 22:1-5;
1. Piet. 2:9;
1. Moos. 11:4;
1. Moos. 12:2.

Eräs isä ja tämän kymmenvuotias tytär viettivät lomaansa merenrannalla. Eräänä päivänä he lähtivät mereen uimaan, ja vaikka he olivat molemmat hyviä uimareita, jonkin matkan päässä rannasta he ajoutuivat erilleen toisistaan. Isä, joka tajusi virtauksen kuljettavan heitä kauas ulapalle, huusi lapselleen: 'Mary, minä menen takaisin maihin hakemaan apua. Jos väsyt, käänny selällesi. Sinä pystyt kellumaan sillä tavalla vaikka koko päivän. Minä palaan hakemaan sinut.'

Ennen pitkää useita etsijöitä ja veneitä oli vesillä haeskelemassa tuota pientä tyttöä. Sadat ihmiset rannalla olivat kuulleet uutisen ja odottivat levottomina tytön löytymistä. Kesti neljä tuntia ennen kuin hänet löydettiin, kaukana rannasta, mutta hän vain rauhallisesti kellui selällään eikä ollut yhtään peloissaan. Ihmiset hurrasivat ja itkivät ilon ja helpotuksen kyneleitä pelastajien palatessa rannalle kallisarvoinen käärö mukanaan, mutta lapsi itse suhtautui asiaan rauhallisesti. Hänestä ihmisten käytös tuntui jopa omituiselta. Hän sanoi: 'Isä sanoi, että pystyisin kellumaan selälläni koko päivän ja että hän tulisi hakemaan minut, joten minä vain uin ja kelluin, sillä tiesin hänen tulevan.'" H. M. S. Richards, "When Jesus Comes Back", *Voice of Prophecy News*, March 1949, s. 5.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Miksi Herra kutsui itseään Abramin kilveksi? Miten kaikki maailman kansat tulisivat siunatuiksi Abrahamin kautta? Mikä on liittolupauksista suurin?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 1.5.2021

SINUN KILPESI

”Näiden tapausten jälkeen tuli Abramille näyssä tämä Herran sana: ’Älä pelkää, Abram. Minä olen sinun kilpesi, ja sinun palkkasi on oleva hyvin suuri.’” (1. Moos. 15:1.)

Lue 1. Moos. 15:1-3. Mieti tilannetta, jossa tämä Herran sana tuli. Miksi ensimmäinen asia, jonka Herra sanoi Abramille, oli ”Älä pelkää”? Mitä pelättävää Abramilla oli?

Tässä on erityisen kiinnostavaa se, että Herra sanoo Abramille: ”Minä olen *sinun* kilpesi – -.” Persoonapronominin käyttö (sinun) osoittaa suhteen henkilökohtaisuutta. Jumala haluaa olla häneen kahdenkeskisessä yhteydessä, samoin kuin kaikkiin meihin.

Tässä kohtaa Raamattua Jumalaa kutsutaan ensimmäistä kertaa kilveksi, ja se on ainoa kohta, jossa Jumala käyttää tätä nimeä itsestään. Muut kirjoittajat tosin viittaavat häneen tällä nimellä (5. Moos. 33:29; Ps. 18:31; Ps. 84:12; Ps. 144:2).

Kun Jumala kutsuu itseään jonkun kilveksi, mitä se tarkoittaa? Merkitsikö se jotakin sellaista Abrahamille, mitä se ei merkitse meille tänä päivänä? Voimmeko mekin vedota tähän lupaukseen? Tarkoittaako se sitä, ettei meille tapahdu fyysistä vahinkoa? Millä tavoin Jumala on kilpi? Miten ymmärrät tämän kielikuvan?

”Kristuksen kiinnostus meitä kohtaan ei ole ylimalkaista, vaan hänen kiinnostuksensa on vahvempaa kuin äidin kiinnostus lastaan kohtaan. – Pelastajamme on ostanut meidät kärsien ihmisenä kipua ja tuskaa, loukkauksia, paheksuntaa, pahoinpitelyä, pilkkaa, hylkäämistä ja kuoleman. Hän vartioi ylläsi, sinä Jumalan lapsi, joka tutiset. Hän pitää sinut turvassa suojassaan. – Ihmisluontomme heikkous ei estä meiltä pääsyä taivaallisen Isän luo, sillä hän [Kristus] kuoli toimiakseen välittäjänämme.” (SDG 77.)

Ronaldo oli uskollinen Herran seuraaja, joka kuoli aivan yllättäen. Mitä vastaan Jumala lupaa aina olla meidän kilpemme? (Ks. 1. Kor. 10:13.)

MESSIAS- LUPAUS, OSA 1

”Sinun ja sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille.” (1. Moos. 28:14.)

”Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.” (Gal. 3:29.)

Useaan kertaan Herra sanoi Abrahamille, että tämän siemenessä ja tämän jälkeläisissä kaikki maailman kansat tulisivat siunatuiksi (ks. myös 1. Moos. 12:3; 1. Moos. 18:18; 1. Moos. 22:18). Tätä upeaa liittolupausta toistetaan, sillä se on kaikista lupauksista tärkein ja pysyvin - lupaus, joka tekee muistakin lupauksista kattavia. Yhdeltä puolelta ajateltuna se oli lupaus juutalaisen kansan noususta, jonka kautta Herra halusi opettaa kaikille maailman kansoille todellisesta Jumalasta ja hänen pelastussuunnitelmastaan. Kuitenkin lupaus saa täyden täyttymyksensä vasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka syntyi Abrahamin siemenen kautta. Hän oli se, joka ristinkuolemallaan maksaisi kaikkien maailman kansojen synnit.

Mieti vedenpaisumuksen jälkeen annettua liittolupausta (jossa Jumala lupasi, ettei enää tuhoaisi maailmaa vedellä). Mitä hyötyä lupauksesta lopun kaiken olisi ilman Jeesuksessa saatua lunastuslupausta? Mitä hyötyä Jumalan mistään lupauksista olisi ilman Kristuksessa annettua ikuisen elämän lupaus?

Miten ymmärrät ajatuksen siitä, että Abrahamissa Jeesuksen kautta kaikki maailman kansat tulevat siunatuiksi? Mitä tällä tarkoitetaan?

Epäilemättä liittolupaus maailman Pelastajasta on Jumalan lupauksista kaikkein suurin. Lunastajasta itsestään tulee väline, jonka kautta liittojärjestelyn veloitteet täyttyvät ja sen kaikki muutkin lupaukset voivat toteutua. Kaikki, niin juutalaiset kuin pakanatkin, jotka astuvat liittoon hänen kanssaan luetaan Abrahamin todellisiksi jälkeläisiksi ja lupauksen perijöiksi (Gal. 3:8, 9, 27-29). He perivät ikuisen elämän ja synnittömän elinympäristön, jossa pahuutta, tuskaa ja kärsimystä ei enää koskaan esiinny. Voitko kuvitella tämän parempaa lupaus?

**MESSIAS-
LUPAUS,
OSA 2**

”Nauttiaksemme todellisesta onnesta meidän täytyisi matkustaa hyvin kaukaiseen maahan, ja jopa itsemme ulkopuolelle.” - Thomas Browne. Lainaus on 1600-luvulta. Oletko samaa mieltä? Vertaa sitä 1. Tess. 4:16-18 ja Ilm. 3:12.

Kirkkoisä Augustinus kirjoitti ihmisten tilasta: ”Elämämme – jos tällaista pahuuden elämää voidaan elämäksi kutsua – todistaa siitä, että alusta lähtien kuolevien ihmisten suku on ollut tuomittu. Ajattele ensinnäkin sitä kauheaa tietämättömyyden kuilua, josta kaikki erheet kumpuavat ja joka nielaisee Aadamin lapset pimeään rapakkoon, josta kukaan ei nouse maksamatta siitä raadannalla, kyyneliillä ja pelolla. Ajattele rakkauttamme kaikkea sitä kohtaan, mikä osoittautuu turhaksi ja myrkylliseksi ja mikä synnyttää niin monia sydän-suruja, vaikeuksia, murheita ja pelkoja; millaista järjetöntä ryöstöä; millaista kavaluutta, ylpeyttä, kateutta ja kunnianhimoa, tappoja ja murhia, julmuutta ja raakalaisuutta, laittomuutta ja himoa; kaikkia saastaisten häpeämättömiä himoja – haureutta, uskottomuutta, insestiä, epäluonnollisia syntejä, raiskauksia ja lukemattomia muita saastaisuuksia, jotka ovat liian iljettäviä edes mainittaviksi; syntiä uskontoa vastaan – pyhänhäväistystä, harhaoppeja, jumalanpilkkua ja vääriä valoja; rikkomuksia lähimmäisiä vastaan – panettelua, petkuttamista, valheita, vääriä todistuksia, väkivaltaa ihmisiä ja omaisuutta kohtaan; oikeusistuinten epäoikeudenmukaisuutta ja lukemattomia muita maailman täyttäviä kurjuuksia, jotka kuitenkin jätetään huomiotta.” – Augustine of Hippo, *City of God*, (New York: Doubleday & Co., 1958), kirja 22, luku 22, s. 519.

Lainaus sopisi kuvaamaan useimpia tämän päivän kaupungeja; ja kuitenkin Augustinus kirjoitti tekstin jo yli 1 500 vuotta sitten. Ihmiskunta ei ole juurikaan muuttunut.

Tulevaisuus on silti valoisa sen ansiosta, mitä Jumala teki hyväksemme Kristuksessa. Jeesus täyttää lopullisesti liiton, jonka mukaan Abrahamin siemenessä kaikki maailman kansat tulevat siunatuiksi.

Kuvaile maailman tämänhetkistä surullista tilannetta. Etsi tekstejä, jotka puhuvat siitä, mitä Jumala on luvannut meille Kristuksessa (esim. Jes. 25:8; 1. Kor. 2:9; Ilm. 22:2-5). Mietiskele lupauksia. Tee niistä oma-kohtaisia. Vain silloin todella käsität, mistä liitossa on kyse.

SUURI JA MAHTAVA KANSA

Sen lisäksi että Jumala lupasi Abrahamille, että hänessä kaikki maailman kansat tulisivat siunatuiksi, Herra lupasi, että tästä polveutuisi ”suuri ja mahtava kansa” (1. Moos. 18:18: ks. myös 1. Moos. 12:2; 1. Moos. 46:3) – melkoinen lupaus miehelle, joka oli naimisissa synnytyksiän ohittaneen naisen kanssa. Kun Abrahamilla ei siis edes vielä ollut jälkeläisiä, saati sitten poikaa, Jumala lupasi hänelle nämä molemmat asiat.

Lupaus ei kuitenkaan täysin täyttynyt vielä Abrahamin elinaikana. Täydellistä täyttymystä eivät nähneet myöskään Isak eikä Jaakob. Jumala toisti lupauksen Jaakobille ja lisäsi vielä tiedon siitä, että lupaus täyttyisi Egyptissä (1. Moos. 46:3), vaikkei Jaakobkaan oikeastaan nähnyt vielä lupauksen täyttymystä. Lopulta lupaus tietenkin täyttyi.

Miksi Herra halusi kasvattaa erityisen kansan Abrahamin siemenestä? Halusiko Herra vain uuden maan, jossa eläisi tietyn etnisen alkuperän omaavia ihmisiä? Mikä tarkoitus kansalla oli täytettävänään? Lue 2. Moos. 19:5, 6; Jes. 60:1-3 ja 5. Moos. 4:6-8.

Raamatun mukaan näyttää ilmeiseltä, että Jumalan tarkoituksena oli houkutelulla maailman kansoja puoleensa Israelin todistuksen kautta. Jumalan siunauksen alla Israel olisi onnellinen, terve ja pyhä kansa. Tällainen kansa olisi osoituksena siunauksesta, joka seuraa siitä, että ollaan kuuliaisia Luojan tahdolle. Maailman kansat tuntisivat vetoa palvoa oikeaa Jumalaa (Jes. 56:7). Ihmiskunnan huomio kääntyisi siis Israeliin, heidän Jumalaansa ja Messiaaseen, maailman Pelastajaan, jonka oli määrä ilmestyä heidän keskuuteensa.

”Israelin lasten tuli vallata koko se alue, jonka Jumala määräsi heille. Ne kansat, jotka kieltäytyivät kumartamasta ja palvelemasta oikeata Jumalaa, oli karkotettava. Mutta Jumalan tarkoitus oli, että kun Israel ilmaisisi hänen luonnettaan, se vetäisi ihmisiä hänen puoleensa. Evankeliumin kutsu tuli esittää koko maailmalle. Opettamalla uhripalvelusta heidän tuli korottaa Kristus kansojen nähtäväksi, ja kaikki, jotka katsoisivat häneen, jäisivät eloon.” (KV 212, 213.)

Näetkö yhtymäkohtia siinä, mitä Herra halusi tehdä Israelin kautta ja mitä hän haluaa tehdä seurakuntamme kautta? Jos yhtymäkohtia löytyy, mitä ne ovat? Lue 1. Piet. 2:9.

**”SINUN
NIMESI
ON OLEVA
SUURI”**

”Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus.” (1. Moos. 12:2.) Jumala lupaa tehdä Abramien nimestä suuren. Hänestä tulisi siis kuuluisa. Miksi Herra haluaisi tehdä tällaista kenellekään syntiselle, oli tämä kuinka kuuliasainen ja uskollinen tahansa? Kuka ansaitsee ”suuren nimen”? (Ks. Room. 4:1-5, Jaak. 2:21-24.) Antoiko Jumala Abramille suuruutta tämän omaksi hyödyksi vai edustiko suuruus jotakin muuta?

Vertaa 1. Moos. 11:4 ja 1. Moos. 12:2. Mikä suuri ero näissä jakeissa paistaa läpi? Millä tavoin toinen edustaa pelastumista tekojen kautta ja toinen pelastumista uskon kautta?

Olkoonkin, että pelastussuunnitelma on täysin sen varassa, mitä Kristus on tehnyt puolestamme, silti me - Jumalan armon vastaanottajina - olemme osallisia. Meillä on oma osamme; vapaa tahtomme on merkityksellinen. Yli aikakausien ulottuva jännitysnäytelmä, taistelu Kristuksen ja Paholaisen välillä, on yhä meneillään meissä ja meidän kauttamme. Sekä ihmiskunta että enkelit katselevat, miten meille käy taistelussa (1. Kor. 4:9). Siten sillä, keitä olemme, mitä sanomme ja mitä teemme, on merkitystä välittömän vaikutuspiirimme ulkopuolellakin; tavallaan sen vaikutukset voivat kaikkia läpi koko maailmankaikkeuden. Sanoillamme, teoillamme ja jopa asenteillamme voimme auttaa tuomaan kunniaa Herralle, joka on tehnyt niin paljon hyväksemme, tai voimme tuoda häpeää hänelle ja hänen nimelleen. Kun Herra sanoi Abrahamille, että hän tekisi tämän nimen suureksi, hän ei tarkoittanut sitä samalla tavalla kuin maailma puhuu siitä, että jollakulla on maineikas nimi. Jumalan silmissä ihmisen tekee suureksi tämän luonne, usko, kuuliasuus, nöyryys ja rakkaus toisia kohtaan: ominaisuudet, joita maailmassakin ehkä kunnioitetaan, mutta jotka eivät yleensä ole tekijöitä, joiden maailma katsoisi tekevän kenestäkään suuria.

Mieti ihmisiä, joilla on ”suuri nimi” maailmassa tänä päivänä. Mikä on tehnyt heistä kuuluisia? Vertaa tätä Abrahamin suuruuteen. Mitä tämä kertoo siitä, kuinka kieroutunut maailman käsitys suuruudesta on?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 116-139 tai *Profeetat ja kuninkaat*, s. 112-135.

”Aabraham ei näin joutunut mihinkään pieneen koetukseen, eikä häneltä vaadittu mitään vähäistä uhrausta. – – Mutta hän ei epäröinyt totella kutsua. Hänellä ei ollut mitään kyseltävää luvatusista maista – – Jumala oli puhunut, ja hänen palvelijansa oli toteltava. Hänelle oli onnellisin paikka maan päällä se, missä Jumala halusi hänen olevan.” (1AO 108.)

Kun Abram tuli Kanaaninmaahan, Herra ilmestyi hänelle ja teki selväksi, että hänen tulisi oleskella maassa, jonka Jumala antaisi hänen jälkeläisilleen (1. Moos. 12:7). Jumala toisti lupauksen useita kertoja (ks. 1. Moos. 13:14, 15, 17; 15:13, 16, 18; 17:8; 28:13, 15; 35:12). Noin 400 vuotta myöhemmin, lupaus täyttyi (1. Moos. 15:13, 16), kun Herra ilmoitti Moosekselle, että hän johtaisi Israelin pois Egyptistä maahan, joka tulvii maitoa ja hunajaa (2. Moos. 3:8, 17; 2. Moos. 6:8). Jumala toisti lupauksen Joosuelle (Joos. 1:3) ja Daavidin päiviin tultaessa lupaus oli suurimmalta osin, joskaan ei täysin, toteutunut (1. Moos. 15:18-21; 2. Sam. 8:1-14; 1. Kun. 5:1; 1. Aik. 19:1-19).

Lue Hepr. 11:9, 10, 13-16. Abraham ja muut uskolliset patriarkat pitivät Kanaaninmaata symbolina tai esikuvana Jumalan lunastetun kansan lopullisesta kotimaasta. Synnin valitessa maailmassa pysyvän kodin löytäminen on mahdotonta. Elämä on katoavaista, kuin ”[s]avua – –, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu” (Jaak. 4:14). Abrahamin hengellisinä jälkeläisinä meidänkin täytyy ymmärtää, että ”täällä [meillä ei] ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee” (Hepr. 13:14). Varmuus tulevasta yhteisestä elämästä Kristuksen kanssa antaa meille vakautta tähän nykyiseen muutokseen ja rappion maailmaan.

Keskustelunaiheita:

1. Miten Jumalan lupauksen uudesta maasta tulisi vaikuttaa henkilökohtaiseen kristilliseen kokemukseemme? (Vrt. Matt. 5:5; 2. Kor. 4:17, 18; Ilm. 21:9, 10; Ilm. 22:17.)

2. ”Todellinen suuruus olisi Jumalan käskyihin alistumisen ja hänen pyhien tarkoitustensa mukaisesti toimimisen tulosta.” (1BC 293.) Keskustelkaa siitä, mitä lausunto tarkoittaa.

Abrahamin siemen

”Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa.” (1. Piet. 2:9.)

Avaintekstit:

Hes. 16:8;
5. Moos. 28:1, 15;
Jer. 11:8, RK 2012;
1. Moos. 6:5, RK 2012;
Joh. 10:27, 28;
Gal. 3:26–29;
Room. 4:16, 17.

Eräässä pikkukaupungissa kultasepän näyteikkunan kello pysähtyi eräänä päivänä varttia vaille yhdeksän. Monet kaupungin asukkaista olivat luottaneet juuri tuohon kelloon ajannäyttäjänä. Tuona tiettynä aamuna liikemiehet ja -naiset vilkaisivat ikkunaan ja huomasivat, että kello oli vasta varttia vaille yhdeksän; kouluun menevät lapset olivat yllättyneitä, että heillä oli vielä runsaasti aikaa maleksia. Monet ihmiset olivat myöhässä tuona aamuna sen takia, että yksi pieni kello kultasepänliikkeen ikkunassa oli pysähtynyt.” – C. L. Paddock, *God’s Minutes* (Nashville, TN: Southern Publishing Association, 1965), s. 244, mukailtu.

Miten sopiva kuvaus tämä onkaan muinaisen Israelin epäonnistumisesta. Herra asetti Israelin ”kansojen keskuksiksi” (Hes. 5:5) – sijoittaen sen strategisesti maa-alueelle, joka yhdistää kolme maanosaa toisiinsa (Afrikan, Euroopan ja Aasian). Israelin kansan tehtävänä oli toimia maailman hengellisenä ”kellona”.

Kultasepän kellon tavoin Israel kuitenkin tavallaan ”pysähtyi”. Eivät he silti aivan täydellisesti epäonnistuneet, sillä kuten tänäkin päivänä Jumalalla oli silloin uskollinen jäännös. Tämän viikon tutkistelumme keskittyy Jumalan todellisen Israelin identiteettiin ja rooliin kaikkina aikoina, myös meidän aikanamme.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Mitä liittolupauksia Herra antoi Israelille? Mitä ehtoja niihin sisältyi? Miten hyvin kansa noudatti lupausten ehtoja? Mitä tapahtui, kun he olivat tottelemattomia?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 8.5.2021

”ENNEN KAIKKIA MUITA KANSOJA”

”Sillä sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa; Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on.” (5. Moos. 7:6, VKR.)

Herra oli nimenomaan valinnut heprealaisen kansan erityiseksi edustajakseen maailmassa. Heprean kielen sana *s^egullā*, joka yllä on käännetty sanalla ”omaisuus[kansa]”, voi tarkoittaa ’arvostettua omaisuutta’ tai ’erityistä aarretta’. Tärkeää on muistaa, että valinta oli täysin Jumalan teko: ilmaus hänen armostaan. Kansassa itsessään ei ollut mitään, mikä sai heidät ansaitsemaan tällaisen armon. Ei voisikaan olla, koska armoa ei voi ansaita.

Lue Hes. 16:8. Miten jae auttaa selittämään sitä, että Herra valitsi Israelin?

”Miksi Jahve valitsi Israelin? Se oli käsittämätöntä. Israel oli vain pieni ryhmä ihmisiä ilman suurta kulttuuria tai arvostusta. Sillä ei ollut erityisominaisuuksia, jotka olisivat oikeuttaneet valinnan. Se oli yksinomaan Jumalan teko. – Valinnan perimmäinen syy piili Jumalan rakkauden salaisuudessa. Tosiasia kuitenkin on, että Jumala *rakasti* Israelia ja *valitsi* sen, kunnioittaen näin isille antamaansa lupaus. – Israel valittiin Jahven sitä kohtaan tuntemaan rakkauden ansiosta. Kansa oli vapautettu Egyptin orjuudesta Jahven voimannäytöksen kautta. Jos kansa käsittäisi nämä suuret totuudet, se tajuaisi olevansa todella pyhä ja vaalimalla vaalittu kansa. Israelin taipumus luovuttaa pois jalo asemansa oli siis erittäin tuomitavaa.” – J. A. Thompson, *Deuteronomy* (London: Inter-Varsity Press, 1974), s. 130, 131.

Jumalan suunnitelman mukaan israelilaisten oli määrä olla sekä kuninkaallinen että papillinen suku. Pahassa maailmassa heidän oli tarkoitus olla moraalisia ja hengellisiä kuninkaita siinä mielessä, että he hallitsivat synnin valtakuntaa (Ilm. 20:6). Pappena heidän piti lähestyä Herraa rukouksessa, ylityksessä ja uhrein. Välittäjinä Jumalan ja pakanoiden välillä heidän oli määrä palvella opettajina, sananjulistajina ja profeettoina, ja olla esimerkkeinä pyhästä elämästä – taivaan edustajia todellisesta uskonnosta.

Pitäisikö noita ajatusta soveltaa myös meihin seurakuntana? Jos pitäisi, niin miten?

SOPIMUS MAASTA

(1. MOOS. 35:12)

Lupaus siitä, että Jumalan kansa saisi omakseen tietyn maan, annettiin ensimmäisen kerran Abrahamille ja toistettiin sitten lisäkille ja Jaakobille. Joosef toisti lupauskuolinvuoteellaan (1. Moos. 50:24). Jumala ilmoitti kuitenkin Abrahamille, että kuluisi 400 vuotta ennen kuin Abrahamin siemen saisi maan haltuunsa (1. Moos. 15:13, 16). Lupaus alkoi täyttyä Mooseksen ja Joosuan päivinä. Mooses toisti jumalallisen käskyn: ”Tämän maan minä luovutan teille. Menkää ottamaan [se] haltuunne – –.” (5. Moos. 1:8.)

Lue 5. Moos. 28:1, 15. Mitä jakeilla tarkoitetaan? Maa annettaisiin heille osana liittoa, jossa olisi velvoitteita. Mitkä olivat Israelin velvoitteet?

5. Moos. 28 kertoo aluksi siunauksista, joita Israel saisi, jos se seuraisi Jumalan tahtoa. Sitten se käsittelee kirouksia, jotka kohtaisivat heitä, jos he eivät tekisi niin. Kiroukset olisivat ”suurimmalta osin, joskin ei kokonaan, seurausta siitä, että synnille annetaan mahdollisuus johtaa pahoihin lopputuloksiinsa. – – ‘Joka kylvää siemenen itsekkyyden peltoon, korjaa siitä satona tuhon’ (Gal. 6:8). Kuten valumaan jätetty vesi ei lakkaa valumasta, ennen kuin se on saavuttanut alhaisimman tasonsa; tai kuten tikittämään jätetty kello ei lakkaa tikittämästä, ennen kuin siihen viritetty käyntivaro on kulunut loppuun; tai kuten kasvamaan jätetty puu ei voi muuta kuin tuottaa lajinsa mukaista hedelmää; – samoin synti tavoittelee alhaisinta tasoa, sillä on oma kulkurata ja se kypsytää oman hedelmänsä, jonka ’loppuna on kuolema’ (Room. 6:21).” – *The Pulpit Commentary: Deuteronomy*; toim. H. D. M. Spence ja Joseph S. Exell (Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 1890), osa 3, s. 439.

Lupaukset maasta olivat ehdollisia. Israelin oli täytettävä osuutensa liittosopimuksesta, muutoin lupaukset voitaisiin mitätöidä. Herra teki selväksi, että jos he olisivat tottelemattomia, maa otettaisiin heiltä pois. Lue 3. Moos. 26:27–33. Olisiko Herra voinut olla sanoissaan yksiselitteisempi?

Kristittyinä odotamme uutta maata, jota ei voi menettää (Dan. 7:18). Meillekin on annettu ehdot, joiden nojalla lupaus täyttyy. Miten ehdot ovat ymmärrettävissä siitä näkökulmasta, että pelastus tulee yksin uskota?

ISRAEL JA LIITTO

”Mutta he eivät totelleet, eivät ottaneet kuuleviin korviinsa minun sanojani, vaan jokainen kulki oman pahan ja paatuneen sydämensä mukaan. Niin minä toteutin uhkaukseni, koska he eivät noudattaneet liiton ehtoja, jotka olin heille säätänyt.” (Jer. 11:8, RK 2012.)

Herra sanoo tuovansa ”heidän päälleen kaikki tämän liiton sanat” (Jer. 11:8, RK 2012), ja niillä tarkoitetaan tässä jotakin pahaa. Usein ajattelemme liiton tarjoavan meille vain hyvää, mutta siinä on toinenkin puoli. Sama periaate toimi Nooan kohdalla. Jumala tarjoutui säästämään Nooan tuholta, mutta Nooan oli toteltava saadakseen Jumalan armon siunaukset. Jos hän ei olisi totellut, liiton toinen puoli olisi toteutunut.

Vertaa Jer. 11:8, RK 2012, kohtaan 1. Moos. 6:5, RK 2012, jossa kerrotaan vedenpaisumusta edeltäneestä maailmasta. Mitä yhteistä jakeilla on? Mitä ne kertovat siitä, kuinka tärkeää on hallita ajatuksiamme?

Israelin historia toisti suurelta osin tiettyä kaavaa, jossa kansa luopui Jumalasta, sitten seurasi Jumalan rangaistus, kansan katuminen ja jonkin pituinen kuuliaisuuden jakso. Vain lyhyen aikaa Daavidin ja Salomon aikana Israel hallitsi koko sille luvattua aluetta.

Katso seuraavia jakeita, joissa kerrotaan Israelin luopumuksesta. ”Näin sanoo Herra: ’Jos mies on ottanut eron vaimostaan ja tämä on lähtenyt hänen luotaan ja sen jälkeen ollut naimisissa toisen kanssa, ei mies enää saa ottaa häntä vaimokseen. Jos hän ottaisi, se loukkaisi tämän maan pyhyttä. Sinä, Israel, olet pettänyt minua monien rakastajien kanssa. Sinäkö siis saisit palata minun luokseni! Näin sanoo Herra.’ – – Mutta niin kuin uskoton vaimo pettää miestään, niin sinä, Israelin heimo, olet pettänyt minua, sanoo Herra.” (Jer. 3:1, 20.)

Liitto, johon Jumala kanssamme haluaa, ei ole vain kylmä, juridinen sopimus liikeyhteistyön välillä, jotka pyrkivät itselleen edullisimpaan ratkaisuun. Liittosuhde on sitoutumista, yhtä vakavaa ja pyhää kuin avioliitto.

Israelin luopumus ei johtunut tottelemattomuudesta vaan heidän ja Herran välisen henkilökohtaisen suhteen särkymisestä, joka johti tottelemattomuuteen, joka toi heille rangaistuksen.

JÄÄNNÖS

Mitä toivoa seuraavista raamatunpaikoista löytyy, vaikka Israel toisti samaa kaavaa, jossa se luopui Jumalasta, sai rangaistuksen ja joutui katumaan?

Jes. 4:3 _____

Miika 4:6, 7 _____

Sef. 3:12, 13 _____

Vaikka tottelemattomuus pilasi Jumalan suunnitelman muinaisen Israelin varalle, suunnitelma ei koskaan täysin estynyt. Rikkaruohojen keskellä kasvoi edelleen muutama kukka. Monet Vanhan testamentin profeetoista puhuvat tästä uskollisesta jäännöksestä, jonka Jumala kokoaisi itselleen kuin kauniin kukkakimpun.

Jumalan tarkoitus hänen luodessaan ja säilyttäessään uskollisen jäännöksen oli sama kuin se oli ollut koko Israelin osalle: käyttää heitä jumalallisena työkalunaan kertomaan "vieraiden kansojen keskuudessa minun kirkkaudestani" (Jes. 66:19). Tätä kautta muutkin ryhtyisivät uskollisten kanssa "kumartaen rukoilemaan Kuningasta, Herraa Sebaotia" (Sak. 14:16). Riippumatta siitä, kuinka pahaksi tilanne muuttui, Jumalalla oli aina joitakin uskollisia ihmisiä, jotka Jumalan valittujen riveissä tapahtuvasta luopumuksesta huolimatta säilytivät kutsumuksensa ja valintansa lujana (2. Piet. 1:10). Olivatpa kansan kokonaisrikkomukset millaiset tahansa, joukossa oli silti niitä, jotka yrittivät parhaan kykynsä mukaan pitää oman osuutensa liitosta (ks. esim. 1. Kun. 19:14–18). Ja vaikka nuo uskolliset yksilöt kenties joutuivatkin kärsimään siinä missä muukin kansa (esim. heidät karkotettiin maasta), lopullinen ja perimmäinen liittolupaus täyttyy heidän kohdallaan: he saavat ikuisen elämän.

Lue Joh. 10:27, 28. Miten Jeesuksen sanat auttavat selittämään uskollisen jäännöksen olemassaoloa?

Vuosia sitten eräs nuori nainen luopui kokonaan kristillisestä uskostaan lähinnä siksi, että hän masentui kaikesta siitä synnistä, luopumuksesta ja tekopyhydestä, jota hän näki omassa seurakunnassaan. "Eivät ne ihmiset olleet todella kristittyjä", nainen sanoi käyttäen tätä selitystä tekosyyneään luopua kaikesta. Miksi naisen tekosyy oli aika ontuva?

HENGEL- LINEN ISRAEL

Olivatpa muinaisen Israelin virheet ja epäonnistumiset mil-laisia tahansa, Herra ei luopunut suunnitelmastaan luoda us-kollinen kansa palvelemaan häntä. Itse asiassa Vanha testa-mentti viittaa eteenpäin aikaan, jolloin Herra loisi hengellisen Israelin, uskollisten uskovien joukon, johon kuuluisi juutalai-sia ja pakanoita, jotka jatkaisivat evankeliumin julistamista maailmalle. Tervetuloa alkuseurakunnan pariin.

Lue Gal. 3:26-29.

- 1. Mistä lupauksesta Paavali puhui jakeessa 29?**
- 2. Mikä on se keskeinen seikka, joka tekee ihmisestä lupauksen perillisen? (Gal. 3:26.)**
- 3. Miksi Paavali murtaa sukupuoleen, kansallisuuteen ja sosiaaliseen asemaan liittyneitä rajoja?**
- 4. Mitä tarkoittaa olla yksi Kristuksessa Jeesuksessa?**
- 5. Lue Room. 4:16, 17. Miten jakeet auttavat meitä ymmärtämään, mitä Paavali sanoo Gal. 3:26-29?**

Abrahamin jälkeläisenä Kristuksesta tuli erityisessä mieles-sä liittolupauksen perillinen. Kasteen kautta luomme sukulai-suussuhteen Kristukseen ja hänen kauttaan pääsemme osal-lisiksi Abrahamille annettuihin lupauksiin. Kaikki, mitä Jumala lupasi Abrahamille, löytyy Kristuksessa, ja lupauksista tulee meillekin annettuja, ei kansallisuuden, rodun tai sukupuolen perusteella, vaan armon kautta, jonka Jumala lahjoittaa meille, kun me uskomme.

”Aabrahamille ja hänen siemenelleen luvattu lahja ei kä-sittänyt vain Kanaania vaan koko maan. Apostoli sanoo siitä: ’Se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hän-elle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvan-hurskauden kautta’ (Room. 4:13). Ja Raamattu opettaa sel-västi, että Aabrahamille annettujen lupauksen tulee täyt-tyä Kristuksen kautta. - - [Uskovat tulevat olemaan] osalli-sia ’turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamatto-maan perintöön’ [1 Piet. 1:4] - saaden perinnökseen synnin kirouksesta vapautetun maan.” (1AO 152, 153.) Tämä lupaus tulee täyttymään kirjaimellisesti, kun pyhät asuvat uudessa maassa ikuisuudesta ikisuuteen yhdessä Kristuksen kanssa (Dan. 7:27).

KERTAUS

Lisääaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 2, s. 378–383 sekä osa 3, s. 188–195 ja 398–408 tai *Profeetat ja kuninka*at, s. 11–16, 255–262 ja 488–500.

”Jumala ei tee mitään eroa kansallisuuden, rodun tai yhteiskuntaluokan välillä. Hän on koko ihmiskunnan Luoja. Kaikki ihmiset ovat samaa perhettä sekä luomisen että lunastuksen perusteella. Kristus tuli murtamaan jokaisen väliseinän ja avaamaan pääsyn temppelin joka osastoon, jotta jokainen sielu voisi vapaasti tulla Jumalan luo. Hänen rakkautensa on niin laaja, niin syvä ja niin runsas, että se tunkeutuu kaikkialle. Se irrottaa saatanan vaikutuksesta ne, joita hän on johtanut harhaan petoksillaan, ja tuo heidät Jumalan valtaistuimen luo, jota lupauksen kaari ympäröi. Kristuksessa ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata.” (3AO 189.)

Lue 1. Piet. 2:9 ja löydä sieltä ne neljä arvonimeä, joita Pietari seurakunnasta käyttää. Useimmat näistä arvonimistä on mainittu jo seuraavissa Vanhan testamentin teksteissä, jotka viittaavat Israeliin: 2. Moos. 19:6 ja Jes. 43:20. Mitä asiaa kukin näistä arvonimistä korostaa seurakunnan jumalasuhteeseen liittyen? (Esim. arvonimi ”valittu kansa” korostaa sitä, että Jumala valitsi seurakunnan ja että hänellä on tietyt suunnitelmat sitä varten.)

Keskustelunaiheita:

1. Muinaisessa Israelissa papit uhrasivat eläimiä. Uhreilla viitattiin Messiaaseen. Millaisia ”hengellisiä uhreja” seurakunnan jäsenten tulisi kuninkaallisen papiston jäsenenä antaa? (1. Piet. 2:5.)

2. Jumala erotti Israelin maailmasta, jotta se voisi olla pyhä kansa. Heidän oli myös määrä jakaa pelastustotuus maailmalle. Sama pätee seurakuntaan tänä päivänä. Miten on mahdollista pysyä erillään maailmasta samaan aikaan kun pyrimme asemaan, josta voimme jakaa evankeliumia maailmalle. Miten Israelin kokemukset ja Jeesuksen esimerkki auttavat vastaamaan tähän kysymykseen?

3. Jumala säästi aina jäännöksen muinaisesta Israelin kansasta. Ajattele Eliaa ja hänen aikanaan elänyttä jäännöstä (1. Kun. 19; ks. erityisesti jae 18). Miksi on usein helpompaa pysyä Jumalalle uskollisena maailmallisten ihmisten keskuudessa kuin oman seurakuntaperheen keskuudessa, jossa jäsenet lipsuvat Jumalan periaatteista?

Liitto Siinaila

”Te olette itse nähneet, mitä minä tein egyptiläisille ja kuinka olen kotkan siivin kantanut teitä ja tuonut teidät tänne luokseni.” (2. Moos. 19:4.)

Avaintekstit:

5. Moos. 1:29-31;
Hoos. 11:1;
Ilm. 5:9;
5. Moos. 29:9-12;
2. Moos. 19:5, 6;
Room. 6:1, 2;
Ilm. 14:12;
Room. 10:3.

Eräs pieni seitsenlapsisen perheen poika joutui onnettomuuteen ja hänet vietiin sairaalaan. Kotona oli useimmiten ollut kaikesta pulaa. Poika ei ollut kotona koskaan saanut täyttä lasillista maitoa. Jos lasi oli täynnä, se piti jakaa jonkun sisaruksen kanssa. Sen, joka joi lasista ensimmäisenä, piti olla tarkka, ettei juo liikaa. Kun pienen pojan olo oli tehty mukavaksi sairaalassa, sairaanhoitaja toi tälle ison lasillisen maitoa. Poika katsoi lasia kaipaavan näköisenä hetken aikaa ja köyhän kodin muistot mielessään kysyi sitten: 'Kuinka syvälle voin juoda?' Sairaanhoitaja vastasi silmät loistaen, mutta pala kurkussa: 'Juo se kaikki, lapseni, juo pohjia myöten.'" – H. M. S. Richards, "Free Grace", *Voice of Prophecy News*, kesäkuu 1950, s. 4.

Kyseisen pojan tavoin muinaisen Israelin etuoikeus oli, kuten meidänkin etuoikeutemme on, juoda syvältä pelastuksen lähteistä. Israelin vapautus vuositoja kestäneestä orjuudesta ja sorrosta oli upea näytös Jumalan armosta. Samoin Jumalan armo on mukana siinä, kun me vapaudumme synnistä.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Millaisia kielikuvia Herra käyttää kuvaillessaan suhdettaan Israeliin? Millä tavoin kertomukset Egyptin orjuudesta vapautumisesta ja Siinain kokemuksista muistuttavat henkilökohtaisen pelastumismme vaiheita? Mikä oli lain rooli Siinain liitossa?

KOTKAN SIIVIN

Kansana Israel oli joutunut viettämään useita pitkiä ja vaikeita vuosisatoja egyptiläisen pakanuuden keskellä. Tämä oli varmasti kokemus, joka oli himmentänyt heidän tietoaan Jumalasta, hänen tahdostaan ja hyvydestään.

Miten Herra voisi voittaa heidät takaisin itselleen?

Aivan ensimmäiseksi hän osoittaisi, miten aitoa hänen Israelia kohtaan tuntemansa rakkaus oli, ja tämän hän teki voimallisten tekojensa kautta heidän vapauttamisensa yhteydessä. Hän alkaisi kosiskella kansalta myöntyvää, rakastavaa vastausta hänen liittoehdotukseensa. Siinailla Jumala muistutti ensimmäisen kerran kansaa armollisista teoistaan heidän hyväkseen.

Mitkä kaksi kielikuvaa luonnehtivat tapaa, jolla Herra toi Israelin Egyptistä Siinainvuorelle?

2. Moos. 19:4; 5. Moos. 32:10-12 _____

5. Moos. 1:29-31; Hoos. 11:1 _____

Mitä nämä kielikuvat opettivat Israelille (ja meille) Jumalan asenteesta kansaansa kohtaan?

Kielikuvat osoittavat, että Jumala on hyvin tietoinen avuttomuudestamme. Lue Ps. 103:13, 14. Molemmissa kielikuvissa – kielikuvassa kotkasta ja vanhemmasta, joka kantaa lastaan – huomaamme Jumalan huolen meidän hyvinvoinnistamme. Hellästi, kannustavasti, suojelevasti ja rohkaisevasti hän toivoi voivansa ohjata meidät täyteen kypsyyteen.

”Kotka tunnettiin sen poikkeuksellisesta omistautumisesta poikasilleen. Se myös eli vuorenhuipuilla. Opettaessaan poikasiaan lentämään se kantoi niitä selässään valtaviin korkeuksiin, joilta on näkymät Siinain tasangoille. Syvyyksien yllä se sitten pudotti poikasensa selästään. Jos pienokainen oli vielä liian nuori ja liian ymmällä lentääkseen, isäkotka syöksyi sen alle, otti sen uudestaan selkäänsä, ja kohosi jälleen sen kanssa ylhäällä kallionjyrkänteellä sijaitsevalle kotkanpesälle. Juuri tällä tavoin Jumala sanoo kantaneensa kansaansa ja tuoneensa sen pois Egyptistä luokseen.” – George A. F. Knight, *Theology of Narration* (Grand Rapids, MI: William B. Eerdmans Publishing Company, 1976), s. 128.

Miten Jumalan huolenpidon tulisi vaikuttaa siihen, miten me huolehdimme toisista?

PELAS- TUKSEN KAAVA

**Lue 2. Moos. 6:6, 7. Mitä periaatteita löydämme yllä olevista jakeista liittyen Jumalan liittosuhteessa otta-
maansa rooliin ihmisiä kohtaan? (Huomaa, miten mon-
ta kertaa sana "minä" esiintyy jakeissa.)**

Israelin vapautus Egyptin orjuudesta ja Nooan ja hänen perheensä vapautus tuholta vedenpaisumuksessa ovat kaksi merkittävää pelastustapahtumaa Mooseksen kirjoituksissa. Molemmat tarjoavat oivalluksia tietoomme pelastuksesta. Kertomus Egyptin orjuudesta vapautumisesta tarjoaa kuitenkin peruskaavan.

Kun Jumala sanoo Israelille (Mooseksen kautta): "Minä vapautan teidät", hän sanoo kirjaimellisesti: "Minä toimin sukulunastajana [hepr. *go'e'l*]."

"Jakeen 6 [2. Moos. 6:6] sana "vapauttaa" viittaa sukulaiseen, joka ostaa takaisin tai lunastaa toisen sukulaisensa, erityisesti jos tämä on joutunut tai on joutumassa orjuuteen velkojensa takia. Israelilla ei nähtävästi ollut ketään maanpäällistä sukulaista, joka olisi voinut lunastaa sen, mutta Jumalasta tuli nyt Israelin sukulainen, sen sukulunastaja." – Bernard L. Ramm, *His Way Out* (Glendale, CA: Regal Books Division, G/L Publications, 1974), s. 50.

Miten ymmärrät sen, että Jumala "lunastaa" tai ostaa kansansa takaisin orjuudesta? Minkä hinnan hän joutui maksamaan? Mitä vastaus kertoo arvostamme? (Ks. Mark. 10:45; 1. Tim. 2:6; Ilm. 5:9.)

2. Moos. 3:8 (VKR) Jumala sanoo, että hän on "astunut alas vapauttamaan" Israelin. "Astua alas" on yleinen heprean kielen verbi, jolla kuvataan Jumalan kanssakäymistä ihmisten kanssa. Jumala on taivaassa, ja me olemme maan päällä. Vain silloin, kun Jumala "astuu alas" maan päälle, hän voi pelastaa meidät. Sananmukaisesti vain silloin, kun Jeesus astui alas, eli, kärsi, kuoli ja nousi kuolleista puolestamme, me voimme vapautua. "Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellemme" (Joh. 1:14) on toinen tapa ilmaista se, että Jumala "astui alas" pelastaakseen meidät.

LIITTO SIINAILLA

Toinen Mooseksen kirja keskittyy kolmeen päätapahtumaan. Kuin kolme vuotta nämä kolme tapahtumaa - orjuudesta vapautuminen, liiton perustaminen ja pyhäkön rakentaminen - kohoavat muiden vähäisempien tapahtumien yläpuolelle. Liiton perustaminen, joka on kirjattu 2. Moos. 19-24, oli kolmesta vuorenhuipusta korkein, kuin Mount Everest. Nopea yleiskatsaus lukuihin 19-24 osoittaa tapahtumien järjestyksen ja niiden väliset suhteet:

1. Israel saapuu ja leiriytyy Siinaille sen jälkeen, kun Herra on vapauttanut heidät (2. Moos. 19:1, 2).
2. Jumala ehdottaa liittoa Israelin kanssa (2. Moos. 19:3-6).
3. Israel vastaa liittokutsuun myöntävästi (2. Moos. 19:7, 8).
4. Valmisteluja liiton virallistamista varten (2. Moos. 19:9-25).
5. Kymmenen käskyn julistus (2. Moos. 20:1-17).
6. Mooses liiton välittäjänä (2. Moos. 20:18-21).
7. Liiton periaatteiden tarkempi esittely (2. Moos. 20:22-23:22).
8. Liiton vahvistaminen (2. Moos. 24:1-18).

Tällä liitolla on keskeinen rooli pelastussuunnitelmassa. Se on Raamatun mainitsemista liitoista neljäs (sitä ennen olivat liitot Aadamin, Nooan ja Abrahamin kanssa). Tässä liitossa Jumala paljastaa itsensä täydemmin kuin ennen, erityisesti pyhäkkörituaalijärjestelmän kautta. Pyhäköstä tulee väline, jonka avulla Jumala näyttää kansalle pelastussuunnitelman, joka heidän pitäisi puolestaan paljastaa maailmalle.

Vaikka Herra oli lunastanut Israelin Egyptistä, hän halusi heidän ymmärtävän, että lunastuksella oli suurempi tarkoitus kuin vapautus fyysisestä orjuudesta. Hän halusi vapauttaa heidät synnistä, tuosta perimmäisestä orjuudesta, ja tämä saattoi tapahtua vain Messiaan uhrin kautta, kuten pyhäkköpalveluksen esikuvat ja symbolit opettivat. Ei siis ihme, että israelilaisia kehoitettiin luomaan pyhäkköpalvelusjärjestelmä vain lyhyt aika sen jälkeen, kun heidät oli vapautettu orjuudesta ja heille oli annettu laki, sillä pyhäkköpalveluksessa Jumala paljasti heille lunastussuunnitelmansa, jossa toteutuu liiton todellinen merkitys ja tarkoitus. Eihän liitto olisi mitään, jos se ei olisi pelastusta tarjoava liitto. Sitä se oli Eedeissä ja myös Siinailla.

Miksi liitto Jumalan ja Israelin kansan välillä oli välttämätön? (Ks. 5. Moos. 29:9-12; huomaa, miten tärkeässä roolissa suhteet ovat liitossa.)

JUMALA JA ISRAEL

”Jos te nyt kuuntelette minua ja pidätte minun liittoni, niin te tulette olemaan kansojen joukossa minun oma kansani. Koko maailma on minun, mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani. Tämä sinun tulee sanoa israelilaisille.” (2. Moos. 19:5, 6.)

Näissä jakeissa Herra ehdottaa liittoaan Israelin kansalle. Vaikka tietyssä mielessä Herra on jo kutsunut heidät, kutsusta ei automaattisesti suotaisi heille ilman heidän omaa valintaansa. Heidän piti olla yhteistyössä. Jopa Egyptistä vapautuminen vaati heiltä yhteistyötä Herran kanssa. Jos he eivät olisi tehneet kuten Herra käski (esim. sivelleet oven pih-
tipieliä verellä), heitä ei olisi vapautettu. Asia oli niin yksinkertainen.

Tässäkään tapauksessa Herra ei sano heille: ”Pidittepä siitä tai ette, teistä tulee minun oma kansani ja pappisvaltakuntani.” Näin se ei toimi, eikä tekstissä näin sanotakaan.

Lue 2. Moos. 19:5, 6. Miten ymmärrät nämä Herran sanat uskosta pelastumisen näkökulmasta? Mitätöikö käsky totella Herraa ajatuksen armosta pelastumisesta? Miten seuraavat raamatunpaikat auttavat sinua ymmärtämään vastauksen? Room. 3:19-24; Room. 6:1, 2; Room. 7:7; Ilm. 14:12.

”Emme ansaitse pelastusta kuuliaisuudellamme, sillä pelastus on ilmainen Jumalan lahja, joka vastaanotetaan uskossa. Kuuliaisuus on uskon hedelmä.” (TKL 59.)

Ajattele, mitä Herra oli valmis tekemään Israelin kansan hyväksi: Sen lisäksi, että hän ihmeellisellä tavalla vapautti heidät Egyptin orjuudesta, hän myös halusi heidän olevan hänen omaisuuskansansa ja pappisvaltakuntansa. Herra perusti heidän välisen suhteensa itse tarjoamansa pelastuksen varaan (sekä maallisen pelastumisen Egyptin orjuudesta että iankaikkisen pelastumisen). Näin hän pyrki kohottamaan kansan sellaiselle hengelliselle, älylliselle ja moraaliselle tasolle, joka olisi tehnyt siitä muinaisen maailman ihailun ja ihmettelyn kohteen. Kaiken tarkoituksena oli käyttää heitä julistamaan evankeliumia kaikille kansoille. Heidän ei tarvinnut vastauksenaan tehdä muuta kuin totella.

Miten meidän tulisi heijastaa tätä samaa periaatetta, johon tutustuimme tämän päivän tutkisteluosuudessa?

**LUPAUKSIA,
LUPAUKSIA...**
(2. MOOS. 19:8)

Ensikatsomalta kaikki vaikuttaa olevan hyvin. Herra vapauttaa kansansa, tarjoaa heille liittolupauksia, ja kansa ottaa tarjouksen vastaan: he lupaavat tehdä *kaiken*, mitä Herra heiltä pyytää. Vaikuttaa "taivaassa tehdyttä" sopimukselta, eikö vain?

Lue seuraavat tekstit. Mitä oivalluksia saamme niistä koskien Israelin tapaa reagoida liittoon?

Room. 9:31, 32 _____

Room. 10:3 _____

Hepr. 4:1, 2 _____

Pyytääpä Jumala meitä tekemään mitä tahansa, suhteemme häneen tulee perustua uskoon. Usko tarjoaa perustan, jolle teot rakentuvat. Teot itsessään, olipa niitä kuinka paljon tahansa ja olivatpa niiden motiivit kuinka vilpittömiä tahansa, eivät voi tehdä meistä otollisia pyhän Jumalan edessä. Teot eivät yltäneet siihen Israelin aikana, eivätkä ne yllä siihen meidän aikanammekaan.

Vaikka Raamattu kerta toisensa jälkeen painottaa tekojen tärkeyttä, miksi ne eivät kuitenkaan voi tehdä meistä otollisia Jumalan silmissä? (Ks. Jes. 53:6; Jes. 64:5; Room. 3:23.)

Valitettavasti heprealaiset uskoivat, että heidän kuuliaisuutensa oli avain pelastukseen eikä pelastuksen seurausta. He pyrkivät vanhurskauteen olemalla kuuliaisia laille; he eivät pyrkineet *Jumalan vanhurskauteen*, joka saadaan uskossa. Liitto Siinailla - vaikka sisälsikin yksityiskohtaisemmat ohjeet ja lait - oli armoliitto siinä missä sitä edeltäneetkin liittot. Tämä armo, joka on vapaasti kaikkien saatavilla, muuttaa sydämen, mikä johtaa kuuliaisuuteen. Ongelma ei ollut siinä, että he yrittivät totella (liittohan vaati heitä tottelemaan), vaan siinä, millaista heidän kuuliaisuutensa oli - se ei oikeastaan ollut kuuliaisuutta lainkaan, kuten kansan myöhempi historia osoitti.

Lue Room. 10:3, erityisesti jakeen loppuosa. Mikä on Paavalin ajatus tässä? Mitä tapahtuu ihmisille, jotka pyrkivät itse saavuttamaan vanhurskauden?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 263-296 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 259-293.

”Orjuuden henki aiheutuu siitä, että pyritään elämään lain käskyjen mukaan yrittämällä täyttää lain vaatimukset omassa voimassa. Meillä on toivoa vain silloin, kun tulemme osallisiksi Abrahamin kanssa tehdystä armoliitosta, johon astumme uskossa Kristukseen Jeesukseen. Abrahamille julistettu evankeliumi, josta hän sai toivonsa, oli sama evankeliumi, jota julistetaan meille tänään ja josta me saamme toivomme. Abraham katsoi Jeesukseen, joka on myös meidän uskomme perustaja ja täydelliseksi tekijä.” (Ellen White 6BC 1077.)

”Ollessaan orjina Egyptissä monet israelilaiset olivat suureksi osaksi menettäneet Jumalan lain tuntemuksensa ja sekoittaneet sen säädöksiin pakanallisia tapoja ja perimätietoa. Jumala toi heidät Siinaille ja julisti siellä omalla äänellään lakinsa.” (1AO 315.)

Keskustelunaiheita:

1. Millä tavoin liittosuhde oli suunniteltu säilyttämään Israelin fyysinen ja hengellinen vapaus? (Ks. 3. Moos. 26:3-13; vrt. 5. Moos. 28:1-15.)

2. Lue uudestaan 2. Moos. 19:5, 6. Huomaa, miten Herra sanoo, että ”Koko maailma on minun”. Miksi hän sanoo näin; varsinkin tässä yhteydessä, kun hän pyrkii luomaan liittosuhteen näiden ihmisten kanssa? Miten ymmärryksemme sapatista ja sen merkityksestä sopii tähän yhteyteen?

3. Ymmärrämme, että saamme syntimme anteeksi vain Jumalan armon kautta. Miten ymmärrämme Jumalan armon roolin siinä, että se auttaa meitä elämään uskossa ja kuuliaisuudessa?

Liiton laki

”Tietäkää siis, että vain Herra, teidän Jumalanne, on Jumala. Häneen voi luottaa, hän pitää voimassa liittonsa. Tuhansien sukupolvien ajan hän on uskollinen niille, jotka rakastavat häntä ja pitävät hänen käskynsä[.]” (5. Moos. 7:9.)

Avaintekstit:

2. Moos. 19:6;
Jes. 56:7;
Hepr. 2:9;
5. Moos. 4:13;
5. Moos. 10:13;
Aam. 3:3; 1.
Moos. 18:19.

Yksi Psalmin 23 tärkeistä ajatuksista kertoo meille, minne Jumala haluaa meidät johdattaa. *”Hän johdattaa minua vanhurskauden teillä nimensä tähden”*, sanoo Daavid jakeessa 3 (RK 2012, kursivointi lisätty). Oman moraalisen oikeamielisyytensä tähden Jumala ei tule koskaan johtamaan meitä harhaan. Hän tarjoaa turvalliset polut meidän hengelliselle matkallemme läpi elämän.

Mitkä ovat turvallisia vanhurskauden teitä? Erään toisen psalmin kirjoittaja vastaa tähän kysymykseen rukouspyynnön kautta: *”Anna minun kulkea käskyjesi polkua, siitä minä saan ilon.”* (Ps. 119:35, kursivointi lisätty.) *”- kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat.”* (Ps. 119:172, VKR.) Jumalan laki tarjoaa turvallisen ja vakaan polun ihmiselon petollisten hetteikköjen läpi.

Tämän viikon tutkistelussamme keskitytään Jumalan lakiin ja sen asemaan Siinailla tehdyssä liitossa.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Mitä Israelin valinta merkitsi? Millä tavoin Israelin valinta on verrattavissa meidän valintaamme? Kuinka tärkeä asema lailla oli liitossa? Päästiinkö liittoon ilman minkäänlaisia ehtoja? Miksi kuuliaisuus kuuluu erottamattomana osana liittosuhteeseen?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 22.5.2021

ISRAELIN VALINTA

(5. MOOS. 7:7)

Juutalaisessa perinteessä on opetettu, että Jumala teki liiton Israelin kanssa vain siksi, että muut kansat hylkäsivät liiton ensin. Vaikkei näkemykselle löydy perusteita Raamatusta, se auttaa kuitenkin tajuamaan sen, ettei Herra valinnut heprealaista kansaa siksi, että he olisivat ansainneet tuon kunnian ja ne etuoikeudet, jotka Herra heille antoi. Heillä ei ollut mitään omia ansioita, jotka olisivat tehneet heidät Jumalan rakkauden ja valinnan arvoisiksi. He olivat vähälukuinen ryhmä orjuutettuja heimoja, poliittisesti ja sotilaallisesti heikkoja. Lisäksi mitä kulttuuriin ja uskontoon tuli, he olivat mitäänsanomaton, sekarotuisia kansaa ilman vaikutusvaltaa. Syy Israelin valintaan löytyy siis Jumalan rakkauden ja armon salaisuudesta.

Meidän tulee olla varovaisia tarkastellessamme ajatusta valinnasta, sillä siinä on ainekset mahdollisiin teologisiin väärinkäsityksiin. Mitä varten Jumala valitsi Israelin? Oliko hänen tarkoituksensa lunastaa Israel ja jättää muut valitsematta eli hylätä heidät kadotukseen? Vai valittiinko Israel kanavaksi, jonka kautta maailmalle tarjottaisiin samaa kuin Israelille? Miten seuraavat jakeet auttavat vastaamaan näihin kysymyksiin?

2. Moos. 19:6 _____

Jes. 56:7 _____

Hepr. 2:9 _____

Adventisteina haluamme ajatella itseämme nykypäivän Israelina, jonka Herra on kutsunut lunastussanomana julistajaksi maailmalle kolmen enkelin sanoman asiayhteydessä, vaikka emme olekaan ainoat lunastetut. Uskomme, että meillä on jotakin sellaista sanottavaa, mitä kukaan muu ei julista. Näin oli periaatteessa myös muinaisen Israelin kohdalla. Israelin valinnan tarkoituksena ei ollut muuttaa heprealaista kansaa jonkinlaiseksi etuoikeutettujen kerhoksi, jotka rohmuaisivat itselleen pelastus- ja lunastuslupauksen. Päinvastoin, jos me uskomme, että Kristus kuoli koko ihmiskunnan puolesta (Hepr. 2:9), silloin Herran Israelille tarjoamaa lunastusta tarjottiin myös koko maailmalle. Israelin oli tarkoitus olla kanaava, jonka kautta lunastus tehtäisiin tunnetuksi. Meidän seurakuntamme on kutsuttu tekemään tätä samaa.

SITOVAT SITEET

”Hän ilmoitti teille liittonsa ehdot, kymmenen käskyn lain, jota teidän tulee noudattaa, ja kirjoitti käskyt kahteen kivitaluun.” (5. Moos. 4:13.)

Korostamme vahvasti sitä, että liitto on aina armoliitto ja että se on Jumalan ansaitsemattoman suosion lahja niille, jotka astuvat pelastavaan suhteeseen hänen kanssaan. Armo ei kuitenkaan tarkoita sitä, että meillä olisi lupa olla tottelemattomia. Päinvastoin, liitto ja laki liittyvät yhteen; ne ovat erottamattomat.

Katso jaetta yllä. Miten tiukasti liitto ja laki yhdistetään siinä toisiinsa? Miten jae osoittaa, kuinka olenainen asia laki on liitossa?

On järkeenkäypää, että lain käsite kuuluu liittoon keskeisenä osana. Jos ymmärrämme liiton muun muassa suhteena, silloin siihen täytyy luoda jonkinlaiset säännöt ja rajat. Kuinka pitkään avioliitto, ystävyys tai liikekumppanuus voisi jatkua, jos niissä ei olisi suoraan sovittuja tai ääneen lausumattomasta yhteisymmärryksestä kumpuavia rajoja tai sääntöjä? Mitä jos aviomies päättäisikin ottaa vaimonsa rinnalle uuden tyttöystävän tai kaveri alkaisi käydä toisen kaverin kukkarolla tai liikekumppani kutsuisi yhtiötoverinsa tietämättä jonkun muun mukaan yritykseen? Tällaiset teot rikkoisivat sääntöjä, lakeja ja periaatteita. Kuinka pitkään suhteet kestäisivät olosuhteissa, joissa laki puuttuu? Siksi tarvitsemme lain asettamat rajat, jotta suhteita voidaan ylläpitää.

Sellaiset ilmaisut, kuten ”laki” (Ps. 78:10), ”säädökset” (Ps. 50:16, RK 2012), ”todistukset” (Ps. 25:10, VKR), ”käskyt” (Ps. 103:18) ja ”sinun sanasi” [Herran sana] (5. Moos. 33:9, RK 2012/VKR) ovat vastaavia tai liittyvät läheisesti sanaan ”liitto”. Selvästikin ”tämän liiton sanat” (Jer. 11:3, 6, 8, RK 2012/VKR) ovat Jumalan lain, säädösten, todistusten ja käskyjen sanoja.

Jumalan liitto Israelin kanssa piti sisällään vaatimuksia, joiden noudattaminen oli tärkeää, jotta se erityinen suhde, jota Jumala etsi kansaansa, saattoi säilyä. Onko asia muuttunut miksiäkään tänäkään päivänä?

Mieti ihmistä, johon sinulla on läheinen suhde. Kuvittele mitä suhteelle tapahtuisi, jos sinua ei sitoisi tietyt säännöt, normit tai lait, vaan uskoisit, että sinulla on vapaus tehdä mitä ikinä haluat. Toimisiko suhde?

LAKI LIITOSSA

(5. MOOS. 10:12,
13)

Mitä tulee ensimmäiseksi mieleesi ajatellessasi lakia? Poliisit, liikennesakot, tuomarit ja vankila? Vai ajatteletko rajoitteita, sääntöjä, määräileviä vanhempia ja rangaistuksia? Vai kenties järjestystä, tasapainoa ja vakautta? Ehkä jopa rakkautta?

Heprean kielen sana *tōrā*, käännetty sanalla 'laki', tarkoittaa opetusta tai ohjausta. Sanalla voidaan viitata kaikkiin Jumalan ohjeisiin; niin moraalisiin, tavalliseen siviili- ja yhteiskuntaelämään kuin uskonnolliseen elämäänkin liittyviin. Siihen sisältyy kaikki se viisas ohjaus, jonka Jumala on antanut kansalleen, jotta he voisivat kokea fyysisesti ja hengellisesti yltäkylläistä elämää. Ei ihme, että psalminkirjoittaja kutsui siunatuksi miestä, joka "löytää ilonsa Herran laista, tutkii sitä päivin ja öin" (Ps. 1:2).

Kun luemme lakia tai Tooraa - Mooseksen kirjoihin kirjatun ohjeita ja opetuksia, joista tuli osa liittoa Israelin kansan kanssa - hämmästyimme ohjeitten laajaa kirjoa. Laki koskettaa Israelin kansan elämän jokaista osa-aluetta: maataloutta, siviilihallintoa, sosiaalisia suhteita ja jumalanpalveluselämää.

Miksi Jumala antoi Israelille näin paljon ohjeita? (Ks. 5. Moos. 10:13.) Millä tavoin nämä ohjeet olivat heidän menestyksekseen?

Lain tehtävänä liitossa oli tarjota ohjeet uutta elämää varten liittoon astuville ihmisille. Laki esittelee liiton jäsenille Jumalan tahdon, jonka voi tulla tuntemaan sen täydessä merkityksessä vain olemalla uskossa kuuliainen hänen käskyilleen ja muille hänen tahtonsa ilmauksille.

Laki osana elettyä liittosuhdetta osoitti, ettei Israel voinut seurata muiden kansojen tapoja. He eivät voineet elää ainoastaan luonnonlakien, inhimillisten tarpeittensa ja halujensa eivätkä edes pelkästään yhteiskunnallisten, poliittisten ja taloudellisten välttämättömyyksien pohjalta. He saattoivat jatkaa Jumalan pyhänä kansana, pappisvaltakuntana ja erityisaarteena vain olemalla tinkimättömän kuuliaisia Jumalalle kaikilla elämän alueilla.

Muinainen Israelin tavoin mekin olemme saaneet paljon ohjeita liittyen kristillisen elämän joka alueeseen profetian lahjan kautta. Miksi meidän tulisi nähdä nämä ohjeet Jumalan lahjana sen sijaan, että pitäisimme niitä häiriötekijöinä? (Vrt. Room. 9:32.)

JUMALAN LAIN PYSYVYYS

Mitä se, että Jumalan laki kuuluu liittosuhteeseen, opettaa meille hänen luonteestaan? Mal. 3:6; Jaak. 1:17.

Jumalan laki on hänen tahtonsa suullinen ja kirjallinen ilmaus (vrt. Ps. 40:8). Koska se on kirjallinen kopio hänen luonteestaan, sen kuuluminen osaksi liittoa vakuuttaa meille Jumalan pysyvyyttä ja luotettavuutta. Vaikka emme aina näe hänen johdatustaan, tiedämme, että hän on luotettava. Hänen maailmankaikkeutensa toimii muuttumattomien moraalisten ja fyysisten lakien pohjalta. Juuri tämä antaa meille todellista vapautta ja turvallisuutta.

”Vakuus siitä, että Jumala on varmasti luotettava, on siinä, että hän on lain Jumala. Hänen tahtonsa ja lakinsa ovat yhtä. Jumala sanoo, että oikea on oikein, sillä se kuvaa parhaita mahdollisia suhteita. Siksi Jumalan laki ei ole koskaan mielivaltaista tai muuteltavissa päähänpistojen tai oikkujen mukaan. Se on maailmankaikkeuden vakain asia.” - Walter R. Beach, *Dilemmas in Salvation* (Washington, D. C.: Review and Herald Publishing Association, 1963), s. 143.

Jos Jumalan laki ei voi pelastaa ihmistä synniltä, miksi hän otti sen osaksi liittoa? (Ks. Aam. 3:3.)

Suhde vaatii sopimusta ja sopusointua. Jumala on paitsi maailman Luoja myös sen moraalinen hallitsija, ja tästä syystä laki on olennainen tekijä siinä, että hänen luomansa älykääät olennot voivat elää sopusoinnussa hänen kanssaan. Hänen lakinsa, hänen tahtonsa ilmaus, on hänen hallintonsa perusta. Se on luonnollisesti koko liittosuhteen normi ja vaatimus. Sen tarkoituksena ei ole pelastaa, vaan määritellä velvollisuutemme Jumalaa kohtaan (käskyt 1-4) ja lähimmäisiämme kohtaan (käskyt 5-10). Se antaa mallin elämäntavasta, jonka mukaan Jumala suunnitteli lastensa elävän heidän omaksi onnekseen ja hyvinvoinnikseen. Se esti israeliläisiä ottamasta elämänmallikseen jotakin muuta filosofiaa. Liittosuhteen tarkoitus on ollut ja on edelleen tuoda uskova Jumalan muuttavan armon kautta sopusointuun hänen tahtonsa ja luonteensa kanssa.

Katso ympärillesi. Eikö kaikkialla näykin laittomuuden tuhoavia vaikutuksia? Millä tavoin tämän tajuaminen vahvistaa Jumalan lain pysyvyyttä?

JOS...

Katso seuraavat raamatunpaikat. Mikä sama asia nousee näissä jakeissa esiin ja mitä se opettaa liiton luonteesta?

1. Moos. 18:19 _____

1. Moos. 26:4, 5 _____

2. Moos. 19:5 _____

3. Moos. 26:3 _____

Jumala antaa avoimesti tunnustusta Abrahamin uskollisesta kuuliaisuudesta Jumalan käskyille, määräyksille ja laile (1. Moos. 26:5). Meidän annetaan ymmärtää, että Jumala odotti tällaista elämää liittokumppaniltaan. Siinailla solmitun liiton kirjallinen esitys koko laista tekee hyvin selväksi, että kuuliaisuuden ehdot ovat liiton perusasioita.

2. Moos. 19:5 teki selväksi, että ”jos te nyt – – pidätte minun liittoni”. Liiton ehdollinen puoli on kiistämätön; vaikka se annettiin armosta, vaikka se oli ansaitsematon etu, vaikka se oli lahjaa, liiton lupaukset olivat ehdollisia. Ihmisillä oli vapaus kieltäytyä lahjasta, hylätä armo ja kääntyä pois lupauksista. Liitto, kuten pelastuskaan, ei koskaan kiellä ihmisen vapaata tahtoa. Herra ei pakota ihmisiä pelastavaan suhteeseen kanssaan; hän ei määrää heitä liittoon. Hän tarjoaa sitä vapaasti kaikille; jokainen on kutsuttu vastaanottamaan sen. Kun joku vastaanottaa sen, siitä seuraa velvoitteita, joiden täyttämisen tarkoituksena ei ole ansaita liiton siunauksia, vaan olla ulkoisena ilmauksena siitä, että liiton siunaukset on vastaanotettu. Israelin tuli totella, ei ansaitakseen lupauksia, vaan siksi että lupaukset voisivat täytyä sen kohdalla. Israelin kuuliaisuus oli ilmausta siitä, millaista on olla Herran siunaama. Kuuliaisuudella ei ansaita siunauksia niin, että Jumalalla olisi velvollisuus niitä antaa; kuuliaisuus sen sijaan luo olosuhteet, joissa uskon siunaus voi ilmetä.

Lue 5. Moos. 5:33. Sanooko Herra Israelille kyseisessä tekstissä, että jos he tottelevat, he ansaitsevat nämä siunaukset ja että hän on nämä siunaukset velkaa kansalle? Vai sanooko hän: Jos tottelette, nämä siunaukset voivat toteutua, sillä kuuliaisuus avaa minulle tien vuodattaa siunaukseni yllenne? Mikä näiden kahden ajatuksen välinen ero on?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 5, s. 159, 160 tai *Aikakausien Toivo*, s. 581, 582 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 451, 452 sekä *Alfa ja omega*, osa 1, s. 343–352 tai *Patriarokat ja profeetat*, s. 342–353.

Miten Matt. 22:34–40 auttaa meitä ymmärtämään paremmin 1) Jumalan lain paikkaa ja merkitystä hänen liitossaan, ja 2) sitä ajatusta, että liitto on synonyymi suhteelle?

”Sydämessä pitää olla ensin rakkautta ennen kuin ihminen voi alkaa Kristuksen voimassa ja hänen armostaan noudattaa Jumalan lain määräyksiä (vrt. Room. 8:3, 4). Kuuliaisuus ilman rakkautta on yhtä mahdotonta kuin se on arvotontakin. Siellä, missä rakkaus vallitsee, ihminen alkaa kuitenkin automaattisesti järjestää elämänsä sopusointuun Jumalan tahdon kanssa siten kuin se on ilmaistu hänen käskyisään.” (5BC 484.)

”Pyhän lakinsa käskyissä Jumala on antanut täydellisen elämänohjeen. Hän on julistanut, että tämä laki on aikojen loppuun asti pienintäkin kirjainta ja piirtoa myöten muuttumattomana koskeva ihmisolentoja. Kristus tuli osoittamaan lain arvon ja saattamaan sen kunniaan. Hän osoitti, että sen avarana perustana on rakkaus Jumalaa ja ihmistä kohtaan ja että sen käskyjen totteleminen muodostaa ihmisen koko velvollisuuden. Omassa elämässään hän näytti esimerkkiä Jumalan lain noudattamisesta. Vuorisaarnassa hän osoitti, kuinka sen vaatimukset ulottuvat ulkonaisia tekoja pitemmälle ja koskevat sydämen ajatuksia ja aikeita.” (6AO 348.)

Keskustelunaiheita:

1. Miksi rakkauden lanka vetää ihmisiä voimakkaammin Jumalan puoleen kuin pelon köysi?
2. Miksi käsky ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämeäsi ja koko sielustasi ja mielestäsi” (Matt. 22:37) on käskyistä suurin ja tärkein?
3. Simone Weil on kerran kirjoittanut, että ”järjestys on kaikista tarpeista suurin”. (Lainaus esitetty Russel Kirkin kirjassa *The Root of American Order* [Washington, D. C.: Regnery Gateway, 1992], s. 3). Miten ymmärrät Weilin sanat tämän viikon tutkisteluun peilaten, varsinkin jos ajatellaan lain käsitettä?

Liiton merkki

”Israelilaisten tulee siis sukupolvesta sukupolveen pitää sapatit, niin että he viettävät sitä ikuisen liiton merkinä.” (2. Moos. 31:16, RK 2012.)

Avaintekstit:

1. Moos. 2:2, 3;
2. Moos. 20:11;
2. Moos. 16;
- Hepr. 4:1-4;
2. Moos. 31:12-17;
5. Moos. 5:14.

Seitsemännen päivän sapatit on kuin naula, joka – läjähdys! – katkeamattomalla säännöllisyydellä iskeytyy joka viikko kaiken sen ytimeen, mitä olemme ja mitä voisimme olla. Me olemme niin kiireisiä, juoksentelemme paikasta toiseen, kulutamme rahaa, ansaitsemme rahaa, sukkuloimme edestakaisin sinne, tänne ja tuonne, ja sitten – läjähdys! – sapatit saapuu ja kiinnittää meidät uudelleen perustukseemme, kaiken lähtökohtaan; sillä kaikki meille vähänkin merkityksellinen on tullut merkitykselliseksi sen tähden, että Jumala alun kaiken loi sen ja meidät.

Keskeytymättömällä säännöllisyydellä ja ilman poikkeusta sapatit hiljaa liukuu horisontin ylle ja täyttää elämämme jokaisen sopukan. Se muistuttaa meitä siitä, että elämämme jokainen kolo ja halkeama kuuluu Tekijällemme – hänelle, joka asetti meidät tänne; hänelle, joka alussa loi taivaan ja maan. Luominen on edelleen kaiken kristillisen uskon kiistämätön perusta, ja seitsemännen päivän sapatit – läjähdys! – on sen kiistaton, koruton ja järkkymätön merkki.

Tällä viikolla tutkimme tätä merkkiä Siinailla tehdyn liiton asiayhteydessä.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Mikä on sapatin alkuperä? Mitä todisteita meillä on siitä, että sapatit oli voimassa jo ennen Siinaita? Mikä tekee sapatista niin sopivan liiton merkin?

29.5. Kastejuhlapäivä

29.5. Katastrofiavun päivä

Tämä tutkistelu on sapatiksi 29.5.2021

ALKUPERÄ

Sapatista puhutaan usein juutalaisten lepopäivänä. Kuitenkin Raamattu tuo selvästi esille, että sapatiti oli olemassa jo kauan ennen kuin juutalaista kansaa oli olemassakaan. Sapatiti alkuperä löytyy luomisviikolta.

Katso 1. Moos. 2:2, 3 ja 2. Moos. 20:11. Mihin tekstit sijoittavat sapatiti alkuperän?

Vaikka 1. Moos. 2:2, 3 ei kutsukaan seitsemättä päivää sapatiksi (nimi mainitaan ensimmäisen kerran 2. Moos. 16:25, 26, 29), sitä sillä kuitenkin tarkoitetaan, kun sanotaan, että "seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään" (1. Moos. 2:2). Sana "lepäsi" (hepr. *šābat*) on sukua substantiiville "sapatiti" (hepr. *šabbāt*). "Sanaa 'sapatiti' ei käytetä [kohdassa 1. Moos. 2:2, 3], mutta on varmaa, että kirjoittajan tarkoitus oli vakuuttaa, että Jumala siunasi ja pyhitti seitsemännen päivän sapatiksi." – G. F. Waterman, *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible* (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1975), osa 5, s. 183. Sapatilla on jumalallinen alkuperä (1. Moos. 2:2, 3), ja se on tarkoitettu siunaukseksi koko ihmiskunnalle.

Mark. 2:27 Jeesus sanoo, että sapatiti tehtiin ihmistä varten. "Ihminen" viittaa koko ihmiskuntaan, ei vain juutalaisiin.

Miksi Jumala itse lepäsi seitsemäntenä päivänä? Tarkvitsiko hän lepoa?

Jumalan lepäämisen todellinen tarkoitus oli toimia esimerkkinä ihmiskunnalle. Ihmiskunnankin tulisi tehdä töitä kuutena päivänä viikossa ja sitten levätä seitsemännen päivän sapatina. Teologi Karl Barth esitti, että Jumalan lepääminen luomisen lopussa oli osa "armoliittoa", johon ihmiskunta oli kutsuttu "lepäämään hänen kanssaan – osallistumaan [Jumalan] levosta". – *Church Dogmatics*, kirja 3, osa 1 (Edinburgh, Scotland: T&T Clark Ltd., 1958), s. 98.

Rakkautensa Jumala kutsui miehen ja naisen sapatina viettämään kanssaan yhteistä aikaa levossa, jotta he voisivat luoda läheisen suhteen häneen, jonka kuvaksi heidät oli luotu. Ystävyyden ja yhteyden oli tarkoitus jatkua ikuisesti. Lankeemuksesta lähtien sapatiti on tarjonnut viikoittaisen kohokohdan ihmisen elämään Pelastajansa yhteydessä.

**SAPATTI
ENNEN
SIINAITA**

”Silloin hän sanoi heille: ’Näin on Herra sanonut: Huomenna on lepopäivä, Herran pyhä sapatti. Leipokaa tänään, mitä haluatte leipoa, ja keittääkää, mitä haluatte keittää, mutta ottakaa talteen kaikki, mikä jää yli, ja säilyttäkää se huomisaamuun.” (2. Moos. 16:23.)

Lukaise läpi 2. Mooseksen kirjan 16. luku - kertomus siitä, miten Israelille annettiin erämaassa mannaa ennen Siinaita. Huomaa, mitä kertomus paljastaa meille:

1. Vain tavanomainen annos mannaa voitiin kerätä päivittäin, mutta kuudentena päivänä oli kerättävä kaksinkertainen määrä.
2. Mannaa ei annettu sapattina.
3. Ylimääräinen annos sapattia varten säilyi kuudentena päivänä kerättynäkin, vaikka muutoin manna ei säilynyt seuraavaan päivään asti.

Mitä kertomus paljastaa sapatin pyhydestä jo ennen lain antamista Siinailla? (Ks. 2. Moos. 16:23-28).

”Itse asiassa sapatin rinnastaminen seitsemänten päivään, lausunto siitä, että Herra antoi sapatin israelilaisille, ja tieto siitä, että kansa Jumalan käskystä lepäsi seitsemäntenä päivänä, viittaavat kaikki erehtymättömästi siihen, että sapatit asetettiin jo aivan alussa [luomisessa].” - G. F. Waterman, *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, osa 5, s. 184.

2. Moos. 16. luvussa kerrotaan paljon syvällisemmin sapatista kuin ensilukemalta tajuammekaan. Katsopa, mitä kaikkea se opettaa meille:

1. Mikä päivä on sapatin valmistuspäivä?
2. Mikä viikonpäivä sapatti on?
3. Mistä sapatti on peräisin?
4. Millainen päivä sapatin tulisi olla?
5. Onko sapatin päivä paastopäivä?
6. Onko sapatti Jumalaa kohtaan osoittamamme uskollisuuden mittari?

Miten tämänhetkinen ymmärryksesi sapatista vastaa sitä, mitä sapatista opetetaan 2. Mooseksen kirjan 16. luvussa?

LIITON MERKKI

”Sukupolvesta toiseen israelilaiset viettäkööt sapatia ja pitäkööt sen kunniaassa. Se on heidän ikuinen velvollisuutensa. Pysyköön sapatiti ikuisesti merkinä liitosta, jonka olen teidän kanssanne tehnyt, sillä kuutena päivänä minä, Herra, loin taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä en enää tehnyt työtä vaan lepäsin.” (2. Moos. 31:16, 17.)

Raamatussa on mainittu neljä kertaa, että sapatiti on annettu merkiksi (2. Moos. 31:13, 17; Hes. 20:12, 20). Merkillä ei tarkoiteta symbolia siinä mielessä kuin jokin symbolina pidetty asia luonnollisesti ilmentää, edustaa tai muistuttaa jotakin toista asiaa, jolla on samanlaisia ominaisuuksia (esim. nyrkin symboli tarkoittaa usein voimaa tai valtaa). Raamatussa sapatiti ”merkinä” toimii ulkoisena tunnuksena, asiana tai tilana, jonka on tarkoitus välittää erityinen sanoma. Mikään merkissä itsessään ei erityisesti yhdistä sitä liittoon. Sapatiti oli liiton merkki ”sukupolvesta toiseen” (2. Moos. 31:13) vain siksi, että Jumala sanoi niin.

Miksi Herra käytti sapatitia liiton merkinä? Mikä tekee sapatista niin sopivan symbolin siitä pelastavasta suhteesta, joka meillä voi olla Jumalaan? Kun muistamme, että liiton keskeinen asia on se, että meidät pelastetaan armosta, mikä sapatissa itsessään on sellaista, mikä tekee siitä niin hyvän symbolin tuolle suhteelle? (Ks. 1. Moos. 2:3; Hepr. 4:1-4.)

Kiehtovaa sapatissa merkinä armoliitosta on se, että vuosisatojen ajan juutalaiset ovat ymmärtäneet sapatitin merkinä messiaanisesta pelastuksesta. He näkivät sapatissa esimakua Messiaan tuomasta pelastuksesta. Kun ymmärrämme, että pelastus tulee yksin armosta ja että liitto on armoliitto, tajuamme selvästi, mikä yhdistää sapatitia, pelastusta ja liittoa (ks. 5. Moos. 5:13-15). Niinpä vastoin yleistä käsitystä, sapatiti on merkki Jumalan pelastavasta armosta; se ei ole merkki tekojen kautta pelastumisesta.

Mitä ajattelet sapatittina lepäämisen tarkoittavan? Miten lepääät sapatittina? Mitä teet sapatittina eri lailla, mikä tekee siitä ”merkin”? Voisiko joku, joka tuntee sinut, katsoa elämäsi ja nähdä, että sapatiti on todellakin erityinen päivä sinulle?

PYHITYKSEN MERKKI

”Puhu israelilaisille näin: Totisesti, pitääkää minun sapatini, sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, polvesta polveen, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, joka pyhitän teidät.” (2. Moos. 31:13, RK 2012.)

Erityisen rikas sapatista puhuva teksti löytyy 2. Moos. 31:12–17. Tämä kohta tulee heti niiden ohjeiden jälkeen, jotka Herra antoi pyhäkön rakentamiseksi ja sen toimitusten aloittamiseksi (2. Moos. 25:1–31:11).

Ajatus sapatista näkyvänä, ulkoisena ja ikuisena merkinä Jumalan ja hänen kansansa välillä ilmaistaan tässä tällä tavalla ensimmäistä kertaa. Teksti itsessään pitää sisällään joitakin kiehtovia ajatuksia, joita meidän kannattaa tutkia. Kaksi uutta ajatusta liitetään yhteen tässä tekstissä:

1. Sapatti *tiedon* merkinä.
2. Sapatti *pyhityksen* merkinä.

Tarkastele merkkiä tiedon näkökulmasta. Heprealaisessa ajattelussa tietoon sisältyy älyllinen, sosiaalinen ja emotionaalinen puoli. Tietäminen ei tarkoittanut vain sitä, että tiesi jonkin faktan, etenkin silloin kun kyse oli jostakin henkilöstä. Tietäminen tarkoitti sitä, että ihmisellä oli merkityksellinen suhde tähän toiseen, joka tunnettiin. Siksi Herran tunteminen tarkoitti sitä, että oli oikeassa suhteessa häneen – suhteessa, jossa saattoi *palvella* häntä (1. Aik. 28:9), *pelätä* häntä (Jes. 11:2), *uskoa* häneen (Jes. 43:10), *luottaa* häneen ja *etsiä* häntä (Ps. 9:11) ja *huutaa* häntä avuksi (Jer. 10:25).

Katso yllä mainitut jakeet. Miten ne auttavat ymmärtämään, mitä Herran tunteminen tarkoittaa?

Lisäksi sapatilla on merkitystä pyhityksen merkinä. Se tarkoittaa, että Herra pyhittää kansansa (vrt. 3. Moos. 20:8) tekemällä heistä pyhiä (5. Moos. 7:6).

Pyhitysprosessi on yhtä paljon Jumalan rakkauden työtä kuin hänen pelastus- ja lunastustyönsäkin. Vanhurskauttaminen ja pyhitys ovat molemmat Jumalan tekoja: ”Minä olen Herra, joka pyhitän teidät.” (3. Moos. 20:8, RK 2012/VKR.) Niinpä sapatti on merkki, joka välittää tiedon Jumalasta Pyhittäjänä. ”Sapatti, joka säädettiin maailmalle merkiksi siitä, että Jumala on Luoja, on merkinä myös siitä, että hän on Pyhittäjä.” (3Ta 13.)

SAPATIN MUISTA- MINEN

”Muista pyhittää lepopäivä.” (2. Moos. 20:8.)

Sapatti oli, ja on, ihmiselle merkki, joka kehottaa muistamaan. Sillä, että tässä käytettiin sanaa ”muistaa”, saattaa olla useita tarkoituksia. Ensinnäkin jonkin asian muistaminen tarkoittaa taaksepäin, menneisyyteen katsomista. Sapatti saa meidät katsomaan luomiseen, jonka huippukohtana oli sapatin asettaminen viikoittaiseksi lepopäiväksi, jolloin voimme aivan erityisellä tavalla olla yhteydessä Jumalaan.

Kehotuksella muistaa on kytkös myös tähän hetkeen. Meidän ei ole tarkoitus vain muistaa sapatia (2. Moos. 20:8), vaan myös pitää huolta, että pyhitämme sen (ks. 5. Moos. 5:12, RK 2012). Niinpä sapatilla on tärkeä merkitys meille myös tänä päivänä ja tässä ajassa.

Sapatin muistaminen saa katseemme kääntymään myös tulevaisuuteen. Ihmisellä, joka muistaa pitää sapatin, on lupaava, rikas ja merkityksellinen tulevaisuus yhdessä sapatin Herran kanssa. Hän pysyy liittosuhteessa, koska hän pysyy Herrassa. Jälleen kerran, kun ymmärrämme liiton suhteeksi Jumalan ja ihmisen välillä, sapatti, joka voi suuresti vahvistaa tuota suhdetta, nousee erityiseen arvoon.

Kun Jumalan kansa muistaa luomisen ja Luojaansa, se muistaa samalla Jumalan armolliset pelastusteot (ks. 5. Moos. 5:15, jossa sapatti nähdään tässä yhteydessä Egyptistä vapautumisen merkinä, symbolina lopullisesta pelastumisesta Jumalassa). Luominen ja uudelleenluominen liittyvät yhteen. Ensimmäinen tekee jälkimmäisen mahdolliseksi. Sapatti on merkki, joka kertoo siitä, että Jumala on maailman Luoja ja meidän pelastuksemme Luoja.

”Pitämällä hänen sapatinsa pyhänä meidän on määrä osoittaa olevamme hänen kansansa. Hänen sanansa julistaa sapatin merkiksi, jonka avulla pystymme erottamaan lakia noudattavan kansan. - - Ne, jotka pitävät Jumalan lain, ovat yhtä hänen kanssaan suuressa taistelussa, joka alkoi taivaassa Paholaisen ja Jumalan välillä.” (2SM 160.)

Katso yllä lainattua lausuntoa Herran palvelijalta. Mikä tekee sapatikäskystä sellaisen, että se saa meidät erottumaan lakia noudattavana kansana kenties enemmän kuin minkään muun käskyn noudattaminen?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *The SDA Bible Commentary*, osa 7, s. 968-970; *Testimonies for the Church*, osa 6, s. 349-351 tai *Todistusaarteita*, osa 3, s. 12-14 ja *Alfa ja omega*, osa 1, s. 277-280 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 272-275.

Kymmenen käskyä määrittelevät kattavasti ja perusteellisesti Jumalan ja ihmisen välisen suhteen sekä ihmisten keskinäiset suhteet. Kymmenen käskyn lain keskellä on sapatikäsky. Siinä tunnustetaan sapatin Herra erityisellä tavalla ja siinä määritellään hänen hallinto- ja omistusoikeusalueensa. Huomaa nämä kaksi näkökulmaa: 1) Jumalan identiteetti: Jahve (Herra), joka on Luoja (2. Moos. 20:11; 2. Moos. 31:17) ja joka siten on aivan ainutlaatuisessa asemassa; 2) hänen hallinto- ja omistusalueensa - taivas, maa ja meri ja kaikki, mitä niissä on (2. Moos. 20:11; vrt. 2. Moos. 31:17). Näistä kahdesta näkökulmasta katsottuna sapatikäskyssä on samanlaisia ominaisuuksia kuin tyypillisillä muinaisen Lähi-idän kansainvälisten sopimusdokumenttien sineteillä. Tällaiset sinetit olivat tyypillisesti keskellä sopimusdokumenteja ja niistä löytyy myös 1) jumalan (yleensä pakanallisen jumalan) identiteetti ja 2) tämän hallinto- ja omistusoikeusalue (yleensä jokin rajattu maantieteellinen alue).

”Hengeltä tuleva pyhitys erottaa ne, joilla on Jumalan sinetti, niistä, jotka pitävät väärennettyä lepopäivää.

Kun koetus koittaa, meille tullaan selvästi osoittamaan, mikä pedon merkki on. Se on sunnuntain pyhittäminen - -

Jumala on määrännyt seitsemännen päivän sapatikseen - - Näin vedetään raja uskollisten ja uskottomien välille. Niiden, jotka haluavat saada Jumalan sinetin otsaansa, on pidettävä neljännen käskyn sapatiti.” (Ellen White, 7BC 980, 981.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue 3. Moos. 19:30. Huomaa, miten jakeessa liitetään yhteen pyhäkkö ja sapatiti. Kun ajatellaan, mitä olemme oppineet sapatista ja siitä, minkä merkki se on, miksi pyhäkön ja sapatiti yhteen liittäminen tuntuu järkevältä?

2. Kysy itseltäsi: Onko sapatiti pitäminen auttanut vahvistamaan suhdettani Herraan? Jos ei, millaisia muutoksia voisit tehdä?

Uusi liitto

”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton.” (Jer. 31:31, RK 2012)

Avaintekstit:

Jer. 31:31-34;
Matt. 5:17-28;
Hoos. 2:20-22, RK 2012;
Jes. 56:6, 7;
Hepr. 8:7, 8;
Hepr. 10:4;
Matt. 27:51.

Vuosia sitten eräässä aikakauslehdessä oli pilapiirros, jossa toimitusjohtaja seisoj liikkeen toisista johtohenkilöistä koostuvan ryhmän edessä. Hänellä oli kädessään pesuainelaatikko, jota hän esitteli näille toisille. Ylpeästi hän osoitti laatikon kyljessä suurin, punaisin kirjaimin loistavaa sanaa ”uusi”, josta sai tietysti sen käsityksen, että kyseessä oli uusi tuote. Sitten toimitusjohtaja sanoi: ”Uutta tässä tuotteessa on tämä sana ’uusi’ tässä laatikon kyljessä.” Toisin sanoen se mikä oli muuttunut ja oli uutta, oli vain tuo teksti. Kaikki muu oli samaa kuin ennenkin.

Eräällä tapaa voisimme sanoa, että uusi liitto on juuri tämän kaltainen. Liiton perusta ja se perustoivo, jota se meille tarjoaa, kuten myös sen perusehdot ovat samat kuin vanhan liitonkin aikana. Liitto on aina ollut Jumalan armoliitto, joka perustuu hänen rakkauteensa, joka peittää ihmisen heikkoudet ja tappiot.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Mitä yhtäläisyyksiä vanhassa ja uudessa liitossa on? Mikä on lain asema liitossa? Kenen kanssa liitot tehtiin? Mitä Hepr. 8:6 tarkoittaa puhuessaan paremmasta liitosta (Hepr. 8:6, RK 2012/VKR)? Mikä yhteys liitolla ja taivaallisella pyhäköllä on toisiinsa?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 5.6.2021

TULEE AIKA, JOLLOIN...

Lue Jer. 31:31-34 ja vastaa seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuka teki aloitteen liiton perustamiseksi?
2. Kenen laista tässä puhutaan? Mikä laki tämä on?
3. Mitkä jakeet korostavat näkökulmaa suhteesta, jonka Jumala haluaa kansansa kanssa?
4. Mikä Jumalan teko kansansa puolesta muodostaa liittosuhteen perustan?

On selvää, että uusi liitto ei paljon eroa vanhasta liitosta, joka tehtiin Israelin kanssa Siinainvuorella. Itse asiassa Siinailla tehdyn liiton ongelma ei ollut se, että se olisi ollut vanha tai aikansa elänyt. Ongelma oli se, että se oli rikottu (ks. Jer. 31:32).

Vastaukset yllä oleviin kysymyksiin, (jotka löytyvät kaikki noista neljästä jakeesta) todistavat, että monet ”vanhan liiton” ominaisuudet ovat yhä läsnä uudessakin liitossa. Uusi liitto on oikeastaan uudistettu liitto. Se on ensimmäisen liiton täydennys tai täyttymys.

Keskity Jer. 31:34 loppuosaan, jossa Herra sanoo, että hän antaa kansansa rikokset ja synnit anteeksi. Vaikka Herra sanookin, että hän kirjoittaa lain sydämeemme ja asettaa sen sisimpäämme, hän silti korostaa, että hän antaa anteeksi syntimme ja rikkomuksemme, jotka loukkaavat sydämeemme kirjoitettua lakia. Näetkö näissä ajatuksissa mitään ristiriitaa tai jännitettä? Jos et, miksi et? Mitä sillä tarkoitetaan, että lain vaatimus on kirjoitettu sydämeemme, kuten Room. 2:15 asian ilmaisee? (Matt. 5:17-28.)

Miten voisit kaikkien tämän päivän jakeiden perusteella vastata väitteeseen, että kymmenen käskyä (tai erityisesti sapattikäsky) on nyt mitätöity uuden liiton alla? Onko jakeissa mitään, mikä viittaisi tällaiseen? Tai ennemminkin, miten jakeita voidaan käyttää todistamaan lain pysyvyyttä?

SYDÄMEN MUUTOS

Kun Juudan eteläinen valtakunta oli päättymäisillään ja ihmiset vietiin Babyloniaan pakkosiirtolaisuuteen, Jumala ilmoitti profeetta Jeremian kautta uudesta liitosta. Käsite ”uusi liitto” mainitaan ensimmäisen kerran Raamatussa Jeremian kirjassa. Kuitenkin jo n. 150 vuotta ennen Jeremian aikaa, kun Israelin pohjoisen valtakunnan kymmenen heimoa oli tuhoutumisillaan, Hoosea viittasi toiseen liittoon (Hoos. 2:20-22, RK 2012).

Lue Hoos. 2:20-22. Huomaa yhtäläisyydet siinä, mitä Herra sanoo tässä ja mitä hän sanoi Jer. 31:31-34. Mitä yhteisiä kielikuvia teksteissä käytetään? Mitä Hoosean teksti kertoo liiton perustarkoituksesta ja -luonteesta?

Aika ajoin historian saatossa, kun Jumalan liittokansan kapinointi ja epäusko vaikeuttivat Jumalan suunnitelmia heidän hyväkseen, Jumala lähetti profeettoja julistamaan, ettei liittosuhde hänelle uskollisten kanssa ollut vielä päättynyt. Riippumatta siitä, kuinka uskottomia ihmiset ovat olleet ja kuinka pahasti he ovat luopuneet, kapinoineet ja olleet tottelemattomia, Herra on edelleen halukas astumaan liittosuhteeseen kaikkien niiden kanssa, jotka ovat valmiita katumaan, olemaan kuuliaisia ja turvautumaan hänen lupauksiinsa.

Etsi seuraavat raamatunpaikat. Vaikka niissä ei nimeltä mainitakaan uutta liittoa, mitä elementtejä jakeista löytyy, jotka heijastelevat uuden liiton periaatteita?

Hes. 11:19 _____

Hes. 18:31 _____

Hes. 36:26 _____

Herra antaa ”heille uuden sydämen, niin että he tuntevat minut ja ymmärtävät, että minä olen Herra” (Jer. 24:7). Hän ottaa ”heidän rinnastaan kivisydämen pois ja - - [antaa] tilalle elävän sydämen” (Hes. 11:19). Hän antaa heille ”uuden sydämen” ja ”uuden hengen” (Hes. 36:26). Hän sanoo myös: ”Minä annan henkeni teidän sisimpäanne[.]” (Hes. 36:27.) Tämä Jumalan työ on uuden liiton perusta.

VANHA JA UUSI LIITTO

”Samalla tavoin myös muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herran palvelijoiden joukkoon, jotka rakastavat hänen nimeään ja kunnioittavat häntä, kaikki jotka varovat loukkaamasta sapatin pyhyttä ja pysyvät minun liitossani, he kaikki saavat tulla pyhälle vuorelle. Minä täytän heidät riemulla, kun he rukoilevat sielä. Minä hyväksyn polttouhrit ja teurasuhrit, jotka he tuovat alttarilleni. Ja minun temppelistäni tulee huone, jossa kaikki kansat saavat rukoilla.” (Jes. 56:6, 7.)

Jeremia sanoo, että uusi liitto tehdään ”Israelin huoneen kanssa” (Jer. 31:33, RK 2012). Tarkoittaako tämä vain verensuontensa perusteella Abrahamin siementä olevia?

Ei! Näin ei ollut edes Vanhan testamentin aikoihin. Pitää paikkansa, että heprealainen kansa kokonaisuudessaan sai liittolupaukset, mutta kyse ei ollut siitä, että muut olisi suljettu liiton ulkopuolelle. Kaikki, niin juutalaiset kuin pakanatkin, oli kutsuttu osallistumaan lupauksista, mutta heidän piti suostua liittoon. Sama pätee tänäkin päivänä.

Onko eroa sillä, mitä Jumala odotti heiltä ja mitä hän odottaa meiltä tänä päivänä?

Vaikka uutta liittoa kutsutaan paremmaksi (ks. keskiviikon tutkisteluosuus), ei vanhan ja uuden liiton perusrakenteissa ole eroa. Kyseessä on sama Jumala, joka tarjoaa pelastusta armosta (2. Moos. 34:6, RK 2012; Room. 3:24), etsii ihmisiä, jotka uskossa tarttuvat hänen lupauksiinsa anteeksiannosta (Jer. 31:34; Hepr. 8:12) ja pyrkii kirjoittamaan lakinsa häntä uskossa seuraavien sydämeen (Jer. 31:33; Hepr. 8:10).

Uudessa testamentissa juutalaiset vastasivat armovalintaansa ja vastaanottivat Kristuksen. Jonkin aikaa he muodostivat seurakunnan ytimen ja olivat ”jäännös, jonka Jumala on armossaan valinnut” (Room. 11:5) toisin kuin ”paatuneet” (Room. 11:7). Sitten pakanatkin vastaanottivat evankeliumin ja heidät oksastettiin Jumalan kansaan, joka koostuu uskovaista, joiden kansallisuudella tai rodulla ei ole väliä (Room. 11:13–24). Pakanat, jotka elivät ”ilman Kristusta, Israelin kansan ulkopuolella ja osattomina liitoista ja niiden lupauksista” (Ef. 2:12), tuotiin lähelle Kristuksen veren kautta. Kristus toimii uuden liiton välittäjänä (Hepr. 9:15) *kaikkien* uskovien puolesta kansallisuudesta tai kielestä riippumatta.

"PAREMPI LIITTO"

**(HEPR. 8:6, RK
2012/VKR)**

Perusominaisuuksiltaan vanha ja uusi liitto olivat samanlaisia. Kaiken pohjana on uskon kautta pelastuminen sellaisen Jumalan armosta, joka antaa meidän syntimme anteeksi, ei siksi, että olisimme sen arvoisia, vaan vain ja ainoastaan hänen armonsa tähden. Tämän anteeksiannon seurauksena astumme hänen kanssaan suhteeseen, jossa antaudumme hänelle uskossa ja kuuliaisuudessa.

Heprealaiskirje kutsuu uutta liittoa "paremmaksi liitoksi" (RK 2012/VKR). Mitä tämä tarkoittaa? Miten yksi liitto on parempi kuin toinen?

Missä oli vika, kun vanha liitto epäonnistui? (Hepr. 8:7, 8.)

Ongelma vanhassa liitossa ei ollut liitto itsessään, vaan se, että kansa ei pitänyt siitä kiinni uskossa (Hepr. 4:2). Uusi liitto on vanhaa parempi siinä, että Jeesus – sen sijaan että ilmaisi itsensä vain vanhan liiton eläinuhrien kautta – ilmestyykin nyt todellisesti ristinkuolemassaan ja ylipapillisessa tehtävässään. Vanhassa liitossa tarjottu pelastus on samaa pelastusta kuin uudessa liitossa. Uudessa liitossa meille on kuitenkin paljastettu ja annettu täydempi ilmoitus liiton Jumalasta ja siitä rakkaudesta, joka hänellä on langennutta ihmiskuntaa kohtaan. Se on parempi siinä mielessä, että kaikki se, mitä Vanhassa testamentissa opetettiin symbolien ja esikuvien kautta, on nyt saanut täyttymyksensä Jeesuksessa, jonka synnitöntä elämää, kuolemaa ja ylipapillista tehtävää maanpäälliset pyhäkkötoimitukset kuvasivat (Hepr. 9:8-14).

Nyt meillä on symbolien, esikuvien ja vertausten sijaan Jeesus itse, ei vain teurastettuna Karitsana, joka vuodatti vensä syntiemme tähden (Hepr. 9:12), vaan myös taivaassa olevana ylipappinamme, joka toimii meidän välittäjänämme (Hepr. 7:25). Vaikka hänen tarjoamansa pelastus on sama, tämä täydempi ilmoitus hänestä ja hänessä löytyvästä pelastuksesta sellaisena kuin uusi liitto sen paljastaa, tekee uudesta liitosta vanhaa paremman.

Lue Hepr. 8:5 ja Hepr. 10:1. Mitä sanaa kirjoittaja käyttää kuvailakseen vanhan liiton pyhäkköpalvelua? Miten kyseinen sana auttaa ymmärtämään uuden liiton paremmuuden?

UUDEN LIITON PAPPI

Heprealaiskirjeessä painotetaan sitä, että Jeesus on ylipappimme taivaan pyhäkössä. Uuden testamentin selkein esitys uudesta liitosta löytyy juuri Heprealaiskirjeestä, jossa korostetaan Kristusta ylipappina. Tämä ei ole sattumaa. Kristuksen taivaallinen palvelustyö on monisäikeisesti sidottu lupauksiin uudesta liitosta.

Vanhan testamentin pyhäkköpalvelus oli keino opettaa vanhan liiton totuuksia. Siinä keskityttiin uhreihin ja sovittamiseen. Eläimiä tapettiin ja niiden veren kautta papit välittivät sovituksen. Nämä olivat vertauskuvia pelastuksesta, joka saadaan yksin Jeesuksessa. Uhreilla ei ollut voimaa pelastaa.

Lue Hepr. 10:4. Miksi eläinten kuolema ei voinut pelastaa? Miksi se ei riitä pelastamaan?

Uhrin ja niihin liittyvä pappien välittämä sovitus saivat täyttymyksensä Kristuksessa. Jeesuksesta tuli uhri, jonka veressä on uuden liiton perusta. Jeesuksen veri vahvisti uuden liiton tehden Siinailla solmitusta liitosta ja sen uhrimenoista vanhoja ja mitättömiä. Todellinen uhri oli annettu – kertakaikkisesti (Hepr. 9:26). Kun Kristus kuoli, ei ollut enää tarvetta tappaa yhtäkään eläintä. Maallisen pyhäkön palvelukset olivat täytäneet tehtävänsä.

Lue Matt. 27:51. Miten pyhäkön esiripun repeäminen kahtia auttaa ymmärtämään, miksi maallinen pyhäkkö syrjäytettiin?

Sidoksissa eläinuhreihin oli tietysti leeviläisten suorittama pappistyö, jossa he uhrasivat ja välittivät uhreja maallisessa pyhäkössä kansan puolesta. Kun uhrin lakkasivat, niihin liittyvä palvelustyökin lakkasi. Kaikki oli saanut täyttymyksensä Jeesuksessa, joka nyt tarjoaa oman verensä uhriksi taivaallisessa pyhäkössä (Hepr. 8:1-5). Heprealaiskirje korostaa Kristusta ylipappina taivaassa, jonne hän astui vuodattamalla oman verensä (Hepr. 9:12) meidän sovituksellemme. Tässä on perusta uuden liiton toivolle ja lupaukselle.

Miltä sinusta tuntuu se, että tälläkin hetkellä Jeesus on taivaassa tarjoamassa verensä ansioita sinun hyväksesi? Miten tämä vaikuttaa pelastusvarmuuteesi?

KERTAUS

Lisääaineistoa: ”Kun Kristus nautti opetuslastensa kanssa leivän ja viinin, hän sitoutui heidän Lunastajakseen. Hän antoi heille uuden liiton, jonka kautta kaikki, jotka ottavat hänet vastaan, tulevat Jumalan lapsiksi ja Kristuksen kanssaperillisiksi. Tämän liiton kautta heille kuuluivat kaikki siunaukset, jotka taivas saattoi antaa tätä tai tulevaa elämää varten. Tämä liitto oli vahvistettava Kristuksen verellä. Ja tämän sakramentin nauttimisen oli määrä pitää opetuslasten mielessä se ääretön uhri, joka on annettu jokaisen langenneeseen ihmiskuntaan kuuluvan puolesta.” (5AO 212.)

”Tämän rauhanliiton hämmästyttävin piirre on sen anteeksiantavan armon ylitsevuotava rikkaus, jota osoitetaan syntistä kohtaan, jos hän tunnustaa syntinsä ja kääntyy niistä pois. Pyhä Henki kuvaa evankeliumin pelastukseksi Jumalan lempeän armon kautta. Niistä, jotka katuvat syntejään, Herra sanoo: ’Minä annan anteeksi heidän rikkomuksensa enkä enää milloinkaan muista heidän syntejään.’ (Hepr. 8:12.) Kääntääkö Jumala oikeudenmukaisuudelle selkensä osoittamalla armoa syntistä kohtaan? Ei; Jumala ei voi häpäistä lakiaan sallimalla sitä, että rikkomukset jätetään rankaisematta. Uuden liiton pelastusehtona on täydellinen kuuliaisuus. Jos syntinen katuu ja tunnustaa syntinsä, hän saa anteeksiannon. Kristuksen hänen puolestaan antaman uhrin kautta anteeksianto taataan hänelle. Kristus on täyttänyt lain vaatimukset jokaisen katuvan, uskovan syntisen puolesta.” (AG 138.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä etua on siitä, että laki on kirjoitettu sydämeen sen sijaan, että se olisi kirjoitettu vain kivitaluihin? Kumpi on helpompi unohtaa, kivitaluille kirjoitettu laki vai sydämeen kirjoitettu laki?
2. Ihmiskunnan syntiinlankeemuksesta lähtien pelastus on löytynyt vain Jeesuksen kautta, vaikkakin ilmoitus kyseisestä totuudesta on saanut eri muotoja historian eri vaiheissa. Eivätkö liitot toimikin samalla tavalla?
3. Katso jälkimmäistä yllä olevista Ellen Whiten lainauksista. Mitä hän tarkoittaa sanoessaan liittosuhteen vaativan täydellistä kuuliaisuutta? Kuka on ainoa, joka on pystynyt täydelliseen kuuliaisuuteen? Miten tuo kuuliaisuus voi vastata lain vaatimukseen meidän puolestamme?

Uuden liiton pyhäkkö

”Sitä varten Kristus on tullut uuden liiton välittäjäksi, että hänen kuolemansa vapauttaisi kaikki ensimmäisen liiton aikana tapahtuneista rikkomuksista ja että kutsutut niin saisivat heille luvattun iankaikkisen perinnön.” (Hepr. 9:15.)

Avaintekstit:

2. Moos. 25:8;
Jes. 53:4–12;
Hepr. 10:4;
Hepr. 9:14;
Hepr. 8:1–6;
1. Tim. 2:5, 6.

Kuuttomana iltana taivas oli musta kuin mustepullostaa kaatunut muste ja peitti Frankin varjoonsa, kun hän kulki pimeitä ja tyhjiä kaupungin katuja. Jonkin ajan kuluttua hän kuuli askeleita takanaan; joku seurasi häntä pimeydessä. Sitten tuo henkilö sai hänet kiinni ja kysyi: ”Oletko Frank, kirjanpaimaja?”

”Kyllä olen, mutta mistä sinä sen tiesit?”

”Niin, en tunne sinua”, muukalainen vastasi, ”mutta tunnen sinun veljesi oikein hyvin, ja pimeydestä huolimatta liikkeesi, tapasi kävellä ja koko olemuksesi muistutti minua kovasti veljestäsi, joten minä vain oletin, että olet hänen veljensä, koska hän kertoi minulle, että hänellä on veli.”

Tämä kertomus paljastaa voimallisen totuuden liittyen israelilaisten pyhäkköpalvelukseen. Se oli, kuten Raamattu sanoo, varjo, esi- ja näköiskuva sitä vastaavasta todellisuudesta. Kuitenkin tässä varjossa ja esikuvassa oli riittävästi selailaista, että se pystyi edustamaan ja paljastamaan niitä totuuksia, joita sen oli tarkoituskin esittää eli Kristuksen kuolemaa ja ylipapillista tehtävää taivaallisessa pyhäkössä.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Miksi Jumala halusi, että israelilaiset rakentaisivat pyhäkön? Mitä pyhäkkö opettaa meille Kristuksesta meidän sijaiskarsijänämme? Mitä Jeesus tekee taivaassa meidän edustajanamme?

OSAPUOL- TEN VÄLISET SUHTEET

”Minä pystytän asumukseni teidän keskellenne enkä väsy teihin, vaan vaellan teidän mukanaan ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani.” (3. Moos. 26:11, 12.)

Erään asian tulisi olla tähän mennessä selvää: oli kyse sitten vanhasta tai uudesta liitosta, kummassakin Herra etsii läheistä, rakastavaa suhdetta kansaansa. Itse asiassa yksi liittojen perustehtävistä on auttaa muodostamaan (paremman sanan puutteessa) ”säännöt” tuota suhdetta koskien.

Osapuolten välinen suhde on liitossa keskeistä, oli kyse mihin tahansa aikaan tai asiayhteyteen sijoittuvasta liitosta. Jotta suhde voi olla olemassa, siihen tarvitaan vuorovai-
kutusta, viestintää ja yhteydenpitoa, erityisesti kun on kyse syntiin langenneista ja epäilevistä ihmisistä. Tietäen tämän Herra teki aloitteen varmistaakseen, että voisi ilmaista itsensä meille tavoilla, joiden kautta me langenneen luontomme rajoittamat ihmiset pääsisimme merkitykselliseen yhteyteen hänen kanssaan.

Lue 2. Moos. 25:8, jossa Herra käskee Israelia rakentamaan hänelle pyhäkön. Mitä syitä Herra antaa sille, että haluaa heidän tekevän tämän?

Vastaus kysymykseen nostaa esiin toisen kysymyksen: Miksi? Miksi Herra haluaa asua kansansa keskellä?

Ehkä totuus löytyy yllä mainituista kahdesta raamatunpaikasta. Huomaa, miten Herra haluaa pystyttää asumuksensa heidän keskellensä eli asua heidän joukossaan. Sitten hän sanoo, ettei hän väsy heihin. Ja vielä hän sanoo, että hän vaeltaa heidän mukanaan ja on heidän Jumalansa ja he ovat hänen kansansa (3. Moos. 26:11, 12). Katso, mitä kaikkea jakeisiin kuuluu. Jälleen kerran suhdenäkökulma tulee esille hyvin selvästi.

Tarkastele ajatus ajatukselta kohtia 3. Moos. 26:11, 12 ja 2. Moos. 25:8. Kirjoita ylös, miten kaikki eri osat sopivat yhteen siitä näkökulmasta, että Herra etsii suhdetta kansansa kanssa? Keskity erityisesti kohtaan, jossa sanotaan ”enkä väsy teihin”. Mikä pyhäkössä tarjoaa keinon, jolla Herra voi hyväksyä langenneet, syntiset ihmiset, ja miksi se on niin tärkeää liiton muodostamisen prosessissa?

SYNTI, UHRI JA HYVÄK- SYNTÄ

(HEPR. 9:22)

Vanhan testamentin ajan syntiselle Jumalan määräämä tapa vapautua synnistä ja syyllisyydestä oli uhrata eläimiä. Israelin uhrikäytännöt on kerrottu yksityiskohtaisesti 3. Mooseksen kirjassa luvuissa 1–7. Eryyisen tarkasti kiinnitettiin huomiota siihen, miten verta erilaisissa uhreissa käsiteltiin ja miten se hävitettiin. Veren rooli uhrirituaaleissa on yksi israelilaisten uhreja yhdistävä tekijä.

Ihminen, joka oli tehnyt syntiä – ja rikkonut näin liittosuhdetta ja sitä säädellyttä lakia vastaan – saattoi päästä takaisin entiseen yhteyteen Jumalan ja lähimmäisten kanssa tuomalla eläinuhrin sijaisenaan. Uhrin riitteineen olivat Jumalan määräämä keino puhdistua synnistä ja syyllisyydestä. Ne oli asetettu puhdistamaan syntinen, siten että verta pirskotteleamalla siirrettiin yksilön synti ja syyllisyys pyhäkköön, ja näin palautettiin katumuksentekijä siihen täyteen liittooyhteyteen, joka hänellä oli persoonalliseen, pelastavaan Jumalaan.

Kuinka yllä esitetyt ajatukset auttavat meitä ymmärtämään eilisen tutkisteluosuuden lopussa olleita kysymyksiä?

Mitä profeetallista merkitystä eläinuhreilla oli? (Jes. 53:4–12; Hepr. 10:4.)

Vanhan testamentin eläinuhrit olivat Jumalan määräämä keino, jolla syntinen pääsi eroon synnistään ja syyllisyydestään. Uhrin saivat synnintekijän aseman muuttumaan syyllisestä anteeksisaaneeseen ja kuoleman ansaitsevasta Jumalan liittooyhteyteen palautettuun. Eläinuhrit olivat kuitenkin luonteeltaan myös profeetallisia. Mikään eläin ei loppujen lopuksi ollut riittävä sijainen sovittamaan ihmisten syntejä ja syyllisyyttä. Heparalaiskirjeen kirjoittaja toteaa: ”Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri poistaisi synnit.” (Hepr. 10:4.) Niinpä eläinuhri oli tarkoitus osoittaa tulevaisuuteen, siihen hetkeen, kun Jumalan jumalallis-inhimillinen Palvelija tulisi ja kuolisi sijaiskuoleman maailman syntien tähden. Tämän prosessin kautta syntinen saa anteeksi ja Herra voi hyväksyä hänet. Tälle perustalle liitosuhde rakentuu.

Mitä opetuksia eläinuhrien on tarkoitus antaa sinulle synnin hinnasta?

SIJ AIS- KÄRSIJÄ

”[Kristus] - - uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmasta, niin kuin oli Jumalan, meidän Isämme, tahto.” (Gal. 1:4.)

Yksi Uuden testamentin avainteemoja (ellei peräti tärkein teema) on se, että Jeesus Kristus kuoli uhrina maailman syntien tähden. Tämä totuus on koko pelastussuunnitelman perusta. Sellaisessa teologiassa, jossa kiistetään Kristuksen veren aikaansaama sovitus, kiistetään koko kristinuskon ydin. Veretön risti ei voi pelastaa ketään.

Mietiskele päivän tekstiä ja vastaa sitten seuraaviin kysymyksiin: Tarjoutuiko Jeesus vapaaehtoisena kuolemaan? Kenen puolesta hän kuoli? Mitä hänen kuolemansa sai aikaan?

Sijaiskärsijä on avain koko pelastussuunnitelmaan. Syntiemme tähden me ansaitsemme kuoleman. Kristus, rakkaudesta meitä kohtaan, ”uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden” (Gal. 1:4). Hän kuoli kuoleman, jonka me olisimme ansainneet. Kristuksen kuolema sijaisuhrina syntisten puolesta on se suuri totuus, josta kaikki muukin totuus kumpuaa. Toivomme ennallistamisesta, vapaudesta, anteeksiannosta ja ikuisesta elämästä paratiisissa lepää Jeesuksen työn varassa, kun hän antoi itsensä syntiemme puolesta. Ilman tätä uskomme olisi merkityksetöntä. Voisimme yhtä hyvin panna toivomme ja luottamuksemme kalaa esittävään patsaaseen. Pelastus tulee vain veren kautta – Kristuksen veren kautta.

Etsi seuraavat raamatunpaikat: Matt. 26:28; Ef. 2:13; Hepr. 9:14; 1. Piet. 1:19. Mitä jakeet kertovat verestä? Mikä rooli verellä on pelastussuunnitelmassa?

”Ei Jumala tahdo sinun masentuneena kiduttavan sieluasi sillä pelolla, ettei Jumala ota sinua vastaan, koska olet syntinen ja kelvoton. - - Voit sanoa: ”Tiedän että olen syntinen, ja siksi tarvitsen Vapahtajaa. - - En voi vaatia pelastusta minkään ansion tai hyvyyden perusteella, mutta esitän Jumalalle sen kaikki sovittavan veren, jolla tahraton Jumalan Karitsa ottaa pois maailman synnin. Vain tähän voin vedota.” (Päi 114.)

UUDEN LIITON YLIPAPPI

Maallisessa pyhäkössä, jossa Jumala valitsi asua kansansa keskellä, kaikki pyöri eläinuhrien ympärillä. Pyhäkköpalvelus ei kuitenkaan päättynyt näiden eläinten surmaamiseen. Pappi vei vielä eläimen veren pyhäkköön syntisen puolesta sen jälkeen, kun uhrieläin oli tapettu.

Tämä koko toimitus oli esikuva tai symboli siitä, mitä Kristus tekisi maailman puolesta. Aivan kuten symbolit (pyhäkköpalvelusrituaalit) eivät päättyneet eläimen kuolemaan, samoin Kristuksen työ meidän puolestamme ei päättynyt hänen kuolemaansa ristillä.

Lue Hepr. 8:1-6. Rukoile jakeita lukiessasi. Pyydä Herraa auttamaan sinua ymmärtämään, mitä tässä sanotaan ja miksi meidän on tärkeää se tietää. Kirjoita sitten ylös omin sanoin, mikä Herran viesti meille on näissä jakeissa. Miten nämä jakeet auttavat meitä ymmärtämään uutta liittoa?

Aivan kuten vanhan liiton aikana oli maallinen pyhäkkö, papisto ja sen palvelustyö, samoin uuden liiton aikana on taivaallinen pyhäkkö, taivaallinen papisto ja palvelustyö taivaassa. Se, mikä vanhassa liitossa oli vain symbolia, esikuvaa ja varjoa (Hepr. 8:5), on tullut todellisuudeksi uudessa liitossa.

Sen sijaan, että meillä olisi moraalista tietämätön eläin sijaiskärsijänämme, meillä on synnitön Jeesus; eläimen veren sijaan meillä on Kristuksen veri; ihmiskäsin tehdyn pyhäkön sijaan meillä on todellinen pyhäkkötelta, "jota ei ole pystytännyt ihminen vaan Herra itse" (Hepr. 8:2); ja syntisen, erehtyvän papin sijaan meillä on Jeesus ylipappinamme toimittamassa palvelusta meidän hyväksemme. Pitäen kaiken tämän mielessä mieti Paavalin sanoja: "Kuinka sitten me voisimme välttää rangaistuksen, jos emme pidä arvossa sitä suurta pelastusta - -?" (Hepr. 2:3.)

Jeesus eli synnittömän elämän sinun puolestasi, hän kuoli puolestasi ja nyt hän on taivaan pyhäkössä toimittamassa palvelusta puolestasi. Hän teki kaiken tämän pelastaakseen sinut synnin kammottavilta ja lopullisilta seurauksilta. Yritä parin seuraavan päivän aikana kertoa tästä mahtavasta uutisesta jollekulle, jonka olisi mielestäsi hyvä kuulla tämä.

**TAIVAAL-
LINEN
PYHÄKKÖ-
PALVELUS
(HEPR. 9:24)**

Tutki Hepr. 9:24 asiayhteydessään, jossa käsitellään Kristuksen palvelustyötä taivaassa meidän hyväksemme hänen uhrikuolemansa jälkeen. Keskity Jakeen loppuosaan – siihen, että Kristus on nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme.

Mieti, mitä tämä tarkoittaa. Meillä syntisillä ja langenneilla ihmisillä, jotka Jumalan kirkkaus kuluttaisi, jos joutuisimme sen nyt kohtaamaan, on pahoista, Jumalan lakia vastaan räikeästikin rikkoneista teoistamme huolimatta joku, joka on nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme. Meillä on edustaja, joka seisoo Isän edessä meidän puolestamme. Mieti, miten rakastava, anteeksiantava ja hyväksyvä Kristus oli maan päällä eläessään. *Hän on nyt meidän välittäjäme taivaassa!*

Jeesus ei ainoastaan kärsinyt ristillä rangaistusta meidän syntiemme tähden (1. Piet. 2:24), vaan lisäksi hän seisoo nyt Jumalan edessä välittäjänä taivaan ja maan, ihmisen ja Jumalan välillä.

Jeesus, joka on sekä Jumala että ihminen (synnitön, täydellinen ihminen), on ainoa, joka voi kuroa umpeen synnin aiheuttaman kuilun ihmisen ja Jumalan välillä. Hänessä meillä on ihminen, joka ymmärtää kaikki koettelemuksemme, kärsimyksemme ja kiusauksemme (Hepr. 4:14, 15), ja joka edustaa meitä Isän edessä.

”Jumala on yksi, ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisen välillä, ihminen Kristus Jeesus. Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistukseksi Jumalan tarkoituksesta, kun oikea aika oli tullut.” (1. Tim. 2:5, 6.) Missä kahdessa roolissa Jeesus on tekstin mukaan ja millaisina esikuvina ne näkyivät maallisessa pyhäkköpalveluksessa?

Jeesuksen ansiosta katuville syntisillä on taivaassa Isän edessä edustaja, joka on ansainnut heidän puolestaan sen, mitä he itse eivät olisi koskaan voineet ansaita: täydellisen vanhurskauden. Se on ainoa, jonka varassa voi kestää Jumalan edessä. Kärsimystensä kautta täydelliseksi tehdyssä vanhuskaudessaan (Hepr. 2:10) Jeesus seisoo Jumalan edessä vaahtien meille anteeksiantoa ja vapautta synnin vallasta, sillä ilman näitä meillä ei olisi toivoa nyt eikä tuomiolla.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Taivaan korkeimmallakaan enkelillä ei ole valtaa maksaa lunnaita yhdestäkään kadotetusta. Kerubeilla ja serafeilla on vain se kunnia, jonka Luoja on suonut heille hänen luominaan olentoina. Sovitus ihmisen ja Jumalan välillä voitiin saada aikaan vain sellaisen välittäjän kautta, joka oli Jumalan vertainen ja omasi sellaisia piirteitä, jotka tekisivät ja julistaisivat hänet arvolliseksi neuvottelemaan äärettömän Jumalan kanssa ihmisen puolesta. Välittäjän tuli myös pystyä edustamaan Jumalaa langenneelle maailmalle. Tällä ihmisen sijaisella ja takaajalla täytyi olla ihmisen luonto ja yhteys ihmiskuntaan, jota hänen tuli edustaa. Jumalan lähettiläänä hänellä piti olla myös jumalallinen luonne ja yhteys Äärettömään, jotta hän voisi tuoda ilmi Jumalaa maailmalle ja toimia välittäjänä Jumalan ja ihmisen välillä.” (1SM 257.)

”Jeesus jatkaa: Niinkuin te tunnustatte minut ihmisten edessä, niin minäkin tunnustan teidät Jumalan ja pyhien enkelien edessä. Teidän on oltava minun todistajiani maan päällä, kanavia, joita myöten minun armoni voi virrata maailman pelastukseksi. Samoin minä tahdon olla teidän edustajanne taivaassa. Isä ei katso teidän puutteellista luonnettanne, vaan hän näkee teidät puettuina minun täydellisyyteeni. Minä olen välittäjä, jonka kautta taivaan siunaukset tulevat teidän osaksenne. Ja jokainen, joka tunnustaa minut osallistumalla uhuriini kadotettujen hyväksi, tullaan tunnustamaan osalliseksi lunastettujen riemuun ja kirkkauteen.” (4AO 307.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue Room. 5:2; Ef. 2:18 ja Ef. 3:12. Mikä jakeissa auttaa meitä ymmärtämään pääsymme Isän luo Jeesuksen kautta?
2. Katso yllä olevista Ellen Whiten lainauksista jälkimmäistä. Huomaa, miten hän selittää välittäjän tehtävää. Kun Isä katsoo meitä, hän ei näe puutteellista luonnettamme, vaan sen sijaan Kristuksen täydellisen luonteen. Pohtikaa, mitä tämä tarkoittaa ja keskustelkaa siitä ryhmässä.
3. Miten vastaisit seuraavaan kysymykseen: ”Niin, Kristus on taivaallisessa pyhäkössä, mutta entä sitten? Mitä merkitystä sillä on käytännön tasolla meidän päivittäisessä elämässämme?”

Liittousko

”On selvää, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain avulla, sillä vanhurskas elää uskosta.” (Gal. 3:11, RK 2012.)

Avaintekstit:

Gal. 6:14;
Room. 6:23;
1. Joh. 5:11, 13;
Room. 4:1-7;
3. Moos. 7:18, RK 2012/VKR;
3. Moos. 17:1-4;
Room. 5:1.

Noin seitsemän vuosisataa ennen Kristusta runoilija Homeros kirjoitti *Odysseian*, kertomuksen suuresta soturista, Odysseuksesta, joka valloitettuaan Troijan kaupungin Troijan sodassa lähti 10 vuotta kestäväälle kotimatkalle Ithakaan. Matka kesti niin pitkään, koska Odysseus joutui myrskyihin ja haaksirikoihin, kohtasi kapinoita, hirviöitä ja muita esteitä, joiden vuoksi hän ei päässyt päämääräänsä. Lopulta päätettyään, että Odysseus oli kärsinyt tarpeeksi, jumalat suostuivat sallimaan uupuneen soturin palata kotiinsa ja perheensä luo. Hänen kokemansa koettelemukset olivat heidän mielestään riittävä sovitus hänen tekemistään virheistä.

Eräässä mielessä olemme kuin Odysseus: pitkällä matkalla kotiin. Ratkaiseva ero on kuitenkin siinä, että toisin kuin hän, me emme voi koskaan ”kärsiä tarpeeksi” ansaitaksemme oikeuden palata kotiin. Välimatka taivaan ja maan välillä on liian suuri, että me voisimme sovittaa virheemme. Jos pääsemme kotiin, se tapahtuu ainoastaan Jumalan armosta.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Miksi pelastuksen on oltava lahja? Miksi vain joku Jumalan kanssa yhdenvertainen voi lunastaa meidät? Mikä tekee Abrahamista niin hyvän uskon edustajan? Mitä tarkoitetaan sillä, että meidät ”katsotaan” tai ”luetaan” vanhurskaiksi? Miten voimme ottaa omaksemme ristissä saamamme lupaukset ja toivon?

19.6. Maailman pakolaisten päivä

19.6. Naistyön teemapäivä

Tämä tutkistelu on sapatiksi 19.6.2021

KATSAUS GOLGA- TALLE

”Kun saadaan ihmiset täydellisemmin käsittämään sen suuren uhrin arvoa, minkä taivaan Majesteetti antoi kuollessaan ihmisen sijasta, silloin pelastussuunnitelma tulee korotetuksi, ja välähdykset Golgatalta tulevat herättämään herkkiä, pyhiä ja elähyttäviä mielenliikuteksia kristityn sydämessä. Hänen sydämestään ja huuliltaan kohoaa ylistys Jumalalle ja Karitsalle. Ylpeys ja omahyväisyys ei voi saada jalansijaa sellaisessa sydämessä, jossa Golgatan tapahtumat säilytetään tuoreina. – – Kaikki maailman rikkaudet eivät riittäisi lunastamaan ainoatakaan hukkuvaa sielua. Kuka voi mitata Kristuksen tuntemaa rakkautta kadonnutta maailmaa kohtaan Hänen riippuessaan ristillä ja kärsiessään rikollisten ihmisten syntien vuoksi? Se rakkaus oli mittaamaton, ääretön.

Kristus on osoittanut, että Hänen rakkautensa oli kuolemaa väkevämpi. Hän oli toteuttamaisillaan ihmiskunnan pelastusta, ja vaikka Hän sai käydä mitä hirvittäväntä taistelua pimeyden voimia vastaan, Hänen rakkautensa vain suureni. Hän sai kestää senkin, että Isän kasvot kätkeytyivät Häneltä, kunnes se sai Hänet sielunsa tuskasta huudahtamaan: ’Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?’ – – Ihmisen lunastushinta oli maksettu silloin, kun Hän sielunsa viimeisessä kamppailussa lausui nuo siunatut sanat, mitkä tuntuivat kajahtavan halki koko luomakunnan: ’Se on täytetty.’

Monet kristityiksi tunnustautuvat kiintyvät maailmallisiin yrityksiin, ja he innostuvat uusiin ja kiihottaviin huvituksiin, samalla kun he ovat kylmäkiskoisia, ikään kuin jäätyneitä Jumalan asialle. Mutta tämä on aihe, joka on kyllin tärkeä herättääkseen mielenkiintosi, sinä poloinen tunnustuskristitty. Iankaikkiset edut ovat tässä vaakalaudalla. On syntiä olla rauhallinen ja välinpitämätön tämän aiheen suhteen. Golgatan tapahtumat liikuttavat syvimpiä tunteitamme. – – Kristuksen, joka oli niin ylevä ja viaton, piti kärsiä sellainen tuskallinen kuolema ja kantaa maailman syntien taakka. Se on asia, mihin emme ajatuksissamme emmekä mielikuvituksessamme milloinkaan pääse täydellisesti tunkeutumaan, niin että voisimme käsittää niin ihmeellisen rakkauden pituuden, leveyden, korkeuden ja syvyyden. Vapahtajan verrattoman rakkauden mietiskelyn pitäisi vallata ja täyttää mielemme, liikuttaa ja sulattaa sieluamme, puhdistaa ja kohottaa tunteitamme ja muuttaa täydellisesti luonteemme.” (1Ta 215-216.)

Lue Gal. 6:14 ja kysy itseltäsi, miten voit riemuita Kristuksen rististä.

LIITTO JA UHRI

”Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu isiltä perimäs-tänne tyhjänpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavarella, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verel-lä.” (1. Piet. 1:18, 19.)

Mitä Pietari tarkoittaa sanoessaan, että meidät on lu-nastettu?

Kun Pietari puhuu Kristuksen sovituskuolemasta ristillä, aja-tus ”lunasta” tai ”hinnasta”, johon hän viittaa, tuo mieleen muinaisen tavan vapauttaa orja sitten, kun hänestä oli mak-settu tietty hinta (maksajana toimi usein joku sukulainen). Kristus lunasti meidät synnin orjuudesta ja sen lopullisesta hedelmästä, joka on kuolema, mutta hän teki sen ”kalliilla ve-rellään”, vapaaehtoisella sijaiskuolemallaan Golgatalla. Tä-sä on kaikkien liittojen perusta; ilman tätä liitto olisi tyhjä ja mitätön, koska Jumala ei olisi voinut oikeudenmukaisesti täyttää osuuttaan sopimuksesta, joka on ikuisen elämän lah-ja kaikille niille, jotka uskovat.

Etsi seuraavat jakeet: Room. 6:23; 1. Joh. 5:11, 13. Mikä yhteinen sanoma jakeissa on?

Meillä on lupaus ikuisesta elämästä, koska yksin Jeesus pystyi korjaamaan murtuman, jonka tähden alun alkaen menetim-me ikuisen elämän. Miten? Luoja yksin vanhurskaudessaan ja äärettömässä arvossaan saattoi peruuttaa velan, joka meil-lä oli rikotun lain tähden. Näin laaja oli murtuma, jonka synty oli aiheuttanut. Mitä ajattelisimme Jumalan ikuisesta moraa-lilaista, jos joku rajallinen, aikaan sidottu ja luotu olento voi-si hyvittää sitä vastaan tehdyt rikokset? Vain Jumalan ver-tainen, jossa elämä oli itsessään ikuisena, keneltäkään lai-naamattomana tai saatuna ominaisuutena, saattoi maksaa lunnaat, jotka vaadittiin vapauttamaan meidät lain meille langettamasta velasta. Näin kaikki liittolupaukset täyttyvät; näin meillä on lupaus ikuisesta elämästä, jo nyt; näin meidät on lunastettu synnistä ja kuolemasta.

Lapsi tuhoaa miljoonien arvoisen taulun. Vanhemmat eivät pysty sitä korvaamaan. Vertaa tätä syntivelkaan.

**ABRAHAMIN
USKO,
OSA 1**

"Abram uskoi Herran lupaukseen, ja Herra katsoi hänet vanhurskaaksi." (1. Moos. 15:6.)

Tämä jae on yksi Raamatun syvällisimpiä. Se tuo esiin raamatullisen uskonnon keskeisen totuuden: vanhurskauttaminen tapahtuu yksin uskon kautta. Tämä kerrottiin siis jo kauan ennen kuin Paavali kirjoitti asiasta Roomalaiskirjeessään, mikä auttaa todistamaan sen, että Eedenistä lähtien pelastus on aina tullut samalla tavalla.

Jakeen välitön asiayhteys auttaa meitä ymmärtämään, kuinka suurta Abram in usko oli, kun hän uskoi Jumalan lupamaan poikaan, vaikka kaikki fyysinen todistusaineisto viittasi siihen, että lupaus oli mahdoton. Tämä on uskoa, jossa tajutaan oma täydellinen avuttomuus; uskoa, joka vaatii itsensä luovuttamista kokonaan; uskoa, joka vaatii täyttä antautumista Herran alaisuuteen; uskoa, joka johtaa kuuliaisuuteen. Tällaista oli Abram in usko, joka katsottiin hänelle vanhurskaudeksi.

Miksi Raamatussa sanotaan, että usko "katsottiin" tai "luettiin" Abramille vanhurskaudeksi? Oliko hän itsessään vanhurskas kuten Jumala? Mitä sellaista Abram teki pian sen jälkeen, kun Jumala oli katsonut hänet vanhurskaaksi, mikä auttaa meitä ymmärtämään, miksi hänet nimenomaan luettiin vanhurskaaksi sen sijaan, että hän olisi ollut vanhurskas itsessään?

Olkoonkin, että Abram osoitti elämässään uskoa ja kuuliaisuutta, kyse ei ollut täydellisestä uskosta ja kuuliaisuudesta. Toisinaan hän osoitti heikkoutta molemmissa. (Kuulostaako tutulta?) Ratkaisevaa on siis tämä: vanhurskaus, joka pelastaa meidät, on *hyväksemme luettua* vanhurskautta. Meidät julistetaan vanhurskaiksi Jumalan silmissä vioistamme huolimatta; taivaan Jumala katsoo meidät vanhurskaiksi, vaikka emme sitä ole. Näin hän toimi Abram in kanssa, ja näin hän toimii kaikkien kanssa, jotka lähestyvät häntä Abraham in uskossa (Room. 4:16).

Lue Room. 4:1-7. Katso, missä yhteydessä Paavali lainaa 1. Moos. 15:6. Pohdiskele rukoillen jakeita ja kirjoita ylös omin sanoin, mitä ne puhuvat sinulle.

ABRAHAMIN USKO, OSA 2

Jos katsomme jälleen 1. Moos. 15:6, huomaamme, että eri suomennoksissa heprean sana *hāsav* on käännetty eri sanoilla: "katsoi" tai "luki" (RK 2012/VKR).

Samaa sanaa käytetään muissakin Mooseksen kirjoissa. Ihminen tai asia "katsotaan" tai "luetaan" joksikin sellaiseksi, mitä hän tai se ei oikeasti ole. Esimerkiksi 1. Moos. 31:15 Raakel ja Lea vakuuttavat, että heidän isänsä *piti* heitä vieraina (*hāsav*, RK 2012/VKR), vaikka he olivat hänen tyttäriään. Leeviläisten palauttamat kymmenykset katsottiin puimatantereen anniksi, vaikka kymmenykset eivät selvästikään olleet viljaa (4. Moos. 18:27, 30, RK 2012).

Miten ajatus tällaisesta katsomisesta/lukemisesta ilmaistaan uhrien yhteydessä? (3. Moos. 7:18, RK 2012/VKR; 3. Moos. 17:1-4.)

Jos yhteysuhria ei syöty kolmanteen päivään mennessä, sen arvo menetettiin, eikä sitä enää luettu (hepr. *hāsav*; 3. Moos. 7:18, RK 2012/VKR) uhrinantajan hyväksi. 3. Moos. 7:18 puhuu tilanteesta, jossa uhri luetaan syntisen hyväksi (vrt. 3. Moos. 17:1-4), ja hän voi tämän jälkeen seistä Jumalan edessä vanhurskaana. Jumala lukee syntisen vanhurskaaksi, vaikka yksilö itsessään ei sitä oikeasti olekaan.

Pohdi sitä ihmeellistä totuutta, että meidät vioistamme huolimatta voidaan katsoa tai lukea vanhurskaiksi Jumalan silmissä. Mitä ymmärrät tämän tarkoittavan?

Uskosta vanhurskauttamisen ydin on tämä suuri totuus: meidät julistetaan vanhurskaiksi ei omien tekojemme perusteella vaan ainoastaan siksi, että uskomme siihen, mitä Kristus on tehnyt puolestamme. Uskomme ei ole kuitenkaan se, mikä tekee meistä vanhurskaita; usko on pikemminkin keino, jolla saamme vanhurskauden lahjan. Tässä on lyhyesti ja ytimekkäästi koko kristinuskon kauneus, salaisuus ja kunnia. Kaikki se, mitä kristittyinä ja Kristuksen seuraajina uskomme, juontaa juurensa tähän ihmeelliseen käsitteeseen uskon kautta vanhurskauttamisesta. Uskon kautta meidät katsotaan vanhurskaiksi Jumalan silmissä. Kaiken sen, mitä tästä seuraa – kuuliaisuus, pyhitys, pyhyys, luonteenkehitys, rakkaus – tulisi pohjautua tälle keskeiselle totuudelle.

LUPAUSTEN VARASSA LEPÄÄMI- NEN

Kuuluisasta kardinaali Bellarminosta, suuresta katolilaisesta kristinuskon puolustajasta, joka taisteli koko ikänsä sitä vastaan, että hyväksemme luettu vanhurskaus tulee yksin uskosta, kerrotaan seuraavaa tarinaa. Bellarminon maatessa kuolinvuoteellaan hänelle tuotiin krusifikseja ja hänele tarjottiin pyhien ansioita, jotta hän saisi rauhan ennen kuolemaansa. Bellarmino sanoi kuitenkin: "Viekää nuo pois. Mielestäni on turvallisempaa luottaa Kristuksen ansioihin."

Lähestyessään elämänsä loppua monet katsovat taakseen ja näkevät, kuinka turhia ja hyödyttömiä heidän tekonsa ja ansionsa ovat. Ei niillä ansaita pelastusta pyhän Jumalan edessä. He tajuaavat, kuinka paljon he tarvitsevat Kristuksen vanhurskautta.

Hyvä uutinen on se, että meidän ei tarvitse odottaa lähestyvää kuolemaa saadaksemme varmuutta Herrassa. Koko liitto perustuu Jumalan varmoihin lupauksiin tässä ja nyt. Lupaukset ovat käytössämme välittömästi - lupaukset, jotka voivat tehdä elämästämme paremman jo nyt.

Etsi seuraavat jakeet ja vastaa niihin liittyviin kysymyksiin siitä näkökulmasta, miten voit säilyttää, kehittää ja vahvistaa liittosuhtettasi Jumalan kanssa.

Ps. 34:9 (Miten voit maistaa Jumalan hyvyyttä?)

Matt. 11:30 (Mikä siinä, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme, tekee ikeestä hyvän kantaa?)

Room. 5:1 (Miten vanhurskauttaminen liittyy rauhaan?)

Fil. 2:7, 8 (Mitä olet saanut omaksesi Kristuksen alentumisen ansiosta?)

Tutki rukoillen elämääsi ja kysy itseltäsi, mitä sellaisia asioita teen, jotka vahvistavat suhdettani Jumalaan, ja mitä sellaisia, jotka heikentävät sitä? Mitä muutoksia minun pitäisi tehdä?

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Hän [syntinen] voi saada vanhurskauden omakseen vain uskon kautta. Uskossa hän voi tuoda Jumalalle Kristuksen ansiot, ja Herra laskee Poikansa kuuliaisuuden syntisen hyväksi. Kristuksen vanhurskaus hyväksytään ihmisen epäonnistumisen tilalle, ja Jumala ottaa vastaan, antaa anteeksi ja vanhurskauttaa katuvan uskovan ja kohtelee häntä kuin hän olisi vanhurskas, ja rakastaa häntä kuten omaa Poikaansa. Näin usko luetaan vanhurskaudeksi." (1SM 367.)

"Kun me katumuksessa ja uskossa hyväksymme Kristuksen Pelastajaksemme, Herra antaa syntimme anteeksi, ja hän peruuttaa rangaistuksen, joka oli määrätty meille lain rikkomisesta. Näin syntinen seisoo Jumalan edessä vanhurskaana; hän saa taivaan suosion ja Hengen välityksellä hänellä on yhteys Isään ja Poikaan.

Sitten on vielä yksi työ, joka pitää saattaa päätökseen, ja se on luonteeltaan asteittain etenevää. Sielun tulee pyhittyä totuudessa. Myös tämä saavutetaan uskon kautta, sillä vain Kristuksen armo, jonka me saamme uskossa, voi muuttaa luonnettamme." (3SM 191.)

Keskustelunaiheita:

1. Mikä ero on elävällä ja kuolleella uskolla? (Jaak. 2:17, 18.) Miten Paavali kuvailee elävää uskoa? (Room. 16:26.) Mikä on avainsana, joka auttaa paljastamaan, mitä usko pitää sisälleen?

2. Miten vastaat seuraavaan väitteeseen (joka on tietyllä tapaa looginen): jos me pelastumme ainoastaan meille hyväksi luetun vanhurskauden kautta emmekä meissä itsessämme olevan vanhurskauden kautta, eihän silloin ole väliä, mitä teemme tai miten käyttydymme?

3. "Meidän hyväksyntämme Jumalan silmissä on varma ainoastaan hänen rakkaan Poikansa kautta, ja hyvät teot ovat vain seurausta hänen synnit anteeksi antavasta rakkaudesta. Hyvät teot eivät tuo meille mitään ansiota, eikä meille ole annettu oikeutta niiden kautta vaatia jonkinlaista osuutta pelastukseemme. - - Hän [uskova] ei voi esittää hyviä töitään anomuksena pelastukseen." (3SM 199.) Pitäen tämän Ellen Whiten lainauksen mielessä, miksi hyvät teot ovat kuitenkin niin keskeinen osa kristillistä elämää?

Uuden liiton elämää

”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän.” (Joh. 10:10.)

Avaintekstit:

1. Joh. 1:4;
Joh. 5:24;
Room. 3:24, 25;
2. Kor. 5:21;
1. Joh. 4:16;
Ilm. 2:11;
Ilm. 20:6, 14;
Ilm. 21:8.

Tässä neljänneksessä on tutkittu liittoa, joka on (yksinkertaisimmilleen tiivistettynä ja puhtaimmassa muodossaan) sitä, että Jumala kertoo: ”Näin minä pelastan sinut synnistä, piste.”

Vaikka liiton lupauksen lopputulos ja sen suuri loppuhuipennus on tietenkin ikuinen elämä uudeksi luodussa maassa, meidän ei tarvitse odottaa sinne asti, vaan saamme nauttia liiton siunauksista jo tänään. Herra välittää siitä, millaista elämämme on nyt; hän haluaa meille parasta jo nyt. Liitto ei ole mikä tahansa sopimus, jossa teet sitä ja tätä, ja sitten joskus pitkän ajan kuluttua saat palkintosi. Palkinnot, lahjat - ne ovat siunauksia, joista ne, jotka uskossa astuvat liittosuhteeseen, voivat nauttia tässä ja nyt.

Tämän viikon tutkistelussa, joka on viimeinen tässä liittoa koskevassa tutkistelutarjassa, katsomme joitakin niistä välittömistä siunauksista ja lupauksista, joita saamme, kun Jumalan armo on saanut vuotaa sydämeemme sen seurauksena, että olemme kuulleet hänen kolkuttavan ja olemme avanneet hänelle oven. Toki siunauksia on enemmän kuin voimme tämän viikon tutkistelussa käsitellä, mutta tämä onkin vain alkua - alkua siunauksille, jotka eivät tule koskaan loppumaan.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Miksi meidän tulisi tuntea iloa? Millä perusteella voimme vedota lupaukseen ilosta? Mikä liitossa vapauttaa meidät syyllisyyden taakasta? Mitä uuden sydämen saaminen tarkoittaa?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 26.6.2021

ILO

”Tämän me kirjoitamme, jotta ilomme tulisi täydelliseksi.” (1. Joh. 1:4.)

Muutammin yksinkertaisin sanoin Johannes kertoo tässä, mikä suuri etu meillä liittokansaan kuuluvilla on – lupaus ilosta!

Kristittyinä meille usein sanotaan, ettei meidän tule luottaa tunteisiimme, sillä usko ei ole tunne ja meidän pitäisi päästä tunteittemme yläpuolelle. Tämä on totta, mutta samaan aikaan emme olisi ihmisiä, jos meillä ei olisi tunteita ja emme kokisi erilaisia tunnetiloja ja mielialoja. Emme voi kieltää tunteitamme, vaan meidän tulee ymmärtää niitä, antaa niille kuuluva paikka ja pitää ne hallinnassamme niin pitkälle kuin mahdollista. Tunteiden kieltäminen tarkoittaisi ihmisyysiemme kieltämistä (voisimme yhtä hyvin kieltää ympyrää olemasta pyöreä). Kuten tämä jae sanoo, meillä saa olla tunteita (tässä tapauksessa iloa), ja lisäksi niiden tulisi olla täydellisiä. Tämä tuskin kuulostaa siltä, että tunteita pitäisi kieltää, eikö vain?

Lue yllä olevan jakeen asiayhteys aloittaen luvun alusta. Minkä Johannes toivoi tekevän varhaisten kristittyjen ilon täydelliseksi? Miksi kyseisen asian tulisi tuoda heille iloa?

Johannes kuului Jeesuksen alkuperäiseen 12 opetuslapsen joukkoon. Hän oli mukana lähes alusta lähtien Kristuksen kolme ja puoli vuotta kestäneessä maanpäällisessä työssä. Hän sai todistaa mitä hämmästyttävimpiä asioita Jeesuksesta (hän oli mukana ristin luona, Getsemanessa ja kirkastusvuorella). Silminnäkijänä hän oli pätevä puhumaan aiheesta.

Huomaa kuitenkin, ettei Johannes keskittä huomiota itseensä, vaan siihen, mitä Jeesus oli tehnyt opetuslasten hyväksi, jotta he saattoivat nyt olla yhteydessä paitsi toisiinsa myös Jumalaan itseensä. Jeesus on avannut meille tien astua läheiseen suhteeseen Herran kanssa; ja yksi suhteen seurauksista on ilo. Johannes haluaa heidän tietävän, että se, mitä he ovat kuulleet Jeesuksesta, on totta (hän oli nähnyt Jeesuksen, kuullut häntä, koskettanut häntä ja tuntenut hänet), ja siksi hekin voisivat astua ilontäyteiseen suhteeseen taivaallisen Isänsä kanssa, joka rakastaa heitä ja antoi itsensä heille Poikansa kautta.

Mitä voisit sanoa, joka lisäisi jonkun iloa Herrassa?

VAPAANA SYLLISYY- DESTÄ

”Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa ja jotka eivät vaella lihan vaan Hengen mukaan” (Ks. Room. 8:1, myös alaviite.)

Nuori nainen oli murhattu raa’asti, eikä tappaja ollut tiedossa. Poliisi viritti ansan piilottamalla mikrofonin naisen haudalle. Eräänä iltana useita kuukausia naisen kuoleman jälkeen eräs nuori mies lähestyi hautaa, polvistui sen viereen ja itkien aneli naista antamaan anteeksi. Poliisi, joka kuunteli mikrofonin välityksellä, sai rikokseen syyllistyneen miehen kiinni.

Mikä ajoi miehen haudalle? Syyllisyys, mikäpä muukaan?

Vaikka kukaan meistä (toivottavasti) ei ole tehnyt mitään niin pahaa kuin tuo nuori mies, silti jokainen meistä on syyllinen. Olemme kaikki tehneet asioita, joita häpeämme ja joita toivoisimme saavamme tekemättömiksi.

Kiitos Jeesuksen ja uuden liiton veren kenenkään meistä ei tarvitse elää syyllisyyden häpeän alla. Room. 8:1 mukaan mikään kadotustuomio ei kohtaa meitä. Lopullinen tuomari katsoo meidät syyttömiksi, aivan kuin emme olisi koskaan tehneetkään niitä asioita, joista tunnemme syyllisyyttä.

Miten seuraavat jakeet auttavat meitä ymmärtämään Room. 8:1? Joh. 5:24; Room. 3:24, 25; 2. Kor. 5:21.

Yksi suurista lupauksista, kun elämme liitossa Jumalan kanssa, on se, ettei meidän enää tarvitse elää syyllisyyden taakan alla. Liiton veren tähden meiltä, jotka valitsemme astua liittosuhteeseen Jumalan kanssa ja jotka valitsemme noudattaa uskon, katumuksen ja kuuliaisuuden ehtoja, nostetaan syyllisyyden taakka pois. Kun Paholainen yrittää kuiskata korvaamme, että olemme pahoja ja liian syntisiä saadaksemme Jumalan hyväksynnän, voimme tehdä saman kuin Jeesus, kun Paholainen kiusasi häntä erämaassa: voimme lainata Raamatua. Yksi parhaita jakeita lainattavaksi on Room. 8:1. Tämä ei tarkoita, että kieltäisimme synnin todellisuuden elämässämme; se tarkoittaa sen sijaan, että koska meillä on liittosuhte Herran kanssa, emme enää elä synnin tuomion alaisina. Jeesus kärsi rangaistuksen puolestamme, ja nyt hän seisoo Isän edessä vedoten omaan vereensä meidän puolestamme ja tarjoten oman vanhurskautensa meidän syntiemme sijaan.

Miten tieto anteeksiannosta vaikuttaa elämääsi?

UUSI LIITTO JA UUSI SYDÄN

”Näin Kristus asuu teidän sydämissänne, kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja. Silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden, ja voitte tajuta Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon. Niin Jumalan koko täyteys valtaa teidät.” (Ef. 3:17-19.)

Uusi liitto on liitto, jossa Herra panee lakinsa sydämeemme (Jer. 31:31-33). Eikä sydämessämme ole vain laki, vaan myös Kristus asuu siellä. Tämä on järkeenkäypää, sillä Kristus ja hänen lakinsa liittyvät läheisesti toisiinsa. Kristuksen laki on sydämessämme ja Kristus on sydämemme asukkaana (kreikan sana, joka yllä olevassa jakeessa on käännetty sanalla ”asua”, tarkoittaa myös ”kotiutua”, mikä tuo ajatuksen pysyvyydestä). Tässä on toinen liiton suurista hyödyistä - uusi sydän.

Miksi tarvitsemme uuden sydämen? Mitä muutoksia ilmenee niissä, joilla on uusi sydän?

Lue uudelleen päivän teksti. Huomaa, miten Paavali painottaa rakkautta sanoen, että sen pitää olla elämämme perustus ja kasvupohja. Rakkauden perusta on vakaa, luja ja pysyvä. Uskomme ei merkitse mitään, jos sen juuret eivät ole rakkaudessa Jumalaan ja rakkaudessa toisia ihmisiä kohtaan (Matt. 22:37-39; 1. Kor. 13). Eikä rakkaus synny tyhjiössä. Päinvastoin, se syntyy siitä, että saamme välähdyksen kaiken ylittävästä Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan sellaisena kuin se Jeesuksessa ilmeni. Tämän seurauksena elämämme ja sydämemme muuttuu ja meistä tulee uusia ihmisiä, joilla on uudet ajatukset, halut ja tavoitteet. Se, miten vastaamme Jumalan rakkauteen, muuttaa sydämemme ja juurruttaa sinne rakkauden toisia kohtaan. Kenties Paavali tarkoittaa juuri tätä, ainakin osittain, sanoessaan, että ”Jumalan koko täyteys valtaa teidät”.

Lue 1. Joh. 4:16. Miten jae liittyy siihen, mitä Paavali kirjoittaa Ef. 3:17-19?

Estääkö jokin sinua kokemasta Jumalan täyteyttä?

UUSI LIITTO JA IKUINEN ELÄMÄ

”Jeesus sanoi: ’Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.’” (Joh. 11:25, 26.)

Ikuisessa elämässä on kaksi ulottuvuutta. *Tämän hetken* ulottuvuus tuo uskovalle kokemuksen yltäkyläisestä elämästä tässä ja nyt (Joh. 10:10), ja tähän sisältyvät ne monet lupaukset, joita olemme saaneet tämänhetkistä elämäämme varten.

Toinen on *tulevaisuuden* ulottuvuus – ikuinen elämä siten, kun lupaus ruumiin ylösnousemuksesta toteutuu (Joh. 5:28, 29; Joh. 6:39). Vaikka ylösnousemus on vielä edessäpäin, se on kuitenkin tapahtuma, johon toivomme kristittyinä kulminoituu.

Tutki tämän päivän raamatunpaikkaa. Mitä Jeesus tässä sanoo? Mistä ikuinen elämä löytyy? Miten ymmärrämme hänen sanansa siitä, että ne, jotka uskovat häneen, saavat elää, vaikka kuolevatkin? (Ks. Ilm. 2:11; Ilm. 20:6, 14; Ilm. 21:8.)

Tietysti me kaikki kuolemme, mutta Jeesuksen mukaan tämä kuolema on vain unta, vain hetken kestävä levähdystauko, joka päättyy ylösnousemukseen niille, jotka uskovat häneen. Kun Kristus tulee takaisin, Kristuksessa kuolleet nousevat kuolemattomina, ja sillä hetkellä elossa olevat Kristuksen seuraajat muuttuvat silmänräpäyksessä kuolemattomiksi. Sekä kuolleet että elävät Kristuksen omat saavat samanlaisen ylösnousemusruumiin. Jumalan kansalle kuolemattomuus alkaa tuosta hetkestä.

Miten suuri ilo onkaan saada tietää, ettei meidän loppumme ole haudassa, vaan että loppua ei edes ole. Saamme uuden elämän, joka kestää ikuisesti.

”Kristus tuli yhdeksi lihaksi meidän kanssamme, jotta me tulisimme yhdeksi hengeksi hänen kanssaan. Tämän liiton voimasta me kerran astumme ulos haudasta – ei yksinomaan Kristuksen voiman ilmauksena vaan myös siksi, että hänen elämänsä uskon kautta on tullut meidän elämäksemme. Niillä, jotka näkevät Kristuksen oikean luonteen ja ottavat hänet asumaan sydämeensä, on iankaikkinen elämä. Hengen kautta Kristus asuu meissä, ja Pyhä Henki, vastaanotettuna sydämeen uskon kautta, on iankaikkisen elämän alku.” (4AO 332.)

UUSI LIITTO JA LÄHETYS- TEHTÄVÄ

”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” (Matt. 28:19, 20.)

Ympäri maailman ihmiset usein kamppailevat sellaisen asian kanssa, jota eteläafrikkalainen kirjailija Laurens Van Der Post kutsui ”tarkoituksettomuuden taakaksi”. Ihmisillä on elämän lahja, mutta he eivät tiedä, mitä tekisivät sillä. He eivät tiedä, mikä tämän lahjan tarkoitus on, eivätkä osaa käyttää sitä. Tätä voisi verrata siihen, että jollekulle olisi annettu kirjas-to täynnä harvinaislaatuja kirjoja, mutta tämä ei lukisi niitä vaan käyttäisi niitä polttopuina. Miten hirvittävää arvotavaran tuhlausta!

Uuden liiton kristittyjen ei kuitenkaan tarvitse kamppaila tämän ongelman kanssa. Päinvastoin, he tuntevat iloa, sillä he tietävät (ja ovat henkilökohtaisesti kokeneet) suurem-
moiset uutiset ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Pelastajasta, joka kuoli maailman jokaisen ihmisen puolesta, jotta näillä olisi mahdollisuus ikuisen elämään. Saamamme lähetyskäs-
kyn (Matt. 28:19, 20) valossa meillä uskovilla on todellakin tehtävä ja tarkoitus elämäämme varten: levittää maailmalle sitä ihanaa totuutta, jonka olemme itse kokeneet Kristuksessa Jeesus-
sessa. Mikä etuoikeus! Lähes kaikki muu mitä teemme tässä maailmassa lakkaa siihen hetkeen, kun tämä maailma loppuu. Evankeliumin levittäminen on kuitenkin työtä, jolla on ikuisuusvaikutuksia. Tässä meillä on tehtävä ja tarkoitus!

Tutki tämän päivän jaetta ajatus ajatukselta. Mitä erityisiä asioita Jeesus käskee meidän tehdä, ja millaisia asioita liittyy jokaiseen tehtävään? Mikä sellainen lupaus meillä on, jonka tulisi antaa meille uskoa ja rohkeutta tehdä se, mitä Kristus käskee?

Uuden liiton kristittyinä meille on annettu selkeä toimeksianto, joka tulee Herralta itseltään. Olimmepa keitä tahansa, olipa asemamme elämässä millainen tahansa, olivatpa rajoitteemme millaisia tahansa, meille kaikille on varattu jokin rooli. Oletko tehnyt jotain?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 138-148 tai *Suuri taistelu*, s. 614-624 tai *Suuri taistelu*, taskup., s. 400-405 ja *Tie Kristuksen luo*, s. 115-128 (kirjan viimeinen luku).

"Jumalan Pyhällä Pojalla ei ollut kannettavanaan omia synnejä tai murheita: hän kantoi toisten murheita; hänen päälensä pantiin kaikkien meidän vääryytemme. Jumalallisella myötätunnolla hän yhdistää itsensä ihmiseen, ja ihmissuvun edustajana hän alistuu siihen, että häntä kohdellaan rikollisena. Hän katsoo syntiemme aukaisemiin tuskan syövereihin ja ottaa tehtäväkseen kuroa umpeen kuilun, joka erottaa ihmisen Jumalasta." - Ellen G. White, *Bible Echo and Signs of the Times*, 1. elokuuta 1892.

"Tule, veljeni, sellaisena kuin olet: syntisenä ja saastaisena. Jätä syyllisyyden taakkasi Jeesuksen kannettavaksi ja turvaudu uskossa hänen ansioihinsa. Tule nyt, kun armoa on vielä saatavilla, tule tunnustaen syntisi ja tehden katumusta, niin Jumala avokätisesti armahtaa. Älä rohkene väheksyä enää yhtäkään mahdollisuutta. Kuuntele armon ääntä, joka vetoaa sinuun nousta kuolleista, että Kristus voi antaa sinulle valonsa. - - Älä anna ylpeytesi ja epäuskosi enää johtaa sinua hylkäämään tarjottua armoa. Jos näin teet, joudut lopulta valittamaan: 'Sadonkorjuu on ohi, kesä on mennyt, emmekä ole pelastuneita.'" (5T 353.)

Keskustelunaiheita:

1. "Näemme itsemme suhteessa maailmankaikkeuteen", kirjoitti Francisco José Moreno, "ja olemme tietoisia tietämättömyydestämme ja perimmäisestä voimattomuudestamme; siksi olemme epävarmoja, siksi pelkäämme." - *Between Faith and Reason: Basic Fear and The Human Condition* (New York: Harper & Row, Publishers, 1977), s. 7. Vertaa tätä ajatusta Ef. 3:17-19 ajatuksiin. Keskustelkaa lausuntojen välisistä eroista.

2. Jumala lupaa meille ilon Jeesukseen uskovina. Onko ilo onnellisuutta? Pitäisikö meidän aina olla onnellisia? Jos emme ole, onko kristillisessä kokemuksessamme jotakin vialla? Miten Jeesuksen elämän tarkastelu auttaa meitä ymmärtämään vastauksia näihin kysymyksiin?

3. Keskustelkaa vielä siitä ajatuksesta, että Jumalan koko täyteys valtaa meidät (Ef. 3:19). Mitä se tarkoittaa? Miten voimme kokea tämän elämässämme?